

726

REGD. No.

M-3660

கிரஹலக்ஷ்மி

1st AUGUST

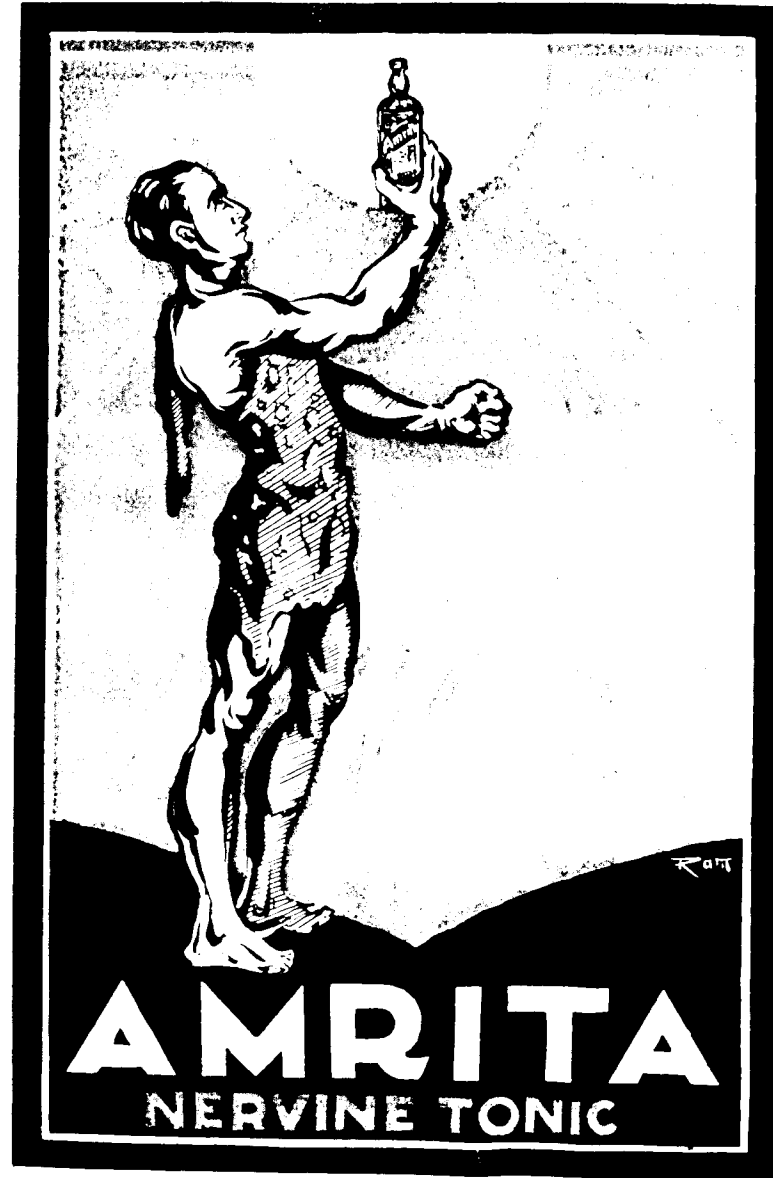
ஸ்திரீகள் சித்தி மாதம் பத்திரிகை

1937

GRIHALAKSHMI

ILLUSTRATED LADIES' MAGAZINE

கிரஹஸக்யம்

ஸ்திரீகள் சித்தி மாதப் பத்திரிகை

பிரசுரிப்பவர்

டாக்டர் கே. என். கோபால்

பத்திரிகை

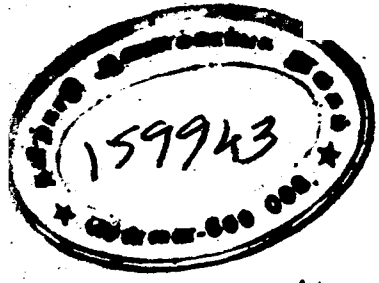
எஸ். சி. ரெண்டிங், டி. ஏ. (ஆனன்)

மார் 1]

ஆகஸ்ட் 1937

[இதழ் 8

PRINTED AT THE LODHRA PRESS, EGMORE, MADRAS.

21, N37
N37-1-8
கிரஹலக்ஷ்மி

சந்தா விவரம்

வருடசந்தா ரூ. 3, ஆறு மாதம் 1-8-0. 6 மாதத்துக்குக் குறைந்த சந்தா ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டாது. பர்மாவுக்கு வருட சந்தா ரூ. 4-8-0. தனிப்பிரதி விலை அணு 4. எந்த மாதத்திலிருந்தும் சந்தாதாராகச் சேரலாம். தனிப் பிரதி கள் வேண்டுமோர் நாலு அணு போஸ்டேஜ் ஸ்டாம்புகள் அனுப்பிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். சந்தாத் தொகையை முன் பணமாக அனுப்புவது நல்லது. வி.பி.பி. லின் அதிகச் செலுவுதான்.

விளம்பர விகிதம்

மாடங்களுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய கொள்களைப் பற்றி விளம்பரம் செய்வதற்கு இப்பத்திரிகை மிகவும் பிரயோஜனமானது. விளம்பரக் கட்டணம், ஒரு தடவைக்கு ஒரு பக்கத்துக்கு ரூ. 15, அரைப்பக்கம் ரூ. 8, கால் பக்கம் ரூ. 5. நீண்டகால நிரந்தர விளம்பரங்களுக்கு 12½% கமிஷன் தரப்படும். கால் பக்கத்துக்குக் குறைந்த விளம்பரங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்படமாட்டா. தனிச் சலுகைகளுக்கு எழுதித் தெரிந்து கொள்ளவும்.

ஏஜண்டுகள்

பிரிதொரு பக்கத்தில் நமது ஏஜண்டுகளின் ஜாப்தாவைக் காணலாம். ஏஜண்டுகளில்லாத இடங்களுக்கு ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரங்களுக்கு எழுதவும்.

வியாசம் வரைவோர் கவனிக்க

வியாசங்கள் எல்லாம் ஸ்திரீகளுக்குப் பயன்படக் தக்கவைகளாகவே யிருக்க வேண்டும். அவைகள் சுருக்கமாக இருந்தால் உடனே பிரசுரிக்க இயலும். கட்டுரைகள் ஒரே பக்கத்தில் தெளிவாக

மையினால் எழுதப்பட வேண்டும். பிரசுரமாகாத வியாசங்களைத் திரும்பப்பெற விரும்புவர்கள் போஸ்டேஜ் ஸ்டாம்பு அனுப்ப வேண்டும். இதுபற்றி கடிதப் போக்குவரத்து அனுவசியமாக வைத்துக் கொள்ள முடியாது. ரிப்ளை காட்டு அனுப்பு வோருக்கு பதில் எழுதப்படும்.

பத்திரிகை

பத்திரிகை கிடைக்கப் பெறாத சந்தாதாரர்கள் பிரதிமாதம் 7ந்தேதிக்குள் விஷயத்தைக் காரியாலயத்துக்குத் தெரிவிக்க வேண்டியது. சந்தாதார்களின் விலாச மாறுதல்களை அப்போதைக்கப்போது 4 நாள்முன் கூட்டியே அறிவிக்க வேண்டியது. பத்திரிகைகள் காலா காலத்தில் வந்து சேராவிடில் தபால் இலாகா அதிகாரிகளிடம் புகார் செய்யலாம்.

சந்தா

சந்தாவின் காலம் முடிய ஒரு மாதத்திற்கு முன்னரே சந்தாதார்களுக்கு அறிவிக்கப்படும். தங்கள் சந்தாதார் பதவியை அவரவர்கள் நீடிக்கக் கோறுகிறோம். பத்திரிகை தேவையில்லாதவர்கள் முன் கூட்டியே தெரிவித்துவிட வேண்டியது. இல்லையெனில் பத்திரிகையை வி.பி.பி.யில் அனுப்ப நேரிடும்.

குறிப்பு

“கிரஹலக்ஷ்மி” பணசர்பந்தமான கடிதப்போக்கு வரத்துகளும், மணியார்களும், போஸ்டல் ஆர்டர்கள், செஞ்சு கள் முதலியன டாக்டர் கே.என். கேசரி, பிரசுரிப்பவர், தபால் பெட்டி நெ. 752, எழும்பூர், சென்னை என்ற விலாசத்துக்கே அனுப்பப்படவேண்டும்.

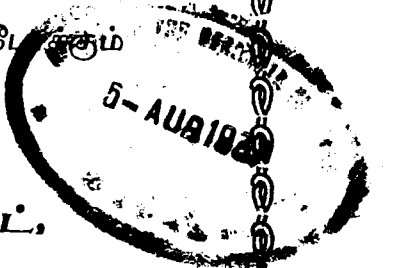

போலிகளைக் கண்டு உஷார்!!!

அமிர்தாஞ்சனம்

கேவலம் “கிரஹலக்ஷ்மி”

சகல வலிகளையும் பேதலும்

அமிர்தாஞ்சனம் லிமிடெட்.

பம்பாய், மதராஸ், கல்கத்தா.

பிரகாசம் ரோல்ட் கோல்ட் நகைகள்

பத்து வருஷம் உத்தரவாதம்
மலிவானது! நீடித்துழைப்பது!!
நிறம் மாறாது!!!

நீங்கள் மலிவாக பேரம்செய்து பணம் சேமிக்க விரும்புகிறீர்களா?

“அணிவதற்கு அழகு, மங்கையரையும், மதலைகளையும் மாண்புறச் செய்வது.”

சிகப்பு, பச்சை, நீலம், வானவில் கலர் சின்னெடிக் கற்கள் இழைக்கப்பட்ட பிரகாசம் கல் சங்கிலியை வாங்குங்கள். ஒரு கலர் அல்லது இரு கலர் அல்லது பல கலர் கற்கள் பதித்த சங்கிலிகள் உங்கள் தேவைக்குத் தகுந்தபடி செய்து தருகிறோம்.

எங்களிடம் பலரக வளையல்கள் கழுத்துச் சங்கிலிகள், ஒட்டியாணம் முதலியன கிடைக்கும்.

(1937-ம் வருஷத்திய கேட்லாக் இனும்.)

ஆர். எஸ். பிரகாசம் & கோ.,

அலாய் கோல்ட் நகை வியாபாரிகள்,

187, சைனா பஜார் ரோட், மதராஸ்.

பொருளடக்கம்

1.	வாடியமலர் வருத்தம்			513
2.	புதிய அரசியலும், ஸ்திரீகளும்			517
3.	கல்யாணரங்கன் தற்கொலை — திரு. வி.எஸ். இராமன், எம்.ஏ.எல்.டி.			520
4.	பராசக்தி — ஸ்ரீமதி எஸ். கமலா			524
5.	பாதாம் ஹல்வாவும், பாயஸமும் — “ஸரோஜா”			528
6.	முத்து — ஸ்ரீமதி டி. எஸ். ஜானகி அம்மாள்			529
7.	பதிவிரதைகளின் சிறப்பு — திரு. டி. கே. கோவிந்தய்யர்			534
8.	பொல்லாத காசுமலை — ஸ்ரீமதி கே. கமலா			536
9.	ஸ்ரீபுவனேஸ்வரி மாதா — திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை, டர்பன்			540
10.	மான்டின்க்ரோ — ஸ்ரீமதி ஜி. கிரிஜா			544
11.	மாதொருபாகரை — ஸ்ரீமதி ச. அன்னபூரணி			548
12.	பங்கஜம் திருந்திய விதம் — ஸ்ரீமதி பத்மாசனி			551
13.	பூஞ்சோலை — ‘சந்திரிகா’			555
14.	ஸ்ரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி — “கண்ணன்”			556
15.	ஆதம்கௌரவம் — ஸ்ரீமதி எஸ். நாகலக்ஷ்மி			561
16.	ஸ்திரீ வித்பா — ஸ்ரீமதி எஸ். ஆர். ஜயலக்ஷ்மி			563
17.	பாலின் சிறப்பு — திரு. இரா. கு. நல்லகுற்றாலம் பிள்ளை			566
18.	விடுகதை வினா — திரு. வி. எஸ். ஜகதிச சுந்தரம்			568
19.	தஞ்சாவூர் — திரு. எஸ். ஆர். வெங்கோபராவ்			569
20.	ஜநாபாய் — ‘மைதிவி’			571
21.	செய்தித்திரட்டு			574
22.	விசித்திரம் ஆனால் வாஸ்தவம்			576
23.	கதம்பம்			578
24.	சினிமா குறிப்புகள்			580
25.	ஆசிரியர் குறிப்புகள்			581
26.	பஞ்சாங்கம்			583
27.	பிரசவ அட்டவணை			584

முவர்ணப்படங்கள்

1. வாடியமலர் வருத்தம்
2. ரஜபுத்ர மங்கை

கிரஹலக்ஷ்மி ஏஜண்டுகள்.

- பெங்களூர் : மெஸர்ஸ் ஆனந்தா புகழ்ப்போ, கண்டோன்மென்ட்.
கோலார் கோல்ட் பீல்ஸ் : திரு. எம். ஏ. தாஸ், கண்ணபிரான் தெரு, ராபர்ட்ஸன் பேட்டை, கோலார் கோல்ட் பீல்ட்ஸ்.
சேலம் : எம். எஸ். ராஜகோபால், கோபால்ஸ் நியூஸ் மார்ட், சின்னக்கடைத் பொள்ளாச்சி : திரு. கே. ஆறுமுகம், நியூஸ் ஏஜன்ட். [தெரு.
மதனபள்ளி : என். ராதாகிருஷ்ணய்ய செட்டி, நியூஸ் ஏஜன்ட்.
திண்டிவனம் : திரு. எஸ். என். கோபாலகேசிகன், சுப்ரமணியஸ்வாமி கோயில் தெரு.
சித்தூர் : திரு. வி. வெங்கடரமணய்ய செட்டி, 163, பஜார் ரோட், சித்தூர்.
வேலூர் : திரு. கே. சீனிவாசன், சென்ட்ரல் நியூஸ் ஏஜன்ஸி, பெரிய கடைத் தெருவு, கோட்டை.
திருச்சிக்கோட்டை : திரு. எஸ். அஜீபா சாஹிப், நியூஸ் ஏஜண்டு, வைரவன் கோவில் தெருவு.
மதுரை : திரு. ஜி. வெங்கட நாராயண அய்யர், ரிடையர்ட் போஸ்ட் மாஸ்டர், 248, மேலமாசி வீதி.
திருநெல்வேலி டவுன் : திரு. ஆர். வி. பதிராவ், 12, கீழாத வீதி.
தூத்துக்குடி : மெஸர்ஸ். சங்கரன் அன் கோ., நேஷனல் நியூஸ்மார்ட்.
பீமாவரம் : திரு. வி. அச்சுத ராமய்யா, பிராஞ்சு மானேஜர், அஸ்வின் குமார் பார்மலி.
நீடதவோல் : திரு. கே. எஸ். சென்ன கேசவய்யர், வியாபாரி.
ஹனுமகொண்டா : திரு. கே. அச்சுதானந்தம், ஆனந்த ஆயுர்வேதாஸ்ரமம்.
சென்னை : மெட்ராஸ் நியூஸ் ஏஜன்ஸி, மவுண்டு ரோட்.
கொழும்பு : திரு. ஏ. பாலகிருஷ்ணசாமி, 191,—193, நார்டிஸ் ரோட்.
யாழ்ப்பாணம் : திரு. ஏ. எஸ். அந்தோனி பிள்ளை, நார்த் விலோன் நியூஸ் ஏஜன்ஸி, இரண்டாவது கிராஸ் தெரு.
ரங்கூன் : திரு. வி. பகவதி சாஸ்திரி, 244, பேர் தெரு.
கோலாலம்பூர் : திரு. பி. சிவகுரு, நியூஸ் ஏஜண்டு, 108, பிரிக்ஸ் பீல்ட்ரோட் F.M.S.

ஹிஜ்ஜின்பாதம் கம்பெனியாரின் புத்தக சாலைகளில் எங்கும் கிடைக்கும்.

இன்னும் எல்லா விடங்களுக்கும் சந்தாதார சேர்க்கவும், விற்பனை செய்யவும் ஏஜண்டுகள் தேவை. விவரங்களுக்கு எழுதவும்.

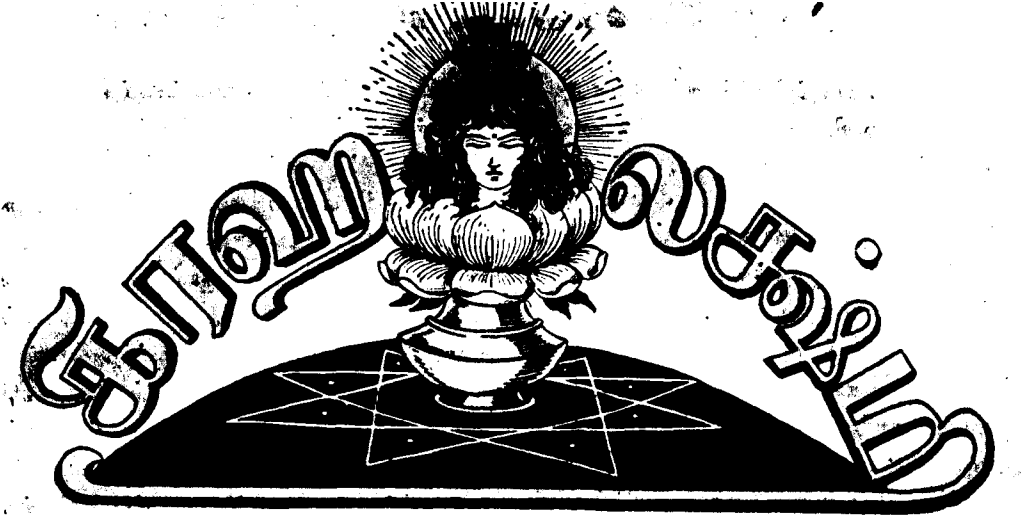
கிரஹலக்ஷ்மி காரியாலயம்,

தபால் பெட்டி நெ. 752,

எழும்பூர், : : சென்னை.

வாடியமலர் வருத்தம்

வாடியமலர் வருத்தம்

நம் மூதாதையர்களும், முன்னோர்களும் உண்மையான ஞானத்தை அடைய ஒவ்வொருவரும் முயற்சி செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். உண்மையான ஞானம் எப்படிக்கிடைக்கும்? கல்வி, கேள்விகளை ஆராய்ந்து கற்று அதன்படி நடப்பதிலேயே கிடைக்கும். ஞானத்தை அடைவதற்கு கல்வியே மார்க்கம். சரியான முறையில் கல்வியைக் கற்று ஞானத்தையும் அடைந்து அம்மார்க்கத்தின் மூலம் தெய்வசன்னிதானத்தை அடைதலே மோஷுத்துக்கும் முக்திக்கும் மார்க்கமாகும். “கற்றதலைய பயனென் கொல், வாலறிவன் நற்றான் தொழாரெனின்” என்று பொய்யில் புலவர் திருவள்ளுவ நாயனாரும் திருக்குறளில் கூறியிருக்கிறார். நற்கல்வியை அடைந்தவர்கள் காவம் சற்று மின்றி தன்னடக்கம் மிகுந்து இருப்பார்கள். ‘தான்’ என்ற அகத்தை குடிகொண்டிருப்போர் என்ன

கற்றறிந்தபோதிலும் கல்வியினாலாயபயனை அவர்கள் எய்த வில்லை யென்றே கூறவேண்டும். தற்காலக் கல்விமுறையாதொரு லட்சியமும் கொண்டது அல்ல. எவ்வளவோ பேர்கள் அதை வெறுக்கிறார்கள். எத்தனையோ டிபுணர்கள் இந்தக் கல்வி முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நடப்பது என்ன? வெள்ளாடுகள் போல் எல்லோரும் இந்தப் பயனற்ற கல்வி கற்பதிலேயே தங்கள் காலத்தையும், பணத்தையும், சக்தியையும் செலவு செய்து வருகிறார்கள். தன்னடக்கம், பணிவு, பெரியாரிடத்து அன்பு முதலிய நற்குண நற்செய்கைகளை மக்களிடத்து வளர்க்கும் தூய கல்வியை எல்லோரும் அடையவேண்டும். உண்மை ஞானம் பெற தூல்கள் மட்டு மன்றி பகவானால் சிருஷ்டி செய்யப்பட்ட புல்பூண்டுகள், கிருஷ்ணங்கள், பக்ஷிஜாலங்கள் முதலிய வும் உதவி செய்கின்றன. அறியாமை

என்ற அந்தகாரத்தினின்றும் நீங்க அறி வென்னும் ஒளியை தாவரவர்க்கங்களும் மக்களுக்கு போதிக்கின்றன.

முதல் படத்தில் காணப்படும் யுவதியும் உப்புக்குதவாத இந்தக் கல்வியையே கற்ற வள். ராஜவம்சத்து ரஜீவி. எழில் மிகு கல்லாள். பார்ப்பவர்தம் மனதைக் கொள்ளை கொள்ளும் வதன விலாஸ முடைய ஈரீமணி. பெயரும் பத்மாவதி. ஆனால் தன் அழகும், அறிவும் மிக உயர்ந்தவை என்றும், தனக்கு நிகர் இவ் வுலகில் யாருமில்லை யென்னும் 'தான்' என்ற அகந்தையான இருள்மையை அவ னிடம் குடிக்கொண்டிருந்தது. கர்வம் என்ற மாயையால் மூடப்பட்டிருந்த அக் கன்னியை மணம் செய்து கொள்ள எத் தனையோ ராஜகுமாரர்கள் முன்வந்தார் கள். ஆனால் பத்மாவோ வந்தவர்களை "இது சொன்னே, அது சொட்டை" என்று ஏதாவது குற்றம் கண்டுபிடித்து அவர்களை எல்லாம் வந்த வழியே திரும் பிச் செல்லச் செய்தாள். எவ்வளவு உயர்ந்த பொருள்களானாலும் "தூ, என்ன பிரமாதம்" என்று இடதுகாலால் உதைத்துத்தள்ளி விடுவாள். எவருடனும் இன்சொல் இயம்பமாட்டாள். வாய் திறந்து பேசினிடால் முத்து உதிர்ந்து விடுவதுபோல் அவ்வளவு ஜாக்கிரதையாக இருந்தாள். பார்வந்தாலும் அவர்கள் படிப்பு என்ன; அந்தஸ்து என்ன; தான் அவர்களுடன் பேசத்தகுந்தவர்களா என் றெல்லாம் ஏகமாக யோசனை செய்து பின் னர் ஒரிகு மொழிகள் உதிர்ப்பாள். இப் படி உலகிலேயே தனக்கு நிகர் வேறு யாருமில்லை என்ற கர்வத்துடன் இருந் தால் யார்தான் அவனிடம் அன்பாக

இருப்பார்கள்? நாளாவட்டத்தில் ஈன் றெடுத்த தாய் தந்தையருக்குக்கூட அவள் மீது வெறுப்பு ஏற்பட ஆரம்பித்து விட் டது. "ஓ" என்ற மனப்பான்மை உண் டாய் விட்டது. எவ்வளவுக் கென்றுதான் அவர்கள் கஷ்டப்படுவார்கள். பொறு மைக்கும் ஓர் எல்லையுண்டல்லவா? எவ் வளவு நேரத்தியான விலையுயர்ந்த சிங்கார ஆடை ஆபரணங்களை அவர்கள் பொறுக்கி எடுத்து அவளுக்குக் கொடுத்தாலும் அவைகள் தான் அணிந்து கொள்ளுவதற்கு லாயக்கற்றவை, தன்மனதுக்குப் பிடிக்க வில்லை யென்று வெறுத்துத் தள்ளி வந் தாள். பெற்றோர்களும் விதியை நொந்து கொண்டு "அவள் கர்வம் எப்படி அடங்கவேண்டுமோ அப்படி அடங்கட் டும்" என்று சலிப்பினால் ஒருவாறு வாளா விருந்துவிட்டனர். பத்மாவுக்கு வயது பதினாறு ஆயிற்று; பதினேழும் சென்றது. பதினெட்டும் நடந்தது.

ஆனால் திடீரென ஒரு சம்பவம் அவள் வாழ்க்கையில் நேரிட்டது. ஒவ்வொரு வருடைய வாழ்க்கையிலும் ஒவ்வொரு சமயம் ஏதாவது ஒரு சம்பவம் நேரிடு கிறது. அதனால் அவர்களின் ஜன்மமே ஒரு பெரிய மாறுதலை யடைகிறது. வாழ்க்கை முறையிலேயே பெரும்புரட்சி உண்டாகி விடுகிறது. துயரம் என்றால் என்னவென்று துளிக்கூட அறிவாது வளர்க்கப்பட்டு வந்த சித்தார்த்தர் (புத் தர்) கிழவன், பிணம் இவற்றைக் கண்ட வுடன் மனம்மாறி உலகவாழ்வை வெறுத்து சன்யாசியாக மாறி விட வில்லையா? பிஸ்வமங்கன்கூட ஒரு சிறு சம்பவத்துக்குப்பின் பரமபக்தனாய் மாறி விட வில்லையா? "பத்மாவும் அதுபோல்

தானா?" என்று கேட்கிறாயா? சொல் றேன்; கேள்.

முன்பு ஒரு நாள் பத்மா உத்தியான வனத்துள் பிரவேசித்தாள். அன்றலர்ந்த செந்தாமரை புஷ்பம் ஒன்று தண்ணீர்த் தடாகத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந் தது. அதைப்பறித்துக் கொண்டு உலாவி னாள். பங்கஜமலர்களைப்பார்த்தபின் அரண் மனை புருந்துகண்ணடியில் தன்னழகமறு முறையும் பார்த்தாள். மனதில் ஆத்திரம் மூண்டது. "என்ன நம்முடைய அழகுக் கும் பத்மங்களின் வனப்புக்கும் எவ்வளவு தூரம்! ஓ, எனக்கு 'பத்மா' என்று எப் படித்தான் என் பெற்றோர்கள் பெயரிடத் துணிந்தார்களோ! என் எழிலில் தூறி லொரு பங்குகூட இல்லாத பத்மத்தின் பெயர் எனக்கு வேண்டவே வேண்டாம். இந்தப் பெயரை வைத்துக்கொள்ளுவதை விட நான் பேரே இல்லாமல் இருக்கி றேன்" என்று சொல்லிக்கொண்டாள், என்ன அகம்பாவம்! பத்மத்தைப் பழிக் கும் அழகுடையாளாம் அவள்!

மற்றொரு தினம் பத்மா தாமரைத் தடாகத்தை அடைந்தாள். கதிரவன் ஒளியின் பரிதியைக்கண்டு மலர்ந்து விளங் கிய ஒரு கமல புஷ்பத்தைக் கொய்தாள். அதன்தேனை அருந்த முண்டிருந்த தேனீக் களையும், வண்டினங்களையும் தூத்திவிட்டு தன் மென்கரங்களில் வைத்துக்கொண் டாள். ஏனோ தெரியவில்லை. எதற்கோ பாயம்! அரண்மனைக்குத் திரும்பியதும் வாயிலிலேயே அம்மலரை எறிந்துவிட் டாள். உள்ளே சென்றதும் வழக்கப்பிர காரம் கண்ணாடிமுன் சென்றாள். தன் னழகைப்பார்த்துக் கொண்டாள்; சிரித் துக் கொண்டாள்; அழகு காட்டினாள்—

இன்னும் என்னமோ "விஷமங்கள்" நிலைக்கண்ணாடிமுன் செய்தாள். என்றாலும் அன்று அவளுக்கு இதற்கு முன்னிருந்த உற்சாகமும், தங்கம்பிக்கையும் இல்லை. இதற்கு முன் கண்ணாடியைப் பார்க்கும் போதெல்லாம் உண்டாகும் சந்தோஷமும் குதூஹலமும் இப்போது ஏற்படவில்லை. ஏதோ மனதில் சற்று திகில் ஏற்பட்டிருக் கும் போலிருக்கிறது. உடனே போய் படுக்கையில் படுத்தவள் மறுநாள் கிடிபும் வரை எழுந்திருக்கவேயில்லை; ஒரே தூக் கம், ராத்திரி சாப்பாட்டிற்கும் ஒருவரும் எழுப்பவில்லை; எழுப்பினால் கோபித்துக் கொண்டால் என்ன செய்வது என்ற பயம்! பொழுதும் புலர்ந்தது, நங்கையும் எழுந்து வாசலுக்கு வந்தாள். நேற்று அவளால் விசியெறிந்த பங்கஜமலர் அவள் கண்முன் தென்பட்டது. உடனே அவ்விடத்தி லேயே சோர்ந்து அப்படியே உட்கார்ந்து விட்டாள்.

சகோதரிகளே! யெளவனமும், கௌமாரமும், எழிலும் நிலையானவை யல்ல. காலச்சக்கிரமானது நாமும் அறி யாமலே நம்வதன பிம்பங்களில் மாறுதல் களைச் செய்கிறது. குழந்தைப் பருவபுன் முறுவல்கள் எங்கே? வாலிப்பருவ வதன விலாஸம் எங்கே? வயது ஏற ஏற அவை கள் மறைந்து விடுகின்றன. இளமையும், எழிலும் என்று மிருப்பனவல்ல. காலச் சக்கிரம் சுழலும்போது எத்தனையோ விசித்திரங்கள் எல்லாம் நிகழ்கின்றன.

பத்மா மனச்சோர்வு தெளிந்து தான் எறிந்த பத்மத்தைக் கையில் எடுத்தாள். உடனே இதழ்கள் 'பொல பொல' வென்று உதிர்ந்தன. அதன் கண்கவர் கிறம் மாறிக்கறுமையாக இருந்தது. "ஒரு

காலில் அதன் பிரகாசம் என்னவாயிற்று” எனப் பதமா நினைத்தாள். இதுதான் மாயை எனப்படுவது. உலகப் பொருள்கள் பாவுமே இத்தன்மை வாய்ந்தனவல்லவா? காலும் பொது விதிக்கு விலக்கானவர்கள் அல்ல. இந்த அஞ்ஞானத்தைப் போக்கப் பரமன் மீது பக்தி செலுத்தி வருவதே சிறந்த வழி.

பங்கஜ மலர் வாடி வதங்கி கேட்பாரற் றுக் கிடந்த காட்சி பத்மாவின் உள்ளத் தில் ஒரு பெரும் கிளர்ச்சியை உண்டாக்கி யது. மனம் உண்மையை உணர்ந்தது. அகத்தை என்ற அகங்கார இருள் ஒடியது. தன்னை அவள் அறிந்தாள். அவளுடைய மனப்பான்மை அடியோடு மாறிவிட்டது. தான் மிகவும் உயர்ந்தவள், மற்றவர்கள்

எல்லோரும் தாழ்ந்தவர்கள் என்ற எண் ணத்தைக் கைவிட்டாள். குணம் பொருத் திய ஒரு மண்ணை மனப்பூர்வமாய் காது வித்து அவளை மணம்புரிந்தாள். பெற்ற தாய்தந்தையர்கள் மனம் குளிர்ந்தது. ஜென்மம் எடுத்ததன் லட்சியம் ஸ்திரீபான வள் கிரஹஸூரியாய் விளங்குவதன்னி யில் தேசசேவையும் செய்து தம்மிதும் தாழ்த்தோரை உயர்த்தும் பணியும் செய் வதே என்று பத்மா உணர்ந்தாள். அவ் வாறே தன் கணவனுடனும், தந்தையுட னும் சமூகசேவையி லீடுபட்டு எல்லோ ராலும் புகழப்பட்டு தெய்வப் பணியாகிய “ஏழைகளின் தொண்டில்” ஈடுபட்டு மன நிம்மதியாய் இல்லற விளக்காய் பிரகாசித் துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

— புதிய அரசியலும், ஸ்திரீகளும் —

பிரிட்டிஷ் சர்க்காரால் வழங்கப்பட்ட புதிய அரசியல் சீர்திருத்தம் 1937ம் வருஷம் ஏப்ரல் 1-ல் அமுலுக்கு வர வேண்டியது. ஆனால் அத்தேதியில் காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டியாகவுள்ள ஆறு முக்கிய மாகாணங்களில் காங்கிரஸ் கட்சி யார் மந்திரி பதவி ஏற்க மறுத்தனர். கவர்னர்கள் மந்திரிகளின் சட்ட ரீதி யான நடவடிக்கைகளில் தலைபிடக்கூடா தென உறுதி கொடுத்தால், காங்கிரஸ் கட்சியினர் பதவி ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என மஹாத்மா காங்கிரஸ்களின் போசனை யைத்தழுவி காங்கிரஸ் காரியக்கமிட்டி யார் தீர்மானித்திருந்தனர். ஆனால் பிரிட் டிஷ் சர்க்கார் அதற்கு இணங்கவில்லை. சட்டம் எப்படி அமுலிலிருந்து வரும் என் பதைப்பற்றி இந்தியா மந்திரி, உப மந்திரி, வைசிராய் பிரபு, கவர்னர்கள் பாவரும் தேன் ஒழுக்கப்பேசிப் பிரலாபித்தார்கள். தங்கள் எண்ணம் தூயமானது என்று அலறினார்கள். தேசம் இருக்கும் நிலையை உணர்ந்த மஹாத்மா மந்திரி பதவி ஏற்றுக் கொள்ளலாம் என அனுமதித்தார். ஏதோ ஒரு வழியாய் அரசியல் நெருக்கடி தீர்ந்தது. 1935ம் வருஷத்து இந்தியா சட்டத்தை ஒழிக்கவும், காங்கிரஸ்தேர்தல் அறிக்கையில் காணப்படும் நிர்மானத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைக்கவும் மேற் படி ஆறு மாகாணங்களிலும் காங்கிரஸ் கட்சியார் மந்திரி பதவி ஏற்று வெகு மும்மாமாய் தங்கள் வேலையில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள். நம் மாகாணத்திலும் ஸ்ரீயுத ஸி. ராஜகோபாலாச்சாரியின் தலைமையில் காங்கிரஸ் மந்திரி சபை அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. காங்கிரஸ்

கட்சியாரும் ஆக்க வேலையில் ஈடுபட முன் வந்துள்ளார்கள்.

இச்சமயத்தில் காங்கிரசும் காங்கிரஸின் சார்பாகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட ஸ்திரீ சட்டசபைப் பிரதிநிதிகளும் ஜனத் தொகையில் பாதியினராகிய ஸ்திரீகளின் முன்னேற்றத்துக்கான முக்கிய காரியங் களை நிறைவேற்றிவைக்க வேண்டியது அத்தியாவசியம் என்று நாம் எடுத்துக் கூற வேண்டியதில்லை. நம் மாதர் சிகா மணிகள் மஹாத்மா காங்கிரஸ்களின் சத் யாக்ரஹப்போரில் தலைபிட்டு பட்ட இன் னல்களும், இடுக்கண்களும் சொல்லத்தர மன்று. தன்னலமற்று ‘தேச விடுதலை’ என்ற ஒரே லட்சியத்துடன் தடியடி, பூஜை, சாக்கடை தீர்த்தாபிஷேகம், சிறை வாசலிருந்து முதலியவற்றைச் சந்தோஷ மாக வலிய ஏற்று அனுபவித்தனர். தலை வர்களும் அவர்களின் ஒப்பற்ற தியாகத்தை மெச்சிப் புகழ்ந்தார்கள். சர்க்காரும் மாதர்களிடையே உண்டான எழுச்சி யைக்கண்டு திகைத்து திக்ருமுக்காடினார்கள. அவர்களின் தியாகமே காங்கிரஸின் வெற்றிக்கு முக்கிய காரணம் என்று கூறுதல் மிகையாகாது.

இது சந்தர்ப்பத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி மாத்ருலகத்தின் தியாகத்தைச் சரியான படி கௌரவிக்கவில்லை என்பதை நாம் சொல்ல வேண்டியதிருப்பதற்குப் பெரி தும் வருத்தமேற்போம். காங்கிரஸ் கட்சி சர்க்காரால் ஒதுக்கிவைக்கப்பட்ட ஸ்திரீ அங்கங்கள் தவிர பொதுத் தொகுதிகளில் ஸ்திரீகளை போதிய அளவு நிறுத்திவைக்க வில்லை. தேர்தல் நடைபெற்ற பின்னும்

மந்திரி சபை நியமித்ததிலும் மாதர்களின் உரிமை அலட்சியம் செய்யப்பட்டது என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. அரசியல் வாழிகள் அதற்குப் பலகாரணங்கள் கூறலாம். ஆனால் மாதர் சமூகம் அச்சமாதாரணங்களைக் கண்டு திருப்தி அடைய முடியாது. சில மாகாணங்களில் ஸ்திரீகளை சட்டசபை (Lower House) உப அக்கிராசனராகத் தேர்ந்து எடுத்திருக்கிறார்கள். சந்தோஷம். மிகவும் வந்தனம். ஆனால் பண்டித ஜவஹர் மாகாணமாகிய ஐக்கிய மாகாணத்தைத் தவிர மற்ற ஐந்து மாகாணங்களிலும் ஒரு ஸ்திரீ மந்திரி பாவது கிடையாது. ஐக்கிய மாகாணத்தில் ஜவஹரின் ஸ்கோதரி ஸ்ரீமதி விஜய லக்ஷ்மி பண்டிட் மந்திரிபதவி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறார். இது மாகாணங்கள் இது விஷயத்திலும் பிற்போக்காக நடந்து கொண்டது ரொம்பவும் வருத்தத்தக்கது. ஏதோ போனது போகட்டும். இனியாவது காங்கிரஸ் மந்திரிசபை மாதர்களுக்கு அனுகூலமான காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

புதிய சட்டசபைகளில் எல்லாம் ஸ்திரீ பிரதிநிதிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடமை என்ன என்பது பற்றி நாம் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறோம். அவர்கள் அரசியலில் மட்டும் கவனம் செலுத்தாது சமூக சீர்திருத்தத்தின் அவசியத்தையும் நன்குணர்ந்து கொள்ளல் வேண்டும். தங்கள் சகோதரிகளின் நிலைமையை அவர்கள் யாவரும் நன்குணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஸ்திரீகள் குறைபாடுகள் அனந்தம். தேவைகள் எண்ணற்றவையவை.

மாதர்கள் இன்று இருந்துவரும் தாழ்ந்த நிலைக்குக் காரணம் அவர்களின் அறியாமையே. இந்த அறியாமை என்ற அந்தகாரத்துள் அவர்கள் அகப்பட்டுக் கொண்டு தங்களுக்கு நன்மை எது, தீமைகள் எது, தங்கள் தேவைகள் என்ன, அவைகளை எப்படிப் பெறலாம் என்பது கூடத் தெரியாமல் தத்தளித்து நிற்கிறார்கள். எழுதப்படிக்கத் தெரிந்த ஸ்திரீகள் 100க்கு இரண்டுபேர்கூட இல்லை. இந்தக் கேவலமான ஸ்திதியை அகற்ற வேண்டியது ஸ்திரீ சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் முக்கிய கடமைகளில் ஒன்றாகும். கட்டாய இலவச ஆரம்பக்கல்வி பள்ளிக்குப் போகக்கூடிய எல்லாச் சிறுமிகளுக்கும் அளிக்கும்படியான திட்டங்களையும், வசதிகளையும் சர்க்கார் கையாளும்படி மாதர் பிரதிநிதிகள் இடையறாது போராடவேண்டும். மங்கையர் சமூகத்துக்கு கலைகளின் கட்டாட்சம் பரிபூரணமாகக் கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும். கல்வியின் அவசியத்தைப்பற்றி நாம் அதிகம் எழுதத்தேவையில்லை. “எண்ணும் எழுத்துங் கண்ணெனத்தரும்” என்று நம் முதாதையர் கூறியிருக்கின்றனர். திருவள்ளுவரும் கல்வியறிவே உண்மையான கண்கள், மற்றவை ஊனக்கண்கள், கல்வி அறிவு இல்லாதார் மாட்டு வெறும் புண்களே என்றும் கூறியுள்ளார். கல்வியே கண்கள். கல்வியற்றோர் கண்ணற்ற குருடர்கள்தான். எனவே நம் சகோதரிகள் யாவரும் உண்மைக் கண்களைப்பெற்று வாழும்படியான நிர்மாண வேலையில் ஸ்திரீ முன்னேற்றத்தைக் கருதும் ஒவ்வொரு பிரதிநிதியும் ஈடுபட வேண்டியது கடமையாகும்.

பால்ப விவாஹம், சிசு மரணங்கள், பிரசவமரணங்கள் இவற்றை ஒழிக்க வேண்டிய முறைகளைத் தரிதமாகக் கையாளும்படி சர்க்காரைத் தூண்ட வேண்டும். சிசுமரணம் என்ற அரக்கன் நம்மாகாணத்தில் தலைவிரிகோலமாய் நடனமாடி நம் அருமந்த மக்களைக் கவர்ந்து செல்லுகிறது. இவ்விரு கொடுமைகளுக்கும் ஒரு முக்கிய காரணம் பால்ப விவாஹம் என்பது யாவரும் உணர்ந்த விஷயம். இப்பொழுது இருந்துவரும் பால்ப விவாஹத்தடைச் சட்டம் ரொம்பவும் மிதமானது. சாரதா சட்டத்தில் அவசியமான மாறுதல்களைச் செய்து அச்சட்டம் உண்மையான பலனை அளிக்கும்படி செய்யவேண்டியது ஸ்திரீ சட்டசபை அங்கத்தினர்களின் மற்றொரு முக்கிய கைங்கர்யமாகும். பிரசவ உதவி எல்லா மாதர்கட்கும் எளிதில் இனாமாகக் கிடைக்கும்படி ஸ்திரீ ஆண்பத்திரிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தும்படி சர்க்காரை வற்புறுத்தவேண்டும்.

சமூக சீர்திருத்த சம்பந்தப்பட்டவைகளான வரதகிணைக் கொடுமை, விவாஹத்தாசு, விதவாவிவாஹம், சம்பாத்தியம், ஸ்திரீதனம், பரம்பரை பாத்தியதைகள் முதலியவற்றுள் சட்டப்படி ஸ்திரீகளுக்கு இருந்துவரும் அசௌகர்யங்கள் அனந்தம். உத்தியோக விஷயங்களிலும் ஆண்பெண் என்ற வித்தியாசத்தை ஒழித்து அவர்கள் உரியயோக்கியதைகள் உடைய வராயிருந்தால் எல்லா இலாகாகளிலும் அவர்களுக்கு உத்தியோகங்கள் கொடுக்கப்படும்படி செய்யவேண்டும். இன்னும் இது போன்ற குறைகள் எல்லாவற்றையும் கவனத்துடன் தெளிவாக ஆராய ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, எந்த எந்த விதங்களில் சட்டங்கள் சீர்திருத்தப்படவேண்டும், எவ்விதம் காலதேசவர்த்தமானங்களைக் கொண்டு திருத்தி அமைத்தால் மாதர்களின் முன்னேற்றத்துக்கு நிரந்தர நன்மை விளையும் என்று கண்டு, அவ்வித மாறுதல்களை சட்டரீதியாக நிறைவேற்றி

விரைவில் அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டும். சட்டமோ, மதமோ, சமூக பழக்க வழக்கங்களோ ஸ்திரீகளின் உண்மையான, நியாயமான முன்னேற்றத்துக்கு முட்டுக்கட்டை போடாதபடி செய்யவேண்டியது தங்கள் முக்கிய பணி. யென்பதை நம் ஸ்திரீ பிரதிநிதிகள் நன்றாக உணர்ந்து, அதற்கேற்ப தங்கள் வேலை முறையை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நாம் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

நம் சென்னை சட்டசபை ஆரம்ப விழாவில் முக்கிய சம்பவம் ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மி சங்கராயர் தேசிய தேம்பாடி சபைநடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்து வைத்தது. அன்னரின் வீர ஒளி கேட்போர் மனதை உற்சாக மூட்டியது. நம் சட்டசபையில் அசெம்பிளியில் ஒன்பது மாதர்களிருக்கிறார்கள். கௌன்ஸிலில் ஒருவரை சர்க்கார் நியமித்துள்ளார்கள். இந்த பத்துப் பேர்களுள் மனம் வைத்து நாம் மேற்குறப்பட்டுள்ள விஷயங்களில் ஒற்றுமையுடன் கவனம் செலுத்தி வேண்டியன செய்வரேல் நிச்சயம் சட்டசபையும், காங்கிரஸ் சர்க்காரும் அவர்களுக்கு உதவி புரியும். உலகமே பெரும் கொந்தளிப்பில் இன்று இருக்கிறது. நம் நாட்டில் ஒரு விதமாக சமாதானம் நிலவி வருகிறது தென்று கூறலாம். அரசியல் புயல் தணிந்திருக்கும் சமயங்களில் இவ்வித ஆக்க வேலைகளைக்கவனித்துச் செய்தால்தான் மக்கள் சேஷம் மடைவார்கள்; நாடு நலம் பெரும். நாட்டுக்கும், தங்கள் சகோதரிகளுக்கும் நலன் விளையக்கூடிய நற்காரியங்களைச் செய்து இந்திய மாதரின் மேன்மையையும், சிறப்பையும் நிலைநாட்டுவார்களாக. “சாத்திரங்கள் பலபலகற்று, சௌகர்யங்கள் பலபலசெய்து; மூத்த பொய்மைகள் யாவும் அழித்து, மூடக் கட்டுகள் யாவுந்தகர்த்து, காத்து மானிடர்கள் செய்கையினைத்தையும் கடவுளர்க்கினிதாகச் சமைத்து ஏத்தி உலகம் போற்றிட வாழ்வாக.”

கல்யாணரங்கன் தற்கொலை

திரு. ஸி. எஸ். இராமன், எம். ஏ. எல். டி.

தனது காதல்கிளி சுந்தரவல்லி வேறொரு பெளவனப் புருஷனைக் காதலிப்பதாக அறிந்துகொண்ட கட்டழகன் கல்யாணரங்கன் மனத்தில் கலக்கமும் விசனமும் சமுத்திர அலைபோல் கரைபுரண்டன. அவன் தனது ஏமாற்றத்தைத் தாங்க மாட்டாதவனாய் தன் உயிரை மாய்த்துக்கொள்ள மனவுறுதி கொண்டு ஒரு நல்ல உரமான கயிற்றை எடுத்துக்கொண்டு இருளடர்ந்த விட்டொன்றை நாடிச்சென்றான்.

கல்யாணரங்கன் கயிற்றை எடுத்துக் கொண்டு, எதிரில் யாராவது வந்து தன் கருத்தை நிறைவேற்ற வேண்டாம் என்று கூறுவார்களோ என எண்ணி, பயந்தவனாய் நிர்மானுஷ்யமாக இருந்த ஒரு வீதியில் ஒரு வீட்டையடைந்து, தான்கொண்டு வந்திருந்த சாலியால் அதனுடைய பூட்டைத் திறந்து, மெள்ள உள்ளே சென்றான். மாடிப்படிகள் வழியாக மேன்மாடியை யடைந்து, ஓர் இருள் சூழ்ந்த அறையை யடைந்தான். எங்கும் இருள் சூழ்ந்திருந்த மையால் சந்தேகமுற்று—தற்கொலை செய்து கொள்ள வந்த இடத்திலுள் சந்தேகம்!—தான் கொணர்ந்த கயிற்றை மேற்கூரையைத் தாங்கிய பெரும் கட்டையின் கட்டி விட்டு அதைத் தன் கழுத்தில் சுறுக்கிட்டுக்கொள்ளலாம் என்னும் எண்ணத்துடன் கயிற்றை யெடுத்தான். தான் இறந்ததும் மறுநாள் காலை போலீஸ் அதிகாரிகளும் பத்திரிகை நிருபர்களும் அவ்விடம் வந்து பரிசோதனை செய்வதை

யெண்ணினான். பத்திரிகைகள் பெரிய எழுத்தில் பின்வருமாறு தற்கொலையைப் பற்றிப்பேசும் என்று கருதினான்:

“கல்யாணரங்கன் தற்கொலை!”

“ஐயோ! காதலின் பொருட்டுத் தற்கொலையா?” என்று மறுபடியும் சிந்தித்தான். “நான் ஏன் ஆத்திரமும் கோபமும் கொண்டு இப்பொழுதே தற்கொலை செய்து கொள்ளவேண்டும்? என் காதலி சுந்தரவல்லி யாரையோ நேசிப்பதாக பாங்கியில் இருப்பவன் சொல்லியதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தற்கொலை செய்து கொள்ளுவதா? நான் எதற்கும் எனது காதலி இந்நேரத்தில் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாள் என்பதைக் கண்டபின் தற்கொலையைப்பற்றி யோசனை செய்யலாம்,” என்று கருதினான்.

அங்கு நின்றுப் புகன்றான். இரவு பத்துமணி. எங்கும் இருள். அதைப் பொருட்டுத்தாமல் காற்றினுங்கடிதாக கல்யாணரங்கன் தனது காதலியின் வீட்டையடைந்தான். அங்கு அவன் வீட்டிற்குப் பின்புறத்தில் ஒரு பெளவன புருஷன் அவளுடன் கைகத்தப் பேசிக் கொண்டிருந்ததைக்கண்டு, கடுங்கோபம் கொண்டு, அங்கு நின்றுப் புகன்று, தனது ஆபீசுக்கு ஓடினான்.

அவனிடம் “கிருஷ்ணவிலாஸ்” பாங்கியின் சாலிகள் இருந்தன. அங்கிதியின் மாணேஜர் அவன் பால் மட்டற்ற அன்பும்

கல்யாணரங்கன் தற்கொலை

வாதிசம்பளம் வைத்திருந்தாராதலின், பாங்கியின் சாலிகள் அவனிடம் கொடுத்திருந்தார்.

“எனது ‘ஆபீஸ்’ அறையில் ‘ரிவால்வரை’ வைத்திருக்கிறார் மாணேஜர். அதை எடுத்துக்கொண்டு, என்னை சுட்டுக் கொண்டு இப்பொழுது உயிரையும் உடலையும் தொலைத்து விடுகிறேன்,” என்று கல்யாணரங்கன் தன் மனத்தினுள் எண்ணி மீட்டுக்கொண்டே கிருஷ்ணவிலாஸ் பாங்கியையடைந்தான்.

அங்கு காவற்காரன் ஒரு மூலையில் கண் அபர்த்தகொண்டிருப்பதைக்கண்டு, மிகவுற் சந்தேகம்கொண்டு, மெதுவாகத் தனது அறையின் கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே சென்றான். கதவை மூடுவதற்கு மறந்து விடவில்லை. தானிட்டுச் சென்றான்.

தனது மேஜையின் ‘டிராயரைத்’ திறந்தான். அதில் மாணேஜருடைய ரிவால்வர் இருந்தது. எடுத்தான். சோதித்தான். சிலகுண்டுகள் இருந்தன. “இதுபோதும், என் உயிரைக்கொள்ள,” என்று சொல்லிக் கொண்டான். அவனுடைய மனதில் ஒரு வகையான களிப்பு ஏற்பட்டது. அந்த யுவனுக்கு அது மட்டற்ற ஊக்கத்தையும் தைரியத்தையும் கொடுத்தது.

அதை யெடுத்துக்கொண்டு பக்தி சிரத்தையோடு பாங்கியின் பணம் வைத்திருந்த கல்லறையை யடைந்தான். அவனுக்குப் பின் யாரோ மெதுவாகக் கதவைத்திறத்தது போல் சப்தம் அவனுக்கு எட்டியதால் கல்யாணரங்கன் அச்சமுற்று சுற்றி முற்றும் நோக்கினான். யாரையுங் கண்ணுற்றானில்லை. அங்கு தன்னை ரிவால்

வால் சுட்டுக்கொண்டால் ரிவால்வர் சப்தம் வெளியில் இருப்பவர்களுக்குத் தீவட்காது என்று முடிவுசெய்தான்.

ரிவால்வரைத் தனது மார்புக்கு நேரே நீட்டிவைத்துக்கொண்டு பளபளப்பாக மின்னிக்கொண்டிருந்த ஒரு கண்ணாடிஸய்ப் பார்த்தான். என்ன ஆச்சரியம்! யாரோ ஒரு அந்ரியன் கையில் ரிவால்வர் ஒன்று வைத்துக்கொண்டிருந்ததையும் அவன் பின்புறம் இருந்ததையும் கண்டான். வந்தவன் பாங்கியின் பொன்னையும் மணியையும் களவாட வந்திருப்பதாகவே நினைத்திட்ட கல்யாணரங்கன் தனது காரியத்தை மறந்து, அவனைச் சுடுவதற்குத் தனது கைத்துப்பாக்கியை நீட்டினான். அதை எதிர்போக்கியிருந்த அந்ரியன் தனது ரிவால்வால் கல்யாணரங்கனைச் சுட்டு விட்டான். கல்யாணரங்கன் கீழே விழுந்து விட்டான்.

மறுநாட்காலை பாங்கியில் கல்யாணரங்கன் கொல்லப்பட்டதாக எழுந்த பேச்சு நிரூபித்தார் முழுதும் பரவிவிட்டது. யாரோ ஒரு கள்வன் அவனைச் சுட்டு விட்டதாக ஜனங்கள் பேசிக்கொண்டனர். போலீஸ் அதிகாரிகள் ஆராய்ச்சி செய்வதாகவும் பேசினர். அப்பொழுது காலை ஒன்பது மணி இருக்கும்.

கிருஷ்ண விலாஸில் களவுபோனதைப் பற்றிப் போலீஸ் புலிகள் விசாரனை செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். பாங்கியின் வேலைக் காரன் கணபதி, திருடன் வெளியில் வந்த போது அவனைச் சுட்டதாகவும், கல்யாணரங்கன் தான் உள்ளே போயிருந்த திருடனைச் சுட்டதாகவும் விஷயம் போலீசுக்குக் கிடைத்தது.

பிரதம போலீஸ் அதிகாரி மமது கதா காவலினைப் பார்த்து, “ஐயோ, நீர் திருடனை எப்படிச் கண்டு பிடித்தீர்?” என்று கேட்டார்.

“நான் என் வீட்டிலிருந்தும் தூக்கம் வராமையால் பாங்கி இருக்கும் இடத்திற் குப் போனேன். பாரோ ஒருவன் கதவைத் திறந்து உள்ளே துழைந்ததைக் கண்டு நானும் ஒரு வழியாக என் அறை யின் உள்ளே சென்றேன். திருடன் பொன்னும் மணியும் இருக்கும் இடத்தில் இருந்தான். மாணேஜருடைய ரிவால் வரால் சுட்டேன். திருடன் என்னைச் சுட்டு விட்டு விதி வழியாக ஒடிவிட்டான். எனக்கு ஏதோ ஒருவகையான மயக்கம் ஏற்பட்டதால் கேழு விழுந்து விட்டேன். நான் மட்டும் அப்பொழுது அங்கே போயிராவிட்டால் கள்வன் பாங்கி முழுவதையும் காவி செய்திருப்பான் என மம்பு கிறேன்,” என்று கல்யாணரங்கன் தான் பாங்கியினுள் தற்கொலை செய்து கொள்ளச் சென்ற விஷயத்தை மறைத்துப் பேசினான்.

போலீஸ் அதிகாரி பின்னர் கணபதியை யழைத்து விஷயத்தைக் கேட்டார்.

இவன், “துரைங்கோ கேளுங்கோ, நா வெளியே காவல் காத்திட்டுக்கிடந் தேன். அப்போ உள்ளே துப்பாக்கி சத் தங்கேட்டதுங்கோ. பாரோ ஒத்தன் ஒடிபார்த்தானுங்கோ. என் கையாலே அந்த நாயிக்கு ரெண்டடி கொடுத்தே னுங்கோ. அத்தாலே அவன் எழுந்து போக முடியல யுங்கோ. நா அவனே கயிறால் கட்டிடலாமென்று வெளியே போனேங்கோ. வந்து பார்த்தா ஆனே

காண்கோ, பின்னாடி நா உன்னே போயி பார்த்தேனுங்கோ. மம்ம ரங்கரு கிழே கிடக்குறாங்கோ, மாணேஜரு கிட்டிக்கு ஒடிப்பூட்டே. விசயத்தே சொன்னே. அவ்வளவு தா,” என்று சொல்லி முடித் தான்.

மாணேஜர் கடைசியில் விசாரிக்கப்பட் டார். அவர், “நிதியில் மூவாயிரம் ரூபாய் தான் களவு போயிற்று. கல்யாண ரங்கன் அங்கு இல்லாமல் இருந்திருந்தால் அத்திருடன் எல்லாப் பணத்தையும் கொண்டு போயிருக்கலாகும். பாங்கிசார் பில் நான் கல்யாணரங்கருடைய கைநி யத்தை மெச்சுகிறேன். அவருக்கு உதவி மாணேஜர் எனும் புதிய உத்தியோகத் தைக்கொடுக்கிறேன்,” என்றார்.

விசாரணைக்குப்பின் போலீஸ் அதிகாரி கல்யாணரங்கனுடைய கைநியத்தை வியந்து பேசினார். “இவர் இல்லாமல் போயிருந்தால் பாங்கி முழுவதும் களவா டப்பட்டிருக்கும்,” என்றார்.

சென்னை தினசரிகளில் கல்யாணரங்க னுடைய பெயர் பிரபலமாயிற்று. அவ னுடைய படமும் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

அவன் பாங்கியில் நல்ல உத்தியோக உயர்வு பெற்றதும், அவன் தான் செய்ய விருத்த தற்கொலையே அத்தகைய உயர் வைக் கொடுத்ததாக நினைந்து நினைந்து மனம் பூரித்தான். தனக்குத்தானாகவே சிரித்துக் கொண்டான். கடைசிமுறை தன்னுடைய காதலியைச் சந்தித்து அவ னுடைய அன்பைப் பெறலாம் என யோசித்து, சுந்தராவல்லியின் வீட்டை யடைந்தான்.

அப்பொழுது அவன் சொருசர்க் சேபரலில் சாய்த்த, ஒய்பாரமான ஒலி பம்போலும் விளம்பிவளாய், முன்பு கல் யாணரங்கன் பார்த்த பெளவனப் புருஷ னுடன் தனது காதலனுடைய பிரதாபத் தைப் புகழ்ந்து கொண்டிருந்தான். அதைக் கண்ட கல்யாணரங்கன் மனம் கோபமடைந்தான். அதைக்கண்ணுற்ற அக்கருங்குழலான் குயிலினுமினிய ரூ லில், “காதலரே, ஏது கோபம்?” என்று கேட்டான்.

“மனதாரக் காதலிக்கிறாயா நீ?” என்று வினவினான் கல்யாண ரங்கன்.

“நீர் கேட்பது என்ன அதிசயமாக இருக்கிறது! இவரைக் கேளும் நான்

உம்மைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறேன் என் பதை. இவர் எனது சித்தப்பாவின் புதல் வர் கிருஷ்ணசிங்கர்,” என்று அந்த பெளவனப் புருஷனை அறிமுகப் படுத்தினான்.

“ஐயோ! கிருஷ்ணசிங்கனை இவளு டைய காதலன் எனக் கொண்டு தற் கொலை செய்துகொள்ள இருந்தேனே!” என்று மனம் புழுங்கினான் கல்யாண ரங்கன்.

இரண்டு வாரங்களுக்குப்பின் காதலர் இருவரும் விவாகம் செய்துகொண்டனர்.

தற்கொலையின் அதிருஷ்டத்தைப் பாருங்கள்!

பொக்கிஷ தார

ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்னுடைய தேகக் கட்டையும் வனப்பையும் விருத்தி செய்ய வேண்டும். தங்களைப் பற்றித் தாங்களே பெருமை கொள்ள வேண்டும். நோயின்றி உற் சாகத்துடன் வாழவேண்டும். பலவித வியாதிகள் இருப்பதாக மனக்கிலேசம் அடையக்கூடாது. தேக வலிமையும், தைர்ய மும் வாய்ந்த பெண்களாய் இருப்பாராயின் எதிர்காலத்தில் வீரம் மிக்க மக்களைப் பெற்று தேசத்துக்கும், சமூகத்துக்கும் அளித்து தாங்களும் இன்புறலாம். ஒருவன் எத்தகைய உணவை உட்கொண்டபோதிலும் மனச்சாந்தியும் உள்ளக் களிப்பும் இல்லாநாயில் அவளுடைய தேக ஆரோக்கியத்துக்கு பங்கமே ஏற்படும். “போதுமென்ற மனமே பொன் செய்யு மருத்து.” பெண்கள் ஒவ்வொருவரும் சாமர்த்திய மிக்க பொக்கிஷ மெம்பர்கள். அவர்களுடைய பட்டஜட் திறமை மிகுந்த நிபுணர்களுடையவைகளைக் காட்டிலும் எவ்வளவோ மேன்மை என்று கூறலாம். அவர்கள் மிகுந்த பொறுமை சாலிகள்.

—ஜார்ஜ் லான்ஸ்பரி.

பாரசக்தி

ஸ்ரீமதி. எஸ். கமலா

சுத்தி பூஜை என்பதைப்பற்றி நம் நாட்டில் ஒருவித தப்பிப்பிராயம் நிலவி வருகிறது. சக்திபூஜை செய்பவர்கள் மந்திரவாதிகள் என்றும், தந்திரவாதிகள் என்றும், காமாதார்த்தார்கள் என்றும் பலர் நினைக்கிறார்கள். சக்தி என்றால் அது ஒரு கொடாமான கோரொருபு பேய் தெய்வம் என்று எண்ணுகிறார்கள். அது சரியானதல்ல. காளி, மாரி, மகமாயி, சாமுண்டிஸ்வரி, முதலிய பெயர்கள் சக்தியின் அம்சங்களைக் குறிப்பனவே. “தேவி மகாத்மியம்” என்னும் புத்தகத்திலும் இதர சில நூல்களிலும் காளி தேவியைப் பற்றிக் கூறும்போது சில பயங்கரமான அம்சங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. பல கரங்களையும், பயங்கரமான கண்களையும், கோபப்பொறி பாக்கும் கண்களும், விரிந்த சடையும், கோரப்பற்களும், தள்ளிய காக்கும், முாட்டு மூக்கும், இரத்தம் கக்கும் வாயும், வேல், சூலம் முதலியன ஏந்திய கைகளும், மண்டை ஒட்டுமாலையும், புவித்தோல் ஆடையும், மாமிசதாரியும், திடுக்கிடும் சப்தத்தையும், இன்னோன்ன இதர பயங்கரமான அம்சங்களையும் காளி மாதா பெற்றிலங்குகிறாள் என்று சில நூல்கள் கூறுகின்றன. இந்த மாதா பூஜையின் உண்மையை உணராத சிலர்கள் அசம்பாவிதமான பலவிதங்களில் காளியை பூஜித்து வருதலும் சக்தியின் உண்மை வேதார்த்தத்தை அறியாமலிருக்க வேறுதவாயிருக்கிறது. இந்த வழிபாட்டின் உண்மையான ஆழ்ந்த கருத்து பாது என்று அறிவாரும் இல்லை. ஆகையால் இதைப்பற்றி சில மேல் காட்டார் பலவித தப்பிப்பிராயங்களைப்

பரப்பி வந்திருக்கிறார்கள். “காமப்பித்தர்கள் களிப்பாட்டு” என தாய்த் தெய்வவழி பாட்டைக் கூறுவாரின் மதியை என்னென்று கூறுவது! ஜகஜ்ஜோதிபாய் பிரகாசித்து மறைந்த ஸ்ரீராம கிருஷ்ண பரம ஹம்சர் பூஜித்த மாதா என்ன பிடாரியா? இன்று அரவந்தர் தொழும் அன்னை அகக் கார சொருபமா? அன்று சிவாஜி மன்னனுக்குக் குலவிளக்காகவும், பிரிய தெய்வமாயும் விளங்கிய பவானிதேவி பயங்கர ரூபியா? அவளைத் தொழுத இவர்கள் காமப்பித்தர்களா? “எங்காட்டு விடுதலைக் காக என் உயிரையும் தியாகம் செய்வேன்” என்று துர்கை யுருவச் சிலையின் முன் சத்தியம் செய்து அச்சத்திபத்தை முப்பது வருஷ சிறைவாசத்துக்குப் பின்னும் காப்பாற்றி வரும் ஸ்ரீயுத விநாயக தாமோதர சுவர்க்கார் அறிபாத மனிதரா? இவ்வளவு பெரிய ஞானிகளும், வீரர்களும், அரசியல் தீரர்களும் போற்றித்ததித்த ‘மாதா’ என்ன கேவலம் பெண்ணாசை பித்தர்கள் தொழும் துஷ்ட தேவதைபா? இல்லை. அதைப்பற்றிச் சற்று ஆராய்வோம்.

மாதாவின், சக்தியின் அம்சங்களைப் பற்றிய உண்மைகளை ஆழ்ந்த ஊர்த் ஆராய்தல் வேண்டும். அன்னை பாரசக்தியைப்பற்றிக் கூறுவது - “தேவி மஹாத்மியம்” என்ற நூலாகும். இதற்கு “சப்தஷதி” என்றொரு பெயரும் உண்டு. இது எழுநூறு பாடல்கள் கொண்ட ஒரு நூலாகும். இந்நூல் மார்கண்டேய புராணத்தில் ஒரு பாகமாகும். காளிமகத்த

வத்தை மார்த்தண்டேய முனிவருக்கு பிஷ்மாஸே எடுத்துக் கூறியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தைர்ப்பும், வீரமும் நிறைந்த இம்மையிலும், மறுமையிலும் இன்பமும் புகழும் அடைய விரும்புவோர் வீரசத்தியைப் பூஜிக்க வேண்டுமென பிஷ்மா கூறியிருக்கிறார். “மனித சமூகம் அவனைத் தொழுதால் எல்லாவித தீமைகளினின்றும் காப்பாற்றப்படும்” என்று படைப்புக் கடவுள் கூறுகிறாரென்றால் சக்தி பூஜையின் தத்துவம் தான் என்ன? காளி வழிபாட்டின் அடிப்படையான கொள்கை என்ன வென்றால் நம்முடைய பஞ்சேந்திரியங்களும் ஒன்றுபட்டு பாபச் செயல்களை அடக்கி நசுக்குவதில் தயங்கா திருக்கவேண்டும் என்பதே. “தேவி மகாத்மியத்தை” மேலெழுந்தவாரியாக வாசிக்காமல் உட்கருத்தனார வேண்டுமென்று ஊன்றிப் படிப்போமே யானால் மேற்கூறிய உண்மை தெள்ளிதில் புலப்படும்.

பாரசக்தியின் பராக்கிரமச் செயல்களை விவரிக்கும் சிலகதைகளையும் அறிபலாம். சராத மன்னனுக்கும், சமாதி என்ற வைசியனுக்கும் ஒரு ரிஷி காளியின் பெருமையை எடுத்துக் கூறும்போது “தாயே உலகப்படைப்புகள் பாவற்றாகும் ஆதிமாதா” என்று கூறி இருக்கிறார். அவளைப்போற்றி அவ்விருவரும் தங்கள் இஷ்டசித்தியடைந்தார்களெனச் சொல்லப்படுகிறது.

துர்கை, காளி, சக்தி, பவானி, மாதா என்ற பெயர்கள் எல்லாம் தயாரி, திரி ருவி சங்கரியையே குறிக்கின்றன. சக்தி சில அரக்கர்களை மாய்த்த விவரங்கள் பதின்மூன்று பாகங்களில் கூறப்பட்டிருக்

கின்றன. அவற்றை மூன்று முக்கிய சரித்திரங்களாகப் பிரிக்கலாம்.

முதல்கதை எப்படி தேவி விஷ்ணு பகவானுக்கு மது, கைதபா என்ற கொடிய அரக்கர்களைக் கொல்லுவதற்கு வேறுதவாயிருந்தாள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறது. மதுவும், கைதபனும் இல்லாத அட்டகாசங்கள் புரிந்து தேவர்களுக்குப் பல தொல்லைகள் இழைத்து இறுமாந்திருந்தனர். தேவர்களை இந்த ராக்ஷசர்களிடமிருந்து காக்கவல்ல சாஷ்டாக் நாராயண மூர்த்தியும் மாயையால் பிடிக்கப்பட்டு தன்னை மறந்து துயில் புரிந்தார். மாயா தேவியைப் புகழ்ந்து தேவர்கள் பாடித் துதித்தார்கள். தேவி விஷ்ணுவை விடு வித்தார். கேசவன் தேவர்கள் தினக்ரூல் கேட்டு அசுரரை வதைக்க விரைந்தேவி னான். 5000 வருஷங்கள் யுத்தம் செய்தும் மது, கைதபர்கள் மடிவதாயில்லை. விஷ்ணுவும் மாயையின் உதவியை நாடினார். மாயா சக்தி ராக்ஷசர்களுக்குக் கொள்வத்தை உண்டாக்கி விஷ்ணுவைத் தங்க ளிடம் வரம் கேட்கும்படி சொல்லச் சொன்னாள். திமிர்பிடித்த அசுரர்கள் அவ்வாறே ஆதிமூலரை ஏதாவது வரம்கேட்கச் சொன்னார்கள். அவர் “நீங்கள் என் கைப்பட மடியவேண்டுமென்பதே என் விருப்பம்” என்று கூறினார். லோகமாதா வும் அவரை அகம்பாவம் என்ற மாயையால் மூடி, உலகம் பூராவே ஜலமயமாக இருப்பது போல் தோன்றச் செய்தாள். அவர்களும் ஜலம் இல்லாத எந்த இடத்திலும் தங்களை பகவான் கொல்லலாம் என்று மகாவிஷ்ணுவுக்கு ‘வரம்’ அளித்தனர். உடனே பகவான் அவர்களைக் கழுத்தால் பிடித்து துடையில் போட்டுக்கொண்டு சக்கிராயுதத்தால் சம்ஹரித்தார். தேவர்

களும், முனிவர்களும் இந்த சம்ஹாரத்தை ஒருவாக்கியதற்காக தேவியைப் புகழ்ந்து போற்றினார்கள்.

மஹிஷாசுர வதம்

மஹிஷாசுரன் என்ற ராக்ஷசன் ஆரிய வர்த்தத்தில் தோன்றி தன் படைகளுடன் மிகுந்த அக்கிரமங்களைச் செய்தான். இவனைக்கொல்ல பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் முதலியவர்களாலும் முடியவில்லை. உடனே அவர்களுக்கு ஒரு யுக்தி தோன்றியது. அவர்கள் எல்லோரும் தங்கள் தங்கள் ஆயுதங்களை லோகமாதாவிடம் கொடுத்தார்கள். இதுவே சக்தியின் கோர சொரூபம் எனக் கருதப்படுகிறது. விஷ்ணு சக்திக்கு சக்சிராயுதத்தைக் கொடுத்தார்; சிவன் திரிருலத்தை அளித்தார்; இந்திரன் வஜ்ராயுதத்தைத் தந்தார்; யமதர்மராஜன் தனது பாசக்கயிற்றை சமர்ப்பித்தான்; இத்தனை ஆயுதங்களையும் கொண்டு இத்தனை தெய்வாம்சங்களின் கோரத்தன்மையையும் கொண்டு சிங்க வாகனமேறி மஹிஷாசுரனை வதைத்தான் பாரசுத்தி என்று கூறப்படுகிறது. அதனாலேயே அம்பிகைக்கு மஹிஷாசுரமர்த்தினி என்ற பெயர் வழங்கி வருகிறது. இந்த சொரூபத்தையே எல்லோரும் ருத்ரகாளி என்றும், பயங்கரமானதென்றும், துஷ்ட தேவதை என்றும் கூறி நடுங்குகிறார்கள். ஆனால் இதன் உண்மை என்ன? ஒற்றுமையே உய்யும் மார்க்கம் என்பதைத்தான் இது வற்புறுத்துகிறது. அதர்மத்தை அழிக்க தர்மாம்சங்கள் எல்லாம் ஒன்று கூட வேண்டும்; அதர்மம் ஒரு பெரிய அரக்கன்; அதை தெய்வீக குணங்கள் என்ற ஆயுதங்களால்தான் வெட்டியெடுக்க

வேண்டுமென்பதையே இந்தசொரூபம் மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. இதைக் கண்டஞ்சுவானேன்?

ரக்தபீஜ சம்ஹாரம்

மற்றொரு யுகத்தில் லோகமாதா பர்வத குமாரியாக ஹிமயகிரி அரசன் புதல்வியாக அவதரித்து சும்பன், நிகம்பன் என்ற இரு ராக்ஷசர்களை வதைத்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. தேவி ஹிமாவதியின் அழகு உலகப்பிரசித்திபெற்றது. சகல தேவர்களையும் வென்று தனியரசு செலுத்திவந்த ராக்ஷச சகோதரர்கள் மலைகளின் அழகைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டார்கள். அவர்களின் தன்மந்திரிகள் ஹிமாசலன் புத்திரியை அவர்கள் கவர்ந்துகொள்ள வேண்டுமென்று துண்டினார்கள். உடனே இவர்களின் தூதர்கள் பர்வத குமாரியின் முன் சென்று தங்கள் ராக்ஷச மன்னர்களுக்கு யாரும் நிகரில்லையென்றும், அவள் அழகில் ஒப்பற்று விளங்குவதால் தங்கள் மன்னர்களை மணந்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் கூறினார்கள். பார்வதியும் தன்னை அவர்கள் பேரரில் வெல்லுவதானால் மணந்துகொள்ளத் தயார் என்று கூறி அனுப்பிவிட்டாள். சும்ப நிகம்பர்கள் கோபாக் கிராந்தர்களாய் தங்கள் படைத் தலைவனை துமரலோசனனை அனுப்பிப் பர்வதவர்த்தனியை மரியாதையாக உடன் வரவிட்டால் தலைமயிரைப் பிடித்திழுத்து வரும்படி அனுப்பினார்கள். துமரலோசனன் தன் படையுடன் வந்து தன் கைவரிசையைக் காட்டினான். லோகமாதா கோபமாகப் பார்த்தாள். ஒரே நெருப்புக்கிளம்பி துமரலோசனையும், அவன் கூட்டாளிகளையும் நாசம் செய்தது.

பிறகு ரக்தபீஜன் என்ற அரக்கசேனாதிபதி புத்தத்தக்கு வந்தான். இவனைக் கொல்ல பாராதுர் முடிபாது. இவன் ரத்தம் ஒரு சொட்டு பூமியில் கிழுந்தால் அவனைப்போன்ற ஆயிரக்கணக்கான அரக்கர்கள் அதினின்றும் முளைப்பார்கள். உடனே தேவி தன் காக்கை உலகம் பூராவும் பரப்பி அதில் அவனைப்போட்டுக் கடித்து ஒருசொட்டு இரத்தம்கூடக் கீழே விழாமல் கொன்றாள். அவன் மாண்டவுடன் சும்ப, நிகம்பர்களும் சலபமாக மார்க்கப்பட்டனர். உலகம்பாபிகளினின்றும் தப்பிக்கப்பட்டது. தெய்வர் சமாதானமாக பாலிக்கப்படும்போது லக்ஷ்மி யாகவும், பலம்பொருத்திய அம்சமாகக் கருதும்பொழுது சக்தியாகவும், அழிக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும்பொழுது காளி யாகவும் வழிபட்டுவந்ததெனக் கூறலாம்.

பொதுவாக சமது தெய்வங்கள் ஒரே ஆண்டவனாகிய பரம்பொருளின் பல தன்மைகளையும், அம்சங்களையும் விளக்கும் பொருட்டு பலவிதங்களில் உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ளன. தவிரவும் அக்தாலங்களுக்கேற்ப ஆரியர்கள் தெய்வங்களை வர்ணித்திருக்கிறார்கள். லோகமாதா வாசிப பாரசுத்தியை பக்தியுடன் பூஜிப்பவருக்கு யாதொரு குறையுமில்லை. அருட்கவி சுப்ரமண்ய பாரதியாரும் அன்னைபாரசுத்தியைப் பலவழிகளிலும் பாடிப் போற்றி யிருக்கிறார். அப்பாடல்களைப் படிக்குத்தோறும், புதுஉணர்ச்சியும், தன் கற்பிக்கையும், திடசித்தமும், புத்துயிரும் உண்டாகிறது. தங்களை பரிபூரணமாக மாதாவுக்கு அர்ப்பணம் செய்துகொண்டவர்கள் இகபாம் இரண்டிலும் இன்பமெய்தி வாழ்வது முக்காலும் நிச்சயம்.

பாதாம் ஹல்வாவும், பாயஸமும்

“ஸரோஜா”

பாதாம் ஹல்வா செய்வதற்கு பாதா மியை உடைத்து, கசப்பு, சொத்தை இல்லாத நல்ல பாதாம் பருப் பாக் பொறுக்கி எடுத்து, வென்னீரில் ஊறப்போடவேண்டும். ஊறிய பருப்பை தோல் நீக்கி, சுத்தமாக அலம்பி இருக்கும் ஆட்டு கல்லில் போட்டு கொஞ்சம் ஜலம் தெளித்துக்கொண்டு வெழுமனாக அறைக்க வேண்டும். அறைத்த மொத்தையை ஒரு கிண்ணத்தில் வழித்தெடுத்துக் கொண்டு வேண்டிய ஜலம், என்றால் மட்டாகவே ஜலம், சேர்த்துக் குழம்புபோல் கலந்து வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். இந்தக் குழம்பு ஒரு கிண்ணிக்கு, இரண்டு பங்கு அஸ்கா சர்க்கரை வீதம் அஸ்கா சர்க்கரையை அளந்து எடுத்துக்கொண்டு, ஈயம் பூசின, அடிகெட்டியாக விருக்கும், வாய் அகலமான பாத்திரத்தில் பாரு வைக்கவேண்டும்.

பாகில் குங்குமப்பூ போட்டு, பாகுமப்பி பாகுவந்ததும், பாதாமிக்குழம்பை பாகில் கொட்டி, கைவிடாமல் கிளறிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். அடுப்பை நிழல்போல எரிப்பதே நலம். பாகும் பாதம் குழம்பும் கலந்து கொண்டு நன்றாக இரண்டு கொதி வந்தால், ஒன்றரை அல்லது இரண்டு கிண் னம் வெண்ணை காய்ச்சின நெய்யை அதில் கொட்டி கிளறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். வேண்டுமானால் முதலிலேயே பால்கோவா காய்ச்சி வைத்துக்கொண்டு, ஒரு பங்கு பாதாம் குழம்பிற்கு அரைப்படி பால் வைத்துக்காய்ச்சி, கோவா செய்து, நெய்யை ஹல்வாவிற்குச் சேர்க்கும் சமயத் தில், கோவாவையும் ஹல்வாவுடன் சேர்த்து கிளரலாம். கோவா சேர்க்கா மல் ஹல்வா செய்தாலும் ருசியாகவே தான் இருக்கிறது. ஹல்வா முக்கால் பதம் வந்ததும் ஏலப்பொடி கொஞ்சம்

சேர்க்க வேண்டியது. ஹல்வா நன்றாகக் கட்டியானதும் கீழே இறக்கிவிட வேண் டும். ரொம்ப கெட்டியாக கிளறிவிட்டால் சர்க்கரை உறைந்துகொண்டு ஹல்வா, ஹல்வாவாக இராமல், பர்ப்பியாப் விடுமாத லால், லேகியம் மாதிரி சற்று நெகிழ் விருக் கும் பொழுதே, அடுப்பிலிருந்து இறக்கி, சீசாவிலோ, ஜாடியிலோ கொட்டி, நன் றாக மூடிவைத்து விட்டால் ஒரு மாதம் இரண்டு மாதம் வரைக்கும் கூட கெடா மல் நன்றாக விருக்கும்.

பாதாம் பாயஸம்

10 பலம் பாதாமைத் தருவித்து பாய ஸம் செய்வதற்கு முந்திய நாள் ஐஸ் போட்ட ஜலத்தில் ஊர வைக்கவும். மறு நாள் நன்றாய் ஊரி உள்ளே இருக்கும் வெள்ளைப் பருப்பை தோலிலிருந்து வெகு சுலபமாய் எடுக்கவும். பிறகு அதை நன் றாய் அம்மியில் அரைத்து விடவும். சுமார் ஐந்து அல்லது ஆறுபடி எருமைப்பாலை ஒரு அடுப்பில் காய்ச்சவும். அதில் அரைத்த பாதாமைப் போட்டு நன்றாய் ஒரு கரண்டியினுதவியால் அடுப்பில் காயும் பாலில் விட்டு நன்றாய்க் கிளறிக்கொண்டே யிருக்கவும். பாதாம் கட்டி கட்டாமல் வெகு ஜாக்கிறதையாக இருக்கவேண்டும். பால் நன்றாய்க் காய்ந்து கொதித்து வரும்போது அதை அடுப்பினின்றும் கீழே இறக்கவும். பிறகு சுமார் 10 பலம் நெய்யில் வருத்த முந்திரிப்பருப்பைப் போடவும். 10 பலம் சாரப்பருப்பு, குங்குமப்பூவும் போடவும். இதற்கு ஒரு வீசை அஸ்கா சர்க்கரைபோட்டு நன்றாய்க் கறைத்துவிடுப்படி செய்யவும். பால் கெட்டிப்பாலா யிருத்தலவசியம். ஏலக் காய்ப் பொடியும் போட்டால் ருசியாயி ருக்கும். இப்பொழுது பாதாம் பாயசம் சாப்பிடத் தயார்தான்!

பம்பாயிலுள்ள வேல்ஸ் இளவரசர் மியூஸியத்தில் ஓர் காட்சி

நிறமும், நெல்லின் முத்து பச்சை நிறமும், மீனின் முத்து பாகிரிப்பூ நிறமும், சிப்பி முத்து பளபளப்புடன் கூடிய வெண்மை நிறமும் கொண்டதாம்.

மேற்கூறிய பதினான்கு இடங்களைத் தவிர மற்றும் கமுகு, வாழை, நத்தை, தாமரை, பசுவின் பல், சந்திரன், உடும்பு, முத்தை என்னும் எட்டு இடங்களினின்றும் முத்து உண்டாகும் என்பதை

“தந்தி, வராக மருப், பிப்பி, பூகம், தழை, கதவி, நந்து, சலஞ்சலம், மீன்றலை, கொக்கு, நளினம், மின்னார் கந்தரம், சாலி, கழை, கன்னல், ஆலின்பல், கட்செவி, கார், இந்து உடும்பு, கார, முத்தம் ஈனும் இருபதுமே.” (1)

பனிமதி, கதன, மேகம், பைந்தொடி கமுகு, தாலின்பல், தனியாணை, எனக் கொம்பு, தடம்காரா, உடும்பு, கொக்கு வினை அரா, ச்சலம் சலம், நந், திப்பி மீன் மூங்கில் பூகம் நினை செந்நெல், கருப்பு, கஞ்சம், நிகழ் இரு பதின் முத்தாகும். (2)

(பூகம் = கமுகு = பாக்குமரம்; நந்து = நத்தை; நளினம் = தாமரை; இந்து = சந்திரன்; கார = முத்தை.)

என்னும் தனிப் பாடலால் இதனுண்மை அறிக.

ஆகவே இருபத்திரண்டு இடங்களில் முத்து உற்பத்தியாகும் எனத் தமிழ்நூலாசிரியர்கள் கூறிய விஷயம் இப்போது அறிந்தோம்.

இப்பியில் முத்து உண்டாகும் விதம்

இப்பியினின்றும் முத்து எடுக்கப்படுவதே பண்டிதர், பாமரர், பலரும் கேள்வி மூலமாகவும் நேரிலும் அறிந்த விஷயமாகத் தலின் இப்பி முத்தைப் பற்றியே இப்போது சிந்தி கூறுவாம்.

“இப்பி” என்பது முத்துச்சிப்பி என்று சொல்லப்படும் ஒருவகை ஜலசரம். இவ்விப்பிகளின் சரீரத்தினிடையில் மிருதுவான தோல் இருக்கும். இத் தோலைச் சுற்றி இருமருங்கிலும் கடினமான ஓடுகள் கவிர்கிருக்கும். சிப்பிகளின் மிருதுவான மெல்லிய தோலுக்கும் கடினமான ஓட்டிற்கும் இடையே ஒருவகைப் பொடிமணல் புகுந்து அவற்றை உபத்திரவப்படுத்தும்தம். படுத்தவே அவை எரிச்சல் பொறுது அப்படியும் இப்படியும் புரளும். அவ்வாறு புரளுகையில் சுண்ணாற்புத்தன்மையுள்ள ஓர்வகை நீர் வெளிப்பட்டு முற்கூறிய நுண்மணலைக் கவிர்கொள்ள அதுவே முத்தாகும் என்பர். இம்மரமத்தைச் சீனர்களே முத்தல் முத்தல் அறிந்தவர்களென்றும், முத்து அகப்படாக்க் காலங்களிற்கூட அவர்கள் சிப்பிகளைப் பிடித்து மணலை அவற்றின் மெல்லிய தோலுக்கும் ஓட்டுக்கும் இடையே புகுத்தி அவற்றிற்கு எரிச்சல் உண்டாக்கி முத்தினச் செய்து பெருத்த லாபம் அடைந்து வருகிறார்களென்றும் தெரியவருகிறது.

சிப்பிகளின் சரீரத்தினின்றும் அவற்றின் முட்டைகள் வெளிப்படாக்க் காலத்து அம்முட்டைகளும் மேலே சொன்ன பொசிநீரால் மூடப்பட்டு முத்தாக மாறுவதுண்டு.

ஆனால், பர்த்ருஹரி போன்ற வடநாற்புலவர்கள் மழைத்துளிபெற எதிர்பார்த்த வண்ணமாகச் சிப்பியானது நீர்மட்டத்துக்கு மேலே வந்து தன் அகட்டைத் திறந்துகொண்டிருக்குமென்றும், மழைத்துளி ஒன்று அதனுள் விழுந்தவுடன் அது ஓட்டை மூடிக்கொண்டு உள்ளே சென்று விடுமென்றும், அவ்வானத்துளியே பிறகு வெண்முத்தாகிறதென்றும் கூறுகிறார்கள். சுவாமி நகபத்திரம் உச்சத்தில் இருக்குங்காலைச் சிப்பி அகட்டில் விழும் விசம்பிறுளியே மிக விலையேறப்பெற்ற முத்தாம்.

இப்பிகள் இருக்கும் இடங்கள்

வெண்முத்து எனும் இப்பிகள் விசேஷமாய் இலங்கையில் மன்னார்குடாலிலும், மற்ச்சுக்கட்டியை அடுத்த கடலிலும், இந்தியாவில் துத்துக்குடிக்கருகிலும், பாம்பன் கடலோரத்திலும், பாரஸீக்க் குடாக் கடலிலும், போர்னியோவுக்கடுத்த ஸூலுத் தீவுகளிலும், —கருமுத்து ஈன்பன காலி போர்னியாவிலும், —மஞ்சள் முத்து ஈன்பன பனாமாக் கால்வாயிலும், —கபில நிறமுத்து ஈன்பன மெக்ஸிகோவிலும் உள்ளன.

முத்துக் குளித்தல்

முத்துப் பெறவேண்டி கடலின் கீழ் இருக்கும் முத்துச் சிப்பிகளை மூழ்கி எடுத்து மேலே கொண்டு வருவதற்கு “முத்துக் குளிப்பு” என்று பெயர். கடலில் அதிக ஆழத்தில் உள்ள பாறைகளில் கூட்டம் கூட்டமாகத் தொத்திக் கொண்டிருக்கும் சிப்பிகளைப் பெற்று முத்தெடுக்கும் விதம் இலங்கை முத்துச் சலாபவிஷயங்களைக் கொண்டு ஒருவாறு அறியலாகும். அவ்விஷயம் வருமாறு:—

இலங்கையில் முத்துச் சலாபம் பிப்ரவரிமாதம் தொடங்கி ஏப்ரல் மாதாரம்பத்திற்குள் முடிவுறும். முத்துக்குளிப்போர் பெரும்பாலும் இந்தியர்களும் சிங்களவர்களும். இவர்கள் இளம் பிராயமுதற் கொண்டே நெடுநேரம் நீர்க்குள் நிற்கவும் நீந்தவும் நன்றாய்ப் பழகியவர்கள். ஆயினும் இவர்கள் பிழைப்பு என்றும் அபாயகரமானதே. ஏனெனில், கொம்பன் சுருவினாலும் ஏனை நீர்வாழும் பிராணிகளாலும், கடற்பூண்டுகள் சிக்கிக்கொள்வதினாலும் இவர்களுக்கு மாணம் நேர்வதுண்டு. ஆதலின் இன்னோர், தாம்முழுவதற்குமுன், சுருவாயைக் கட்டுவதில் கைதோந்தவர்கள் எனத் தாம் கருதிய மலையாளத்து மந்திரவாதிகளை வாழைத்து அவர்களிடம் ஆருடம் கேட்ட பின்பே முழுகத் தொடங்குவார்கள். மந்திரவாதிகளின் வார்த்தையில் குளிகாரர்களுக்கு தேவதா விசுவாசம். இம்மாதிரிகர்கள் அந்தந்த ஜாதியார்க்குத் தக்கபடி சடங்காசாரங்கள் ஏற்படுத்தித் தாமும் சுருக்களை அப்புறப்படுத்த ஓர்வகை விரதம் அனுஷ்டிப்பார்கள். விரதத்தை மாதிரிகளும் அனுஷ்டித்த விவரம் அறிந்தாலொழிய அவர்கள் முழுகுவதற்கு முன்வாரர்களாம். முத்தெடுக்கச் சென்ற படகுகள் நிரும்பும்வரை மாதிரிகள் மந்திரம் ஜபித்துக்கொண்டு உபவாசத்துடன் இருப்பான். சிலவேளைகளில் மந்திரவாதியும் படகேறி செல்வதுண்டு. இவன்மட்டும் தம்முடன் வருவானாயின் தம் காரியம் இலாபகரமாயும் இடையூற்றின்றியும் இனிது நிறைவேறுமென்பது குளிகாரரின் கொள்கை. மாதிரிகர்கள் குளிகாரர்களிடத்து மட்டுமே பன்றி வியாபாரிகளிடத்திருந்தும் மிக லாபம் பெறுகின்றனர்.

“சாஸ்திராயச ஸ்காயச” என்றபடி குளிகாரர்களுக்கு மந்திரவாதிகள் அனுஷ்டிக்குமாறு கூறுவனயாவும் ஒரு விதமாய்ப் பார்க்கில் நன்மைக்கேதுவான காரியங்களாகவே இருக்கின்றன. எங்ஙன மெனில், குளிகாரன், முழுமுதல் உபவாசத்தானிருந்து, முழுமுதல் போது மந்திரத்துத் தந்தவிளக்கெண்ணெயைப் பூசிக் கொண்டு கடலில் இறங்கவேண்டுமென விதிக்கப்படுகிறது. வயிறு ஆகாரத்தால் நிறப்பிரிபுப்பின், வாந்தி முதலிய உபத்திரவம் உண்டாவதுடன் சுலபமாகக் குளிக்கத் தெழும்பவும் கூடாமற் போகாமன்றோ? அன்றியும் பசுபசுவென்று உவரீர்ப்பட்ட மாத்திரத்தில் அரிப்பெடாதிருத்தற்கு விளக்கெண்ணெய் பூச்சும் வேண்டியது தானே?

குளிகாரர்கள் கரைக்கு எட்டு மைல் தூரம் வரை படகுகளில் கூட்டம் கூட்டமாய்ச் செல்வார்கள். ஒவ்வொரு படகிலும் மாணியைத்தவிர இருபது பேர்கள் இருப்பார்கள். இவ்விருபது பேர்களில் பத்து மனிதர்கள் படகு ஓட்டவும், முழுமுதலோரை குறித்த காலத்தில் தூக்கியெடுக்கவும் நியமிக்கப்பட்டவர்கள். எஞ்சிய பத்து பேர்களுள் குளிகாரர்களே. இவர்கள் ஐவர் ஐவராகமாறி மாற்றேலை செய்வர். முழுமுதலோர் முன் கூறியபடி எண்ணெய்ப் பூச்சு உடையவராயும் கோவணம் மட்டும் தரித்தவராயும் இறங்குவார்கள். இவர்கள் தாம் எளிதில் இறங்கிச் செல்வதற்கு உதவியாக சுமார் 50 ராத்தலுள்ள பெருங்கற்களை உபயோகிக்கின்றனர். ஒவ்வொரு படகிலும் இவ்வாறு ஐந்தாறு கற்களேனும் இருக்கும். இவை அடி பரந்தும் நனிகுவிந்தும் கயிறுகள் கோர்க்கத் தவா

ரம் கொண்டும் இருக்கும். பிறைச் சந்திரன் போற் செதுக்கப்பட்ட கற்களுள் உபயோகிக்கப்படுவதுண்டு முழுமுதலோது குளிகாரன் கல்லிற்கட்டப்பட்டிருக்கும் கயிற்றை வலதுகால் விரலிலும் பிடித்துக் கொண்டு, இடதுகால் விரலால் தான் எடுக்கப்படுகிற இப்பிகளைப் போட்டுக் கொள்ள. ஒருவகை வலையை இறுகப்பிடித்துக்கொள்வான். பின்பு அவன் கல்லில் கட்டப்படாத மற்றொரு கயிற்றையும் தனது வலதுகையால் பற்றிக் கொண்டும் காதில் மெழுகு நிணித்துக் கொண்டும் நாசித்துவாரங்களை இடதுகை விரல்களால் இறுக அடைத்துக்கொண்டும் தண்ணீர்க்குள் சிலசமயம் 100 அடி ஆழம்வரை கூடமுழுவான். முழுகி அடியிற் சென்றதும் காலில் மாட்டிய வலையை எடுத்துக் கழுத்தில் மாட்டிக் கொண்டு விரைவாகவும் சாதுரியமாகவும் எவ்வளவு சிப்பிகள் அள்ளக் கூடுமோ அவ்வளவையும் அதனுள் அள்ளிப் போடுவான். அவன் தடவைக்கு தாறு சிப்பிகளுக்குக் குறையாமல் அள்ளுவானாம். நீரில் அவன் அமிழ்ந்து நிற்பதெல்லாம் 120 விநாடி (Seconds) இருக்கும். (மூன்று அல்லது நான்கு நிமிஷத்திற்கு அதிகம் எவனாலும் நீரில் அழர்ந்து இருக்க முடியாது) மூச்சுத் திணரும் சமயத்தில் அவன் தான் இறங்கிய கல்லின்மேல் மீண்டும் ஏறிக்கொள்ளாமல் கீழே நின்றபடியே வலதுகைக்கயிறுகளை மட்டும் இழுத்து அசைத்து ஆட்டுவான். இதுவே அவன் தன்னை வெளியில் தூக்குமாறு அறிவிக் குள் அடையாளமாகும். இக்குறிப்பைப் படகோட்டிகள் அறிந்து படகில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் இராட்டினத்தின் வழியாகக் கல்லில் கட்டப்படாதிருக்கும்

கயிற்றை இழுத்து அவனைமேலே தூக்கிக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள். பிறகு அவன் கிட்டெவந்த கல்லை அதன் கயிற்றால் மேலே இழுத்துக்கொள்வார்கள்.

முத்துக் குளிக்கச் செல்வோர் குரியன் உதிக்குமுன் முத்திருக்குப் பாறை போய்ச் சேர்ந்து கடல்நீர் வெது வெதுப்புடன் இருக்கும் நேரமாகிய சுமார் 7 மணிக்கு முழுகத் தொடங்கிச் சுமார் 12 மணிக்குக் கரைசேர்ப் படகேறுவார்கள். 12 மணிக்குப் பிறகு அவர்கள் குளிப்பதில்லை. நாள் ஒன்றுக்கு அவர்கள் 40 அல்லது 50 தடவை முழுகுவார்கள். திரும்புகையில் படகு கரையிலுள்ளோர்கண்ணுக்குத் தென்படும் தூரத்திலிருந்து குண்டு போடப்படுகிறது. இது படகு சாவ தானமாகத் திரும்பி வந்த சுப சமரசாரத்தை அதன் சொந்தக்காரர் அறிவதற்கான அடையாளமாகும். படகுகள் கரைசேர்ந்ததும் அதில் உள்ளன யாவும் குரியன் அந்தமிக்குமுன் கீழே இறக்கப்படுகிறது.

முழுமுதலோது விலையுயர்ந்த முத்துக்கள் அகப்பட்டால் குளிகாரர்கள் அவற்றை விழுங்கிப் பிறகு வெளிப்படுத்தி விற்று மிக்க லாபம் பெறக்கூடுமாதலின், இவர்களைக் கூலிக்கு அமர்த்துவோர் இவர்களுக்குப் பேதிமருந்து கொடுத்து நன்றாய்ப் பரிசோதித்து முத்துக்கள் இருப்பின் பிடுங்கிக்கொண்டு விடுவார்கள். பிறகு குளிகாரர்கள் தம் கூலியாகச் சிப்பிகளில் நான்கில் ஒரு பகுதியேனும் தக்க பொருளெனப் பெறுவர். பின்னர், எஞ்சிய சிப்பிகள் ஆயிரமாயிரமாக ஏலத்தில்,

மிருத்த தொகைக்குக் கேட்போர்க்கு விற்பப்படும்.

சிப்பிகள் சொந்தக்காரர்களால் இரண்டடி ஆழமுள்ள குழிகளிலாயினும் வேலி குழந்த சதுப்பு நிலங்களிலாயினும் மணல் சிந்துப் படாதபடி பாய்களின் மேல் கொட்டி வைக்கப்படும். அங்கிருந்த படியே அவை நன்றாய் அழுகி உலர்ந்த சாகும். உலர்ந்த பின்னரே அவற்றி னின்றும் முத்துக்களைச் சேதமின்றி எடுக்கக்கூடும். அவை உயிருடன் இருக்கும் பொழுதேனும், அழுகி உலருமுன் பேனும் நிறக்கப்பட்டால் முத்துக்குச் சேதம் மிகுதியும் உண்டாகும். ஏனெனில் உயிருடனிருக்குங்கால் சிப்பிகளை எளிதில் உடைக்க முடியாது. கத்திகொண்டு உடைத்தாலோமுத்துத் தெரித்துப்போம்.

சிப்பிகள் நன்றாக அழுகுங்கால் எழும் தூர் நாற்றம் சகிக்கத் தராமன்று. ஆயினும் அவற்றினின்றும் எதிர்பார்க்கும் இலாபமே இந்நாற்றத்தை ஒரு சிந்தும் பாராட்டாமல் சந்தோஷமாகவே சகிக்கச் செய்து விடுகிறது. நீரில் சிப்பிகளை வேகவைத்தும் முத்துப் பெறுவதுண்டு. இதற்குக் காரணம் யாதெனில் முத்துக்கள் சிலசமயங்களில் சில சிப்பிகளின் ஓடுகளில் இராமல் அவற்றின் சரீரத்திலேயே தங்கி நின்று விடுவதே.

சிலோன்வாசிகள் முத்துக்களைத் துளையிடுவதிலும் மாணியாகக் கோர்த்துக் கட்டுவதிலும் கைதேர்த்தவர்கள். அவர்கள் முத்துத் தூளால் ஆகிய பொடியைக் கொண்டு முத்துக்களைத் துலக்கி மெருகிடுவார்கள்.

பதிவிரதைகளின் சிறப்பு

திரு. டி. கே. கோவிந்தய்யர்

முக்கணர் தண்டலை நாட்டில் கற்புடை மங்கையர் பெருமை மொழியப் போமோ? ஒக்குமெரி குளிரவைத்தா சொருத்தி; வில்வேடனை யெரித்தா சொருத்தி; மூவர் பக்கமுற வழுதனித்தா சொருத்தி; யெழு பரிதடுத்தா சொருத்தி; பண்டு கொக்கனவே நினைந்தனையோ கொங்கணவா வென்றெருத்திக் கூறினானே.

இந்த பாட்டு பதிவிரதைகளின் விசேடத்தை யெடுத்துக் கூறுகிறது. இதில்:—

1. எளிகுளிர வைத்தவன்: ஹரிச்சந் திர மஹாராஜனுடைய மனைவி சந்திரமதி நாட்டைத் துறந்து காட்டு மார்க்கமாய், நட்சத்திரேயனால் நடத்தப்பட்டுப் போகும்போது விஸ்வாமித்ர முனிவரின் ஆக்கினையால் தோன்றிய அக்கினிப் பிரவாகத்தைத் தன் கற்பென்னும் தண்ணீரில் அவித்தாள்.

2. வில்வேடனை யெரித்தவன்: நள மஹா ராஜனுடைய மனைவி தமயந்தி. சூதாட்டத்தில் நாட்டை யிழந்து தன் பத்தினி சமேதராய் காட்டை யடைந்து அவள் அங்கு படும் துயரம் கண்டு சகிக்க முடியாமல் இரவே யெழுந்து நளமாகா ராஜன் போய்விட, மறுநாள் சூரியன் உதயமானதும் கண் விழித்துப் பார்க்க, தன் கணவன் பக்கலில் இல்லாமையைக் கண்டு காடெங்கும் அழுது திரியும் சமயத் தில் ஒரு மலைப் பாம்பால் கிழங்கப்பட்ட டாள். அந்த வேளையில் அங்குற்ற வேட னெருவன் அந்தப் பாம்பைக் கொன்று, தன்னைச் சேரும்படி அவளை வேண்டினான்.

தான் எடுத்துச் சொல்லிய நியாயங்களைக் கேளாமல் பலாத்காரப் படுத்தவே தன் கண்கள் இரண்டையும் அவன்பேரில் சாய்த்து அந்தக்ஷணமே அவ்வேடனைச் சாம்பலாக்கினான்.

3. மூவர் பக்கமுற அழுதனித்தவன்: அத்திரி மஹா ரிஷியின் மனைவி அனு குபை. ஒரு காலத்தில் நாரத முனிவர் பெருமணல்களைப் பார்வையிட்டுக் கொண்டு போய் கடலைப் பதமாய் வறுத் துத் தருப்படி கேட்க, அவள் சிரித்து அவரைப்போகச் சொல்லி விட்டாள். பிறகு முறையே, மஹா லட்சுமியினிட மும், சரஸ்வதியினிடமும், பேராக, பார் வதி செய்தது போலவே அவர்களும் நகைத்த அவரைப் போகச் சொல்லிவிட் டார்கள். நாரதர் கோபங்கொண்டு தான் பூலோகஞ் சென்று ஒரு பதிவிரதையைக் கொண்டு அவைகளை வறுத்து வருவதாய் வந்து விட்டார். பூலோகத்தில் மேற் கண்ட அனுகுபையினிடம் போக அவள் நாரதர் வேண்டிய வண்ணமே செய்து கொடுத்தாள். இவ்வற்புதத்தை மும் மூர்த்திகளின் மனைவிகளுக்கும் சொல்ல, அவர்கள் பொறுமை கொண்டு அனுகுபையின் கற்பையழிக்க வெண்ணி தங்கள் பர்தாக்களை ஏவினார்கள். அவர்கள் பிச்சை வாங்குபவர்கள் போல் ஜாடையாய்ப் போய், பிச்சை கேட்க, அனுகுபை பிச்சையிட வந்தாள். ஆனால், அவர்கள் நிர்வாணமாய்ப் பிச்சையிட்டால் மாத்திரம் வாங்குவோமென்று சொல்ல, உடனே

பதிவிரதைகளின் சிறப்பு

அவர்கள் மூன்றபேரையும் பாலர்களாக்கி நிர்வாணமாய்த் தன் பக்கலில் இட்டுப் பால் ஊட்டி வைத்திருந்தாள்.

4. எழுபரி தடுத்தவன்: நளாயினி யென்னுமாதா. குஷ்டரோகத்தினால் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் தன் கொழுநன் வேசை விடுபோக இச்சை கொள்ள, அதைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வேண்டிப் பல நாள் ஒரு வேசைக்கு அவ ளநியாமல் ஊழியம் செய்துவா, ஒரு தினம் இதைக் கண்ட அப்பொது மகள், கருத்தை யறிந்து அவள் ஒரு பதிவிரதை யென்று பயப்பட்டு அவன் கொழுநனைக் கொண்டு வரும்படி சொன்னாள். இவ் வாறே அவள் தன் கொழுநனை ஒரு கூடையில் வைத்தெடுத்துக் கொண்டு வந்து, பொழுது விடியுமுன் திரும்பிப் போகையில் வழியில் கழுவினேற்றப்பட்டிருந்த மாண்டவ்மென்னும் ரிஷியின் காலில் அந்தக் கூடை பட்டு அதனால் மாண்டவ் ரிஷிக்கு நோயதிகரித்தது. நோயுண்டாக்கக் காரணம் யாரென்று பார்க்கக் கூடையில் எதையோ துக்கிக் கொண்டு போகும் ஒரு பெண்ணைக் கண்டார். உடனே அவள் பொழுது விடியு முன் அமங்கலியாய்ப் போகக்கடவது என்று சபித்தார். இந்தச் சாபம் காலில் விழுந்ததும், பொழுது விடியாமற் போகக் கடவதென்று அந்தக் கற்பரசி மறு சாப மிட்டாள். அவ்வாறே பொழுது விடியாமலிருக்க, தேவர்களின் வேண்டு கோளால் தனக்கிட்ட சாபத்தைப்போக் கிக் கொண்டு பொழுது விடியும்படி உத்தர வளித்தாள்.

5. பண்டு கொக்கனவே நினைத் தனையோ கொங்கணவா என்றவர்: திருவள்ளுவ நாயனரின் மனைவி வாலுடி யம்மை. கொங்கண ரென்னும் ரிஷி ஒரு வர், தன் வழியே வந்து கொண்டிருந்த பொழுது, மேற்பறந்து போய்க்கொண்டிருந்த கொக்கொன்று எச்சமிட அது அவர் தலையின் பேரில் விழுந்தது. முனிவர் வெகுண்டு அந்தக் கொக்கை உற்று நோக்கலும் அவர் தபோ மகிமையால் அது எரிந்து போய்விட்டது. பிறகு அவர் ஒரு சமயம் திருவள்ளுவர் மனைக்கு வந்து பிச்சை கேட்டார். அந்தச் சமயம் வாசகியம்மை தன் கணவருக்கு அழுது படைத்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆகையினால் பிச்சையிடுவதற்குச் சற்றுத் தாம தித்த வந்தாள். அதைப் பொறுராகி அவளைக் கொங்கணர் உற்று நோக்கினார். உடனே தன் பதிவிரதா சக்தியினால் அறிந்த அவள் “முன் தாங்களெரித்த கொக்கென்று அடியாளையும் நினைத்திரோ” என்று சொன்னாள். வழியில் நடந்த கிருத் தார்த்தத்தை அறிந்தது அவளுடைய கற்பி னுடைய சக்தியென்றறிந்து உடனே அவளை வணங்கிச் சென்றுவிட்டார்.

இவ்விதமாகிய பதிவிரதைகள் சரித்திரம் நம்முடைய புராணங்களில் ஏராள மாய்க் கிடக்கின்றன. இந்தக் காலத்தும் அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் இல்லாமற் போக வில்லை. அவர்கள் பொருட்டுத் தான் உலகம் உய்கின்றது.

“நல்லா ரொருவர் உளரேல் அவர் பொருட்டு எல்லார்க்கும் பெய்யு மழை”

—:0:—

பொல்லாத காசுமாலை

ஸ்ரீமதி கே. கமலா

“ஐந்து மணிக்குத் தானே கச்சேரி ஆரம்பம்? இப்பத்தான் மணி மூன்றுகிறது. இதற்குன்னென்ன அவசரம்?” என்று சபாவிதர்ப் போகத் தயாராகிக் கொண்டிருந்த தனது மனைவியான தில்லையம்மாளைப் பார்த்துக் கேட்டார் மலையப்பையர்.

அதைக் கேட்டதும் அவரது மனைவி “ஆகா, சொல்லமாட்டயனோ? சொல்லுவேன். ஐந்து மணிக்குக் கச்சேரிக்கு நான் மூன்று மணிக்குள் டிராஸ் பண்ணிக்கொண்டால், அது அவசரப்பட்டதாகும். நீங்கள், பதினொரு மணிக்கு ஆரம்பமாகும் கிரிக்கெட் மேச்சிற்கு, காலை ஏழு மணிக் கே, வாயொட்டிக்கக் கையொட்டிக்கப் பறக்கப் பறக்கச் சாப்பிட்டு விட்டுப்போய் வருவதற்குமுன் உரலுக்குத் தாலி கட்டி விட்டுவிட்டு, அந்த வெய்யல் பாழாகாமல் உச்சந்தானத்தில் உட்கார்ந்து கார்த்துக் கொண்டிருந்த தெல்லாம் அவசரப்பட்டதாகுமா, என்ன? ஆகா, வக்கணைப் பேச்சுதான். நான் இங்கிருந்து ஆடிட்டர் வரதயங்கார் வீட்டிற்குப் போய், அவரகமுடையான் லக்ஷியியுடன் சேர்ந்து சபாவிதர்ப் போய்ச் சேர சரியாய் ஐந்துமணி கூட ஆகிவிடும். இதற்கே நீங்கள் போகிறதாக இருந்தால், இந்த மூன்று மணியே ஐந்துமணி போலாகிவிடுமே” என்று சொன்னாள்.

மலையப்பையர் “சரி, சரி, அதெல்லாம் போகட்டும், நீதான் இரண்டு நாள் முன் காசுமாலையின் திருகைப் போக்கடித்து விட்டாயே, இப்ப எதற்காக அதைக் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார்.

தில்லை, “இல்லேன்னா, திருகுக்குப் பதில் ஈர்க்கைப் பிடிப்பாய் போட்டிருக்கேன். அது

கழலாது. இப்பப் போட்டுக் கொண்டுபோய் வந்ததும் கழட்டி வைத்து விடுகிறேன். நான் என்ன குழந்தையா அஜாக் கிரதையாக இருக்க?” என்றாள். அச்சமயத்தில், தில்லையின் தமையனான, வி. ஐ. டி. இன்ஸ்பெக்டர் வேதாந்தமையர் “என்ன தில்லை, வாக்குவாதம் நடந்து கொண்டிருக்கு போலிருக்கே, என்ன சமாசாரம்?” என்றபடி அவ்விடம் வந்தார்.

மலையப்பையர் “ஆமான்னா, இந்த ஸ்திரீகளுக்குக் கொஞ்சங்கூட பணத்தின் அருமை தெரிகிறதில்லை. பண்டத்தில் கருத்துக் கிடையாதுன்னா. காசுமாலையின் திருகைப் போக்கடித்துவிட்டான். இப்பொழுது ஈர்க்கைப் போட்டுக் கொண்டு போகிறான். அது கழண்டு விழுந்து துலைத்து போய்விட்டால், இப்பப் பவுன் விற்கும் விலைக்கு நஷ்டப் படுபவன் நானா பிரத்தியானா? நான் இந்த ஸ்திரீகளின் இச்சைப்படி எதையும் செய்து, பொம்மனாட்டி ராஜ்யமா விட்டுவிடுபவனல்ல. நீ சபாவிதர்ப் போனால் போ, ஆனால் காசுமாலை டைத் தொடக்கூடாது” என்றார்.

தில்லை “இல்லேன்னா, நான் இதைப் பத்திரமாக எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிடுகிறேன். நீங்கள் தான் இதை இரண்டு நாளில் விற்றுவிட்டு, அந்தப் பணத்தைக் கொண்டு வீடு கட்ட நிலம் வாங்கப் போகிறதாய்ச் சொன்னாயே; அதற்கப்புறம் நான் இதைப் போட்டுக்க முடியுமா?” என்று மனதிலுள்ளதை வெளியிட்டான்.

வேதாந்தமையர் “அவளுக்கில்லாத கவலையா? அவளது ஆசையைத்தான் கெடுப்பானேன்? பத்திரமாய்க் கொண்டு வந்து விடுகிறதாயும் சொல்லுகிறதால் போட்டுக்கொண்டு

பொல்லாத காசுமாலை

தான் போகட்டுமே” என்று தங்கைக்குப் பரிந்து கூறினார்.

(மச்சினர் கூறியதைக் கேட்டதும் மலையப்பையருக்கு இன்னும் கோபம் அதிகமாயிற்று.)

மலையப்பையர்: “ஊ ஹூ, முடியாது. என்னையுமென்ன ஸ்திரீகளின் இஷ்டப்படி நடப்பவனென்று நினைத்தீர்? இந்தப் பொம்மனாட்டிகளின் அழகிலும், தனக்கிலும், பசப்பு வார்த்தைகளிலும் சிறிதும் மயங்குபவன் நானல்ல. சரியாக ஐந்து மணிக்கு வேணுபத்தர் வீட்டிற்கு வருவதாய், இன்று காலை வேளே அவனிடம் தெரிவித்து விட்டேன். அதே பிரகாரம் அவனிடம் ஐந்து மணிக்குப் போய், இந்தக் காசுமாலைக்கு புது மெருகும், திருகும் போட்டுக் கொண்டு, இந்தக் காசுமாலையை வாங்கிக் கொள்ளுவதாகச் சொன்ன அந்த முதலியிடம் இதைக் காட்டி விலை தீர்மானித்துக் கொண்டு வரவேண்டும். ஆகையால், இனி யார் எதைச் சொன்னாலும், நான் இப்பசொன்னபடி செய்யும் வேலையைத் தடுக்க முடியாது. ஆகையால் வீண் பேச்செதற்கு? மாலையைப் பெட்டியில் வைத்துவிடு” என்றார்.

தில்லை: “சரி, இன்னிக்கே மாலையை விற்கப்போகிறதானால், நான் போட்டுக் கொண்டு போவேனா? இதோ மாலையை வைத்துவிட்டேன்” என்றான்.

உடனே அவளது பர்த்தா, அதைப் பெட்டிக்குள் வைத்துத் தானே பூட்டி சாவியை வைத்துக் கொண்டார்.

வேதாந்தமையர்: “என்னதான் இருந்தாலும் இன்னிக்கு நீங்கள் ரொம்பவும் கிர்தா கூண்யமாகத்தான் நடந்து விட்டீர்” என்றார்.

மலையப்பையர்: “இன்னிக்கு மட்டுமென்ன? என்னிக்கும் ஒரே தினசுதான்,” என்று, அப்பொழுது தான் நடந்து கொண்ட விதத்திற்காக, என்றும் தான் அவ்விதமே இருப்பது போல் ஸ்தாபித்துப் பேசினார்.

வேதாந்தமையர்: “என்னவோய்யா, நான் நம்பமாட்டேன். ஆன்பின்னைகளை நாம், எப்படியோ ஸ்திரீகளால் மயங்காமலிருக்க முடிகிறதில்லை என்றே எனதப்பிராயம்,” என மலையப்பையர், “உங்கள் மனம் அவ்விதமிருந்தால், எல்லோரையும் அப்படி நினைப்பது மூடத்தனம் தான். நான் என்றைக்கும் மிகவும் உறுதியான மனமுடையவன்தான். அந்தப் பொம்மனாட்டிகளின் அழகும், மினுக்கும், கொஞ்சலும் என்னை மயக்கிவிட, நான் சபல சித்தமுடையவனல்ல. நான் இந்தப் பொம்மனாட்டிகளால் ஒரு நாளும் ஏமாந்து போகிறவனல்ல,” என்று அந்தச் சந்தர்ப்பத்திற்காகச் சாதித்தும், மச்சினரை சிறிது இறக்கியும் பேசினார். இதற்குள் மணி மூன்றே முக்காலாகி விடவே, தில்லையம்மாள் சபாவிற்கும், வேதாந்தமையர் இரவு சாப்பாட்டிற்குப் பிறகு சீட்டாட வருவதாய்க் கூறி விடைபெற்றுச் சென்றார்.

அதன் பிறகு மாலை ஐந்தரை மணி வரையில் வேதாந்தமையரின் மூத்தபிள்ளை சங்கரன் வந்து மலையப்பையருடன் பேசிக் கொண்டிருந்து விட்டுச் சென்றான். பிறகு மலையப்பையர் வெளியே செல்லுவதற்காக ஷர்ட்டை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டார். அச்சமயம் அவரிருந்த அறைக்குள் காலடிச் சத்தம் உண்டாகவும் அவர் திடுக்கிட்டுத் திருப்பிப் பார்த்தார். பேரழகியான ஓர் பெண்மணி நிற்பதைக் கண்டார். அவள் நின்றதே வெகு ஓய்ராமாக இருந்ததுடன், பிரபு வீட்டுப் பெண்களைப் போல் உயர்ந்த ஆடை ஆபரணங்களைணிந்து, புன்னகை ததும்பும் முகத்துடன் அவரை நோக்கியதும், அவர் அவள் யார்? எதற்கு வந்திருக்கிறாள்? என்பதைப் பற்றிக் கூட விசாரிக்க முடியாதவராய்ச் சிறிது நேரம் பிரமித்துவிட்டார்.

அவரது திகைப்பை அறிந்து கொண்டானோ, இல்லையோ தனது பட்டுப் புடவையின் தலைப்பை எருக்காய் தன் கரத்தால்

பிடித்தபடி அவருக்கெதிரிலுள்ள ஓர் நாற்காலியின் மேல் சிறிது உராய்ந்தபடி நின்று, சிறிது நாணமடைந்தவனாய் “நீங்கள் தானே மலையப்பையர்?” என்று மதுரமாகக்கேட்டான்.

மலையப்பையர் “ஆம்.....நீ.....நீ யார்? எனக்குத் தெரியவில்லையே?” என்றார்.

பெண்மணி: ஆம், உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாது. முன்னொரு நாள் நான் இங்கு வந்திருந்த பொழுது நீங்கள் வீட்டிலில்லை. நான் வரதய்யங்காரின் மச்சினிபெண். நான் பி. ஏ., வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கேன், ஏன் பெயர் சுந்தரம். சபாவிற்ரு சித்தியையும் அழைத்துக் கொண்டு போகலாமென்று சித்தியகத்திற்கு வந்தேன். அங்கே உங்ககத்து மாமியும் வந்திருக்கார். எங்கள் பேச்சின் நடுவில் உங்ககத்து மாமி “அவரது பழைய மோஸ்தர் காசுமாலையை நீங்கள் இன்றிரவே விற்றுவிடப் போகிறதாய்த் தெரிவித்தார். எனது தாயார் இப்பொழுது ஒரு காசுமலை பண்ணச்சொல்லி தட்டாளிடம் பவுன் கொடுத்திருக்கார். அவருக்கு பழைய மோஸ்த் தர்தான் உறுதியானது என்று ஓர் நம்பிக்கை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் உங்ககத்துக் காசுமாலையை எனது தாயாருக்குக் காட்ட வேண்டுமென்று மாமியைக் கேட்டேன். அதற்கு மாமி ‘அந்த மலை வீட்டில் தானிருக்கிறது. மாமாவிடம் விஷயத்தைச் சொல்லி அவர் கொடுத்தால் வாங்கிக் கொண்டு வா, நான் கழுத்தில் போட்டுக் கொண்டு, உன்காரிலேயே வந்து உன் அம்மாவிடம் மாலையைக் காட்டிவிட்டு, பிறகு சபாவிற்ரும் உன்னுடனேயே வருகிறேன்,’ என்றார். நான் அதற்காகத்தான் வந்தேன். நீங்கள் தயவு செய்து கொடுக்க வேண்டும். ஏனெனில், தட்டான் எங்கள் வேலையைத் தொடங்குமுன் அவனுக்கு இதைக் காட்டினால் தான் பிரயோஜனப்படும். நான் மாமியை நகையுடன் பத்திரமாய் இங்கு ஒப்புவித்துப் போகிறேன். என்ன? தருகிறீர்களா? சபாவிற்ருப் போக

அதிக ரோமாகிவிட்டதே” என்று வெகு பணிவாயும், நயமாயும் கேட்டான்.

மலையப்பையர் சில வினாடிவரையில் சிந்தனையிலீடுபட்டுப் பார்த்தார். ஆனால் பெரிய வீட்டுப் பெண்ணையும், படித்தவனாயும், தன்னிடம் நம்பிக்கையுடனும் வந்து கேட்கும் அவளுக்கு கொடுக்காமலிருந்தால், தான் அவளை நம்பவில்லை என்று எண்ணிக் கொள்ளுவானென்று அவரது மனதில் பட்டதால், அப்பேர்ப்பட்ட பெண்ணிடத்தில் தான் மாலையைக் கொடுப்பதில் பிச்சொன்றுமில்லை என்றெண்ணினார். உடனே அவர் சிரித்தபடி “இதற்கென்ன பிரமாதம்? இதோ கொடுக்கிறேன், அடாடா, நீ நின்றுகொண்டே இருக்கிறாயே? இதில் உட்கார்ந்து கொள்ள” என்று கூறியபடி அவளை யொட்டி இருந்த நாற்காலியைச் சரியாகப் போட்டார்.

உடனே அப்பெண்மணியும் அதில் அமர்ந்து, தனது கைக்குட்டையால் முகத்தை ஒத்திக் கொண்டாள்.

உடனே மலையப்பையர் உள்ளே சென்று, மறு நிமிஷம் கையில் காசுமாலையுடன் திரும்பி வந்து, அப்பெண்மணியின் கையில் மாலையைக் கொடுத்து “பத்திரம், இதில் திருகு இல்லை, அதற்குப் பதிலாய் ஈர்க்கைப் போட்டிருக்கான், ஜாக்கிரதை” என்று கூறினார்.

அதைப் பெற்றுக்கொண்ட பெண்மணி தனது இருக்கையினின்றும் எழுந்து “தாங்கு வெரிமச், குட்டை” என்றாள்.

மலையப்பையர் “ஓ, பரவாயில்லை..... குட்டை” என்று சந்தோஷ முகமலர்ச்சியுடன் கூறவும், அப்பெண்மணி, சந்தோஷத்துடன் அவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறி, தெருவையடைந்து, சிறிது தூரத்தில் நிறுத்தப்பட்டிருந்த காரில் ஏறிக்கொண்டாள்.

மலையப்பையர் தெருவில் சென்று பார்த்த கையில், அப்பெண்மணி ஏறி இருந்த கார்பக்கத்துச் சந்தில் திருப்புவதைக் கண்டார்.

இரவு எட்டரை மணிக்கு தில்லையம்மாள் வீட்டிற்குள் வரக் கண்டதும் “அந்தப் பெண் வரவில்லையா?” என்றார் மலையப்பையர். தில்லை “எந்தப் பெண்?” என்றாள்.

மலையப்பையர் “அதான்டி, நீ அனுப்பினயே, அந்தப் பெண்தான்” என தில்லை “நன்னாருக்கு, என் யாரை அனுப்பினேன்?” என்றாள்.

மலையப்பையர், “அதான், காசுமாலையை வாங்கிக்கொண்டு வரும்படி வரதய்யங்காரின் மச்சினி பெண், ‘சுந்தரி’ என்பவளை அனுப்பினயே, அவளைத்தான், அவன் தானே உன்னைக் கொண்டு விடுவதாய்ச் சொன்னான். அதான், அவன் ஏன் வரவில்லை என்று கேட்டேன்” என்றார்.

தில்லை: “ஐயயோ, இதைக் கூத்து? நான் ஒருத்தரையும் மாலையை வாங்கிக்கொண்டு வரும்படி அனுப்பவே இல்லையே. இதென்ன பெரிய மோசமாக இருக்கே. வரதய்யங்காருக்கு மச்சினியேது? மச்சினனேது? அவ அம்மாவுக்கு லக்ஷியி ஒரே பெண்தானே? நீங்கள் பேசுவது விளையாட்டுக்கா அல்லது நிரூபணத்தான் யாரிடத்திலையாவது ஏமாந்து கொடுத்து விட்டயானா?” என்று, உண்மையில் அந்த விஷயத்தைப்பற்றி ஏதும் தெரியாதவனான படியால், பரபரப்புடனும், ஆவலுடனும் கேட்டான்.

மலையப்பையருக்குத் தாக்கி வாரிப்போட்டது. “என்னது? நான் விளையாடுகிறேனா? கழுத்தைக்காட்டு” என்றபடி தில்லையின் கழுத்தில் காசுமலை இல்லாததைக் கவனித்தார். பிறகு ஈட்ட விஷயங்களை அவர் கூறக் கேட்டதும், தில்லை தனக்கு அவ்விஷயம் ஒன்றும் தெரியாதென்பதைக் கூறிவிட்டு, “அட வெட்கக்கேடே, இந்தனை பெரிய பிராமணராக இருந்தும், எவனோ வந்து கேட்டான்னு முன் பின் யோசிக்காமே, கிழங்காட்டமா என்னுறு ருபாவுள்ள மாலையைத் தாக்கிக்

கொடுத்தேங்கையனே, இந்த வெட்கக்கேட்டை வெளியில் சொன்னால் சிரிக்கமாட்டார்களா?” என்றும் இன்னும் பல சொற்களும் மலையப்பையரை வந்து தாக்கவும் யாரோ மோசக் கருத்துடன் வந்து மாலையை அபகரித்துச் சென்று விட்டானென்றும், தான் மயங்கிப் போய் அவனது வார்த்தையால் மதியை இழந்து பெருத்த நஷ்டத்தை யடைந்து விட்டதை உணர்ந்து, தத்தளித்த மனதுடன், அசட்டுச் சிரிப்புடன் விழித்தார்.

சீட்டாடுவதற்கென்று, வாயில் வெற்றிலை பாகை மென்றபடி உள்ளே வந்த லி.ஐ.டி. வேதார்த்தமையர் “சாப்பாடு முடிந்து விட்டதல்லவா?” என்று கேட்டார்.

அண்ணாவைக் கண்டதும், தில்லை “அண்ணா, உங்க மாப்பிள்ளை சேசிருக்கும் காரியத்தைக் கேளுங்கள்” என ஆத்திரத்துடன் கூறினான்.

பிறகு, ஈட்ட விஷயங்களை ஒரு தினுசாய் மலையப்பையர் சொல்லி முடிக்க, ஆச்சரியத்துடன் கேட்டுக்கொண்டிருந்த வேதார்த்தமையர் “என்ன ஆச்சரியம்? பகல் கொள்ளையானா இருக்கு. உம், அதுவும் நீர் எவ்வளவோ மன உறுதியுள்ளவர், சாமானியமாய் ஏமாறப்பட்டவரா? மேலும் அதை இன்றே விற்றுவிடவேண்டுமென ஒரே தீர்மானத்துடனிருந்தவர்.....அதுவும்.....ஒரு பொம்மைட்டியிடம் நீங்கள் ஏமாந்துபோய் கொடுத்து விட்டேன் என்பது எனக்கு நம்பிக்கையாகவே இல்லையே” என்றார்.

மலையப்பையர் தான் மாலையில் வேண்டுமென்று வீம்பு பிடித்து, தன்னை மிகவும் சிலா கித்துத் தற்பெருமையடித்துப் பேசிக்கொண்டதைச் சுட்டி இடித்துறைக்கிற ரொப்பதையறிந்துக்கொண்டார். மேலும் அது இவ்வளவு சீக்கிரத்திலேயே அவர் ஏசும்படியான நிலை ஏற்பட்டதற்காக மிகவும் விசனப்பட்டார்.

பிறகு, வேதார்த்தமையரிடம் “அந்தப் பெண் உயர்ந்த அந்தஸ்திலுள்ளவனாயும், அழ

காயும், மரியாதையான பேச்சு வார்த்தை யுடையவனாயுமிருந்தபடியால், அவன் கூறு வது உண்மையாக இருக்கலாமென்று தான் நினைத்தேன். ஏதோ வேளைபிச்சே ஒழிய வேறில்லை. இருந்தாலும், அந்த விஷயத்தைப் போலீசுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டியது தானே?" என்று மலையப்பையர் கேட்டார். வேதாந்தமையர், போலீசுக்குச் சொல்ல அவ சரப் படவேண்டாமென்றும், தான் சில ஆளைக்கொண்டு இரகசியமாய் அந்த நபரைக் கண்டுபிடிக்க ஏற்பாடு செய்வதாயும், அதில் பிறயோஜனப்படாவிட்டால் பிறகு பகிரங்கப் படுத்தலாமென்றும் கூறிவிட்டு, அந்த மாலையை வாங்கிக்கொண்டு போன கன்னியின் அங்க அடையாளங்களைச் சொல்லும்படி கேட்டார். மலையப்பையர், அவனது அங்க அடையாளங் களையும், ஆடை ஆபரணங்களையுங்கூட விபரமாகக் கூறவே வேதாந்தமையர் அவைகளைக் குறித்துக்கொண்டு, எண்ணூரு ரூபாய் பெரு மான நகைபோனது பற்றி தனக்கும் அபா ரமான விசனமேற்பட்டிருப்பதால், தான் முடிந்த வரையில் அதைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சிப்பதாய்த் தைரியங் கூறினார்.

...

பதினைந்து தினங்கனாகி விட்டன. காசு மலை போனது போனதாகவே இருந்தது. சதிபதிகள் பரஸ்பரம் உரோன்று இருந்து கொண்டிருந்தனர். ஒரு தினம் இரவு மணி எட்டிருக்கும். மலையப்பையர் கூடத்தில் போடப்பட்டிருந்த ஊஞ்சலில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தார். தில்லை ஏதோ வேலையில் டு பட்டிருந்தான். அச்சமயம் யாரோ வருவது போலத் தோன்றவும் உடனே அவ்விடம் வேதாந்தமையரும், சிறிது பின்னால் அவரது பிள்ளை சங்கரனும், அவனைத் தொடர்ந்து அப் ஸாஸ் போன்ற ஒரு பெண்மணியும் வந்தனர். பின்னால் வந்த பெண்ணைக் கண்டதும் துள்ளி எழுந்த மலையப்பையர் "ஆ, இந்தப் பெண் தான்" என்று கூறினார்.

வேதாந்தமையர்: "தில்லை, இதப்பார், நான் அந்தக் கன்னியைக் கண்டுபிடித்திருத்து வந்துவிட்டேன். ஆனால் அவனது அழகு அபாரமானதுதான். ஏது? இனிமேல் உன் னகத்துக்காரர் உன்னைச் சட்டை பண்ணுவர் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை" என்றார்.

மலையப்பையர்: "சே, அதென்ன பேச்சு? இவளிடம் தான் நான் மாலையைக்கொடுத்தேன், சந்தேகமேயில்லை. அதேபுடவை அதே நகைகள் யாவும் அன்றையதினமிருந்தது போலவேதான் இப்பவுயிருக்கிறான்" என்று இன்னும் ஏதோ சொல்ல வாயெடுக்குமுன், தில்லை ஆத்திரமும் பொறுமையும் பொங்கி வழிய "ஒகோ, இந்தப் பிச்சாதான? அட வெட்கங்கெட்டவனே, நான் காசுமாலையை வாங்கிண்டுவானு இவளிடத்தில் சொன்னே னாம். புளுகைப்பார், பொய்யும் பித்தலாட்ட மும், உனக்கு அழகுவேரே, தனக்கு மினுக்கு வேரே, நீ செய்திருக்கும் வேலைக்கு உன் தலையில்தான்.....மேலே சொல்லிக்கொண்டுபோரு முன், வேதாந்தமையர் "ஏ, பெண்ணே, நீ இவ ரிடமிருந்து பதினைந்து நாளைக்குமுன் ஒரு காசு மாலையை மோசமாக அபகரித்துச் சென்றதாய் இவர் உன்மேல் சாட்டும் குற்றம் உண்மை தானா?" என்றார். அப்பெண் "இந்தம்மாளுக்குக் காசுமலை உண்டு என்பதை இவர் அனேக தடவை அதை அணிந்துகொண்டு வெளியில் சென்றபொழுது நான் பார்த்திருப்பதால் தெரிந்துகொண்டேன். எனக்கும் அந்தக் காசுமாலமேல் ஒரு ஆசை உண்டாகிவிட்டது. ஸ்திரீகளுக்கே நகை என்றால் ஒரு ஆசை தானே? பதினைந்து நாள் முன் இந்தம்மான் காசுமாலையை அணிந்து கொன்னாமல் ராதய் யங்கார் வீட்டில் துழைவதைத் தற்செயலாய்க் கண்ட நான், அதுதான் சமயமென்று இவரி டம் வந்து சுவல்பமாய்ப் புளுகினேன். என்னை நம்ப வேண்டுமென்று நாளை இவரை வற்புறுத்தவில்லை. இவர் என்னை உபசரித்து உட்காரச்செய்து "இதெற்கென்ன பிரமாதம்?"

தருகிறேன். பத்திரமாய் எடுத்துக்கொண்டு போ" வென்று கூறி, அவராகத்தான் பிரீதி யுடன் காசுமாலையை எனக்களித்தார். நடந்த உண்மை இதுதான்" என்று பயமற்றுக் கூறி னான்.

தில்லை: "மானக்கேடு, மானக்கேடு" என்று முணு முணுத்தான்.

மலையப்பையர், "அதெல்லாம் போகட்டும், நீ எடுத்துச் சென்ற அந்தக் காசுமலை இப்ப எங்கே இருக்கிறது?" என்று நெற்றியைச் சுருக்கிக் கேட்டார்.

வேதாந்தமையர்: "ஏ சுந்தரி, எடு அந்த மாலையை. இல்லாவிட்டால் நான் செய்யும் போலீஸ் மரியாதை எப்படிப்பட்டதெனத் தெரியுமோனோ?" என்று அத்தட்டினார்.

அந்தப்பெண் "ஆகா, நீங்கள் செய்வதும் தெரியும், உங்களுக்கும் தெரியும். உன்னுடைய வைத்திருக்கிறேன். எடுத்துக்கொடுத்து விடுகிறேன்" எனக்கூறி, சரசரவென்று தானணிந்துக் கொண்டிருந்த நகைகளையும், புடவை ரவிக்கை முதலியவற்றையும் களைந்து வைத்து, தலையிறையும் பிடித்திருத்து தூர டார்.

எறிந்துவிட்டு, இடையில் ஒரு அரை நிஜாரும், மேலே ஒரு பனியனும், கிரூப்புத்தலையுடனும் வேதாந்தமையரின் இளைய புத்திரன் சுந்தா வாதனாய் நின்று, நிஜார் ஜோபிக்குள்ளிருந்து காசுமாலையை எடுத்து "எடுத்துக்கொள்ளுங் கள், பத்திரம் கொடுத்து விட்டேன்" என்று சிரித்தபடி கூறி, ஒரே பிரயிப்புடன் நின்று கொண்டிருந்த மலையப்பையரின் கையில் வைத்துவிட்டு "அப்பா என் நடிப்பு சரி தானே? நான் இனிமேல் டிராமாவில் ஸ்திரீ பார்ட் தரிக்கலாமோனோ?" என்றான். சந்தோஷத்துடன். பிறகு உலகையே மறந்த வன்பொல் நின்றுகொண்டிருந்த தில்லையைப் பார்த்து "அத்தே என் தலையில் சாணியைக் கறைத்துக் கொட்டிவிடாதே" என்றான். அப்பொழுதுதான் சிறிது பிரயிப்பு நீங்கிய மலையப்பையர் "அட போக்கிரிப்பயலே, நீயா இவ்வளவும்.....சே, இந்தப்பொல்லாத காசுமாலையை நாளைக்குக் கட்டாயம் விற்ற பிறகுதான் சாப்பாடு" என்று சபதங்கூறி விட்டு, "அட போக்கிரிப்பயலே, உனக்குத் தான் என்ன சாமர்த்தியமடா?" என்று அவ மானத்தைப் பாராட்டாமல் ஆச்சரியப்பட்ட டார்.

மதிப்புரை.

ஸ்ரீமான் எம். வி. சீனிவாசன், எம்.ஏ., பி.எல்., அவர்கள் எழுதிய மந்தாகினி அல்லது கிராமத்தொண்டு என்ற நாவல் வரப்பெற்றேறும். இதில் கிராம முன்னேற்றத்திற்கு நாம் செய்ய வேண்டியதை கதாநாயக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கதா நாயக னான பிரகாஷ், மந்தாகினி என்னும் மாதைத் தவிர மற்ற மங்கை யரை தன் தாய்மாமர்களாகக் கருதினான் என்பது குறிப்பிடத் தக்கது. நம் நாடு முன்னேற்றமடைய வேண்டுமானால் கிராம முன்னேற்ற மடைதல்தான் அவசியம். கதை மிகவுந் அழகாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. புஸ்தகம் விலை அரை 8. விரும்புவோர் வத்ஸா கம்பெனி, திருவல்லிக்கேணிக்கு எழுதவும்.

ஸ்ரீபுவனேஸ்வரி மாதா

திரு. ச. முனிஸ்வாமி பிள்ளை, டர்பன்

ஸ்ரீபுவனேஸ்வரி, ஸ்வாமி விவேகாந்தரின் மாதா. இவ்வம்மை கல்கத்தாவில் நந்தபால் போஸ் என்பவருக்குச் செல்வக் குமாரியாய்ப் பிறந்து, துர்க்கப் பிரசாத் என்பவரின் குமாராகிய விஸ்வநாதத்தந்தரை மணந்தாள். விஸ்வநாதத்தந்தர் வக்லேயிருந்து ஏராளமான நிரவியம் சம்பாதித்து வந்தார். ஐந்து பெண்குழந்தைகள் பிறந்து சகல பாக்கியத்துடன் சுக்மே வாழ்ந்து வந்த போதிலும், புத்திரனில்லாதது தாழ்வுக்கு மனேவியாகுலத்துக்கிடமாய் இருந்தது. இருவரும் மனச்சாந்தியாய் மகாதேவனைப் பூசித்து புத்திர சம்பத்தை அருளும்படி பிரார்த்தித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

இப்பிரார்த்தனை தொடங்கிய சின்னாட்களுக்குப் பின் அம்மாதா சிரோன்மணி கர்ப்பந்தரித்து சரியான காலத்தில் ஜெகஜ்ஜோதியாய் விளங்கிய விவேகாந்தரை ஈன்றெடுத்தார்.

ஸ்ரீமதிபுவனேஸ்வரி மிக்க மதப்பற்று, தெய்வ பக்தியும் வாய்ந்தவர். இவருக்கு முகவசிகாசக்தி அபாரமாயிருந்தது. அவரைக் கண்ட மாத்திரத்தில் எவரும் அவரின் சொல்லையே நடுவார். எல்லாரோடும் இன்பமாயும், சரசமாயும் அன்பும் ஆதரவுடனும் சம்பாஷிப்பார். மகா புத்தியுடையவர். கிரம்பப் படித்தவர். கிருபை, அன்பு, தயை முதலிய நற்குணங்கள் இவரிடத்தில்தான் உற்பத்தியாவனவோ என்று எண்ணும்படி தோன்றுமாம்.

இவருக்குச் சங்கீதத்தில் நல்ல ஞானம். இனிமையான சாரீரமுடையவர். ஏதா கட்டும் ஒருதரம் கேட்டவுடன் திரும்ப அப்படியே ஒப்புவிக்கும் சக்தியுள்ளவர். சூரிய உதயம் முதல் அஸ்தமனம் வரை தன் தாய் ரகுமணி தேவியுடன் இந்து சாஸ்திர சம்பந்தமான நூல்களையே பரிசோதிப்பார். தன் குழந்தைகளுக்கும் தன்னண்டை வருபவர்களுக்கும் அடிக் கடி நல்லுபதேசம் செய்வது வழக்கம். இவ்வம்மையினது சில உபதேசங்களை வாசகர்களுக்கு ஈண்டு தருகிறேன்.

- (1) சாகும் பரியந்தம் சத்தியத்தி லிருந்து தவறாதே.
- (2) எப்பொழுதும் பரிசுத்தமாயும், போக்கியமாயும் இரு.
- (3) ஜெந்துக்களிடத்தில் பட்சமாயும் இரக்கமாயும் இருக்கவேண்டும்.
- (4) இதரர்களுடைய சுதந்தரத்தில் தலையிடாதே.
- (5) காரியா காரியங்களில் அவசரப் படாமல் சாவதானமாய் வேலைசெய்.

இத்தகைய குணங்களை வழிபற்றி நடந்துதாயால் போஷிக்கப்பட்டு வளர்க்கப்பட்டும் வந்தார் விவேகாந்தர். இந்த ஸ்ரீமதி தன் தாயாராகிய ரகுமணிதேவி இடத்தில் கற்றுக்கொண்ட குணங்களே இவைகள். முக்கியமாய் விவேகாந்தரிடம் விளங்கிய அபாரமான மனோசக்தியும், திடசித்தமும், அவர் தாயிடத்தில் பெற்றவை. ஆங்கில பாஷை தன் தாயி

சொல்லுமி

டத்தில் தான் முதல் முதல் கற்றுக் கொண்டார். “என் தாயாரால் எனக்கு மனோசக்தி பிறந்தி உண்டாயிற்று” என்று பன்முறை மனதாரச் சொல்லி விவேகாந்தர் தாயை ஸ்தோத்திரம் செய்வார். இம்மாதிரி புத்திரர்கள் தங்கள் தாய்மார்களைப் பற்றிச் சொல்லுவதும், தாய்மார்கள் இப்படிச் சொல்லப்பட்ட புத்திரர்களைப் பெற்று வளர்ப்பதும் அருமையல்லவா?

பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுக்குச் செய்யும் கடமை அவர்களைச் சற்புத்திரர்களாக்குவதேயாம். புத்திரர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் “இப்புத்திரர்களைப் பெற்ற பெற்றோர்கள் என்ன தவம் செய்தார்கள்” என்று உலகத்தார் சொல்லி மகிழும்படி நடந்துகொள்வது அவர்களுடைய கடமையாகும்.

உலகெலாம் புகழ்பெற்று போற்றப்படும் சுவாமி விவேகாந்தர் பெற்றோர்களுக்குச் செலுத்த வேண்டிய கடமையை

முழுதும் செலுத்தியிட்டார். ஒருவன் பிறந்தால் விவேகாந்தரைப் போல் பிறக்க வேண்டும். ஒருத்தி பிறந்தால் ஸ்ரீமதிபுவனேஸ்வரி தேவியைப் போல் பிறக்கவேண்டும். இத்தகையவர்களால் உலகம் எவ்வளவோ நன்மையை அடைதல் கூடும்.

ஸ்ரீபுவனேஸ்வரி காலகதியடையு முன்னே அவரின் அருந்தவப் புதல்வர்காலகதியடைந்தது அம்மைக்கு ஆரூத் துபரமாயிற்று. புத்திர சோகப்படும்படியான துர்பாக்கியம் அம்மைக்கு உண்டானது அவர் செய்தவினைப் பயனேயாம். எவர்தான் விவேகாந்தரை இழந்து மனமாறி வாழ்வார்? 1910-ல் ஸ்ரீமதியும் பரமபதத்தை அடைந்தனர். எவ்வளவு காலந்தான் மகன் பிரிவைப் பொறுத்த அம்மை வாழக்கூடும்? மகனுடன் சதா சந்தோஷமாய் வாழ இப்பொய்யுடலை நீக்கி மாதாபுவனேஸ்வரியும் விண்ணுலகுக்கேகினார் போலும்!

அரசியலும் பெண்களும்

இராஜ்யப் போராட்டங்களில் ஆண்களைக்காட்டிலும் பெண்களே உண்மையான ஊக்கத்தக்காட்டினார்கள். இன்றும் உற்சாகத்துடன் உழைத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் ஒடுக்கப்பட்டு வைத்திருந்த போதிலும் பொது வாழ்க்கையில் குறுகிய எண்ணங்கள் உடையவர்களாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை. மகாத்மாவின் உப்பு சத்யாகிரஹத்திலும் சரி, இதர தேசிய இயக்கங்களிலும் சரி, இந்திய மாதர்கள் பெரும் தியாகம் செய்தார்கள்; சிறை புகுந்தார்கள், தடியடி தாங்கினார்கள், சிறைச்சாலைகளில் பலவித துன்பங்களை மனந்தளராத அனுபவித்தார்கள். அவர்கள் இந்திய அரசியல் போராட்டத்தில் காட்டிய உற்சாகமும், தியாகமும் ஆண்களுக்கும், வரப்போகும் சந்ததிகளுக்கும் வழிகாட்டியாக இருக்கிறது. இவ்வளவு உயர்ந்த இந்தியப் பெண்மணிகளின் அந்தஸ்தும், உரிமைகளும் அதிகரிக்கச் செய்ய வேண்டியது ஆண்மக்களின் கடமையாகும்.—டாக்டர் ஆர். பி. பாளுபி.

மாண்டினீக்ரோ

ஸ்ரீமதி ஜி. கிரிஜா

மக்கள்

மாண்டினீக்கின்கள் சிறந்த தேச பலமும், திட காத்திர சரீரமும், மிக்க வீரமும், தீரமும் மிக்கவர்கள். தங்கள் நாட்டின் சுதந்திரத்தையும், தங்கள் கௌரவத்தையும் நிலை நாட்டுவதற்காக பல நூற்றாண்டுகள் போராடி இருக்கின்றனர். கடந்த ஐந்து நூற்றாண்டுகளாக யுத்தம் செய்வதே ஆண்மக்களின் பிரதான தொழிலாக இருந்துவந்திருக்கிறது. அவர்கள் தேசமும், மலையும் காடுகளும் நிறைந்ததாயிருக்கிறது. மாண்டினீக்ரோ என்றால் கருமலை நாடு (land of the

மாண்டினீக்கின் ஸ்திரீ விசேஷ உடை அணிந்திருக்கும் காட்சி.

Black Mountain) என்பது பொருள். இவர்கள் யுத்த வீரர்கள். அஞ்சாநெஞ்சு படைத்தவர்கள். அடிக்கடி தங்கள் நாட்டைக்காப்பாற்ற யுத்தம் புரிய வேண்டியிருந்ததால் சமாதான காலங்களில் கூட யுத்தமூஸ்தீப்புடனே இவர்கள் இருக்கிறார்கள். எப்பொழுதும் ஒரு கைத்துப்பாக்கி (Pistol), இடுப்புக்கச்சையில் (Belt) நீண்ட பிச்சுவா, ஒரு துப்பாக்கி இவைகளைத் தாங்களே செல்லுகிறார்கள். அவர்களின் சாதாரணகால உடையும் ஒருவாறு ராணுவ உடை போலவே யிருக்கிறது. பிறப்பு முதல் இறப்புவரை யுத்தப் பயிற்சிகளிலும், சண்டைகளிலுமே ஆண்மக்கள் தங்கள் காலத்தைச் சிலவு செய்வதால் சாதாரண வேலைகளைச் செய்ய அவர்கள் விரும்புவதில்லை.

ஸ்திரீகள்

ஆகையால் மற்ற எல்லாக் காரியங்களை யும் மாண்டினீக்ரோ ஸ்திரீகளே கவனித்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இதர கடமைகளை இந்நாட்டுப் பெண்கள் ஏற்று வெகு நிறையாகச் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். எப்படி புருஷர்கள் யுத்தத்தில் மஹா வீரர்கள் என்று பெயர் பெற்றிருக்கிறார்களோ அதேபோல் பெண்கள் இதர காரியங்களைத் தாங்களே செய்வதில் வல்லவர்கள் என்ற பெயரை நிலைநாட்டியுள்ளார்கள். வீடுவாசங்களைப் பார்த்துக் கொள்வது, குழந்தை குட்டிகளை வளர்ப்பது, விவசாயம், கைத்தொழில், வியாபாரம்

மாண்டினீக்ரோ

முதலிய எல்லாம் ஸ்திரீகளே செய்து வருகிறார்கள். யுத்தம் செய்வதைத்தவிர இதர எல்லாக்காரியங்களுக்கும் ஸ்திரீகளே பொறுப்பாளிகள். அவர்கள் அனாவசியமாக தெருக்களில் சுத்தமாட்டார்கள். ஸ்திரீகள் கொலைக்குற்றத்தைத் தவிர வேறு எவ்வித குற்றங்களுக்கும் பொறுப்பாளிகளாக மாட்டார்கள். மனைவி செய்த குற்றங்களுக்கு புருஷனும், மகள்

மாகாத பெண்கள் சிகப்புக் குல்லா அணி கிறார்கள்.

விவசாயம்

விவசாய அபிவிருத்தியில் மாண்டினீக்ரோ மாதர்கள் செய்த வேலை மெச்சத்தக்கதாகும். அந்த மலை நாட்டில் நிலங்களைப் பண்படுத்தி விவசாயத்துக்கு லாயக்காகச் செய்ய அவர்கள் பெரும் பாடுபட்டார்கள். உணவுப் பொருள்களை உண்டாக்க அவர்கள் பட்ட சிரமம் சொல்லி முடியாது. ஒரு உருளைக்கிழங்குச் செடி விளையக்கூடிய பூமி அகப்படுமானால் அதன் பொருட்டு அவர்கள் படும் பிரயாசை சொல்லத் தரமன்று. அத்தேசத்தில் விவசாயத்தை உண்டாக்கி நடத்தி வருபவர்கள் நங்கையர்களே. எவ்வளவுமுயற்சி செய்தும் அத்தேசத்து மக்களுக்கு வேண்டிய ஆகாரப் பொருள்கள் யாவும் உற்பத்தி செய்ய அவர்களுக்குப் போதிய நிலம் கிடைக்கவில்லை.

ராணி மிலினா தேசிய உடையில் காணப்படுகிறார்.

அவர்கள் ஆகாரம் மிகவும் எளியது. உருளைக்கிழங்கு, பாலாடை, உப்புக்கண்டம், கம்பு அல்லது சோளத்தால் செய்யப்பட்ட ரொட்டி இவைகளே அவர்களின் முக்கிய உணவு. வயிறு நிறையத் தின்ன வேண்டுமென்ற அவா அவர்களிடம் கிடையாது. வீரம் செறிந்த செய்கைகள் செய்வதிலேயே அவர்கள் எண்ணமிருந்து வருகிறது.

யுத்தத்தில் புறமுதுகு காட்டி ஓடிய புருஷன் பெருத்த அவமானத்துக்கு ஆளாக்கப்பட்டு வந்தான். அவன் பெண் வேடமிடப்பட்டுக் கையில் ஒரு கதிரீக் கம்பி கொடுக்கப்பட்டு, கதிரீக்கம்பியால் குற்ற வேலை ஆடவர்களுடையதே. மாண்பெண்களால் அடிக்கப்படுவான். பின்னர்

தேசத்தாரோகி என்று பிரகடனம் செய்யப்பட்டு நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்படுவான். மலை நாட்டாரின் சுபாவங்களெல்லாம் இவர்களிடத்தும் அமைந்துள்ளன. எதிலும் மிதமான குணமுடையவர்கள். சாதாரணமாக அவர்கள் தண்ணீர் அல்லது பால்தான் அருந்துவார்கள். சில விசேஷ தினங்களில் மட்டும் ஒருவகை பானத்தைச் சாப்பிடுகிறார்கள். தன் மனைவியிடத்து உண்மையான விசுவாசத்துடன் அவனிருக்கிறான். குடும்பத்திலும் அதிக அன்பு காட்டுகிறான். தன் குடும்பத்தின் கௌரவத்துக்கு ஹானி ஏற்பட்டால் வஞ்சம் தீர்த்துக் கொள்வதில் மான்டினீக்கரின் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டுகிறான். நடனமாடுவதில் அவர்களுக்கு அதிகப் பிரியம்.

வீடுகள் வெகு சிறியவைகளே. சிறு ஒடுகள் நம் கிராமங்களில் கூறைக்குப் போடப்பட்டிருப்பதுபோல் அங்கும் உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. மாடி வீடுகள் வெகு சொற்பம். அதிக ஆடுமாடுகள் உள்ளவர்கள் மட்டும் மாடி வீட்டில் வசிக்கிறார்கள். கீழ்பாகத்தில் ஆடுமாடுகள் வசிக்கின்றன. மாடியில் குடும்பம் வசிக்கிறது. தண்ணீருக்கு சில பாகங்களில் கஷ்டம் அதிகம். உருகின பனிக் கட்டிகளை சேகரம்பண்ணி வைத்து வெகு ஜாக்கிரதையாக உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். ஜலக்கஷ்டம் இருப்பதால் தேசம் பூராவும் தண்ணீரை சிக்கனமாகவே உபயோகித்து வருகிறார்கள். தேசம் மலைப்பாங்காக இருப்பதால் போக்குவரவு சாதனங்கள் மிகக்குறைவு.

கல்வி

கல்வி கவனிக்கப்படாமல் போய்விட

வில்லை. இத்தேசத்தில் 1493ம் வருஷத்தில் ரோகா என்ற ஊரில் ஒரு அச்சுக்கடமிருந்தது. அது 1566ம் வருஷம் துருக்கியரால் அழிக்கப்பட்டது. மறுபடியும் 1832ல் தான் அச்சுத் தொழில் தலையெடுத்தது. துருக்கியருக்கும், மான்டினீக்கரின்களுக்கும் சுமார் ஐந்து நூற்றாண்டுகள் சண்டை நடைபெற்றது. இவர்கள் செர்பிய பாஷை பேசுகிறார்கள். கிறிஸ்தவ மதஸ்தர்கள். வீரர்களின் தியாகங்களைப் புகழ்ந்து அநேக பாட்டுகள் இயற்றப்பட்டு பக்க வாத்தியங்களுடன் பாடக்களால் பாடப்பட்டு வருகின்றன.

கோலோ என்ற நடனத்தில் ஆண் பெண் இரு பாலாரும் கலந்து நடனம் புரிகிறார்கள். இது பார்ப்பதற்கு வெகு அழகாக இருக்கிறது. ஓரோ என்ற டான்ஸில் ஆண் பெண்கள் ஒருவருக்கொருவர் எதிர் நின்று பலவிதமாக நடனம் செய்கிறார்கள். சிலசமயங்களில் நடனத்தில் ஆடவர்கள் ரிவால்வர் குண்டுகள் சுடுகிறார்கள். இந்த நடனம் மிகவும் அற்புதமானது.

சரித்திரம்

இதன் சரித்திரம் தன் சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற இது சண்டை போட்டது தான். இதை ஸெட்டிஞ்சி நகரிலிருந்து மதகுருக்கன் சிலகாலம் ஆண்டு வந்தார்கள். இதன் கடைசி அரசன் பெயர் நிக்கோலாஸ். இவன் நாட்டுக்கு வேண்டிய பல நற்காரியங்களைச் செய்தான். ஆனால் இச்சிறுதேசம் மஹாயுத்தத்துக்குப் பின் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கையில் பால்கன் நாடுகளுடன் கலக்கப்பட்டு ஐரோப்பிய படத்தினின்று மறைந்தது. இது 1910ம் வருஷம் தான் ஒரு ராஜ்யமானது.

மான்டினீக்கோ

இதன் முதல் அரசர் நிக்கோலாஸ். 1914ம் வருஷம் ஜூன்மீத்த மஹாயுத்தத்தில் மான்டினீக்கோ நடுநிலை வலித்திருந்ததால் அதன் சரித்திரமே வேறுவிதமாக இருந்திருக்கும். தன்னலம்பாராது வயது முதிர்ந்த நிக்கோலாஸ் மன்னன் செர்பியாவுக்காக ஆஸ்திரியாவுடன் சண்டை செய்தான். ஆண் பெண் இருவரும் உற்சாகத்துடன் சண்டையில் ஈடுபட்டார்கள். நிக்கோலாஸ் அரசன் ஆஸ்திரியர்களால் சிறைபாக்கப்பட்டான். மான்டினீக்கோ செர்பியாவின் ஒரு பாகமாக்கப்பட்டது. பின் வெர்செல்ஸ் உடன்படிக்கைப்படி யூகோஸ்லேவியா என்ற புதிய தேசத்தின் ஒரு பகுதியாக சுதந்திர மான்டினீக்கோ சேர்க்கப்பட்டது.

வல்லரசுகள் மோசம்

சத்தியத்தை நில் நாட்டவும், தர்மத்தைக் காக்கவும், ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்கவும் ஜர்மனியுடனும், அதைச் சேர்ந்த தேசங்களுடனும் போர்புரிவதாக

வல்லரசுகள் பறை சாற்றின. சிறு தேசங்களையும் தங்களுடன் சேரும்படி துண்டின. நம்பி மோசம்போன சிறு தேசங்களில் மான்டினீக்கோ ஒன்று. இன்று எப்படி அபிவிருத்தி சர்வதேச சங்கத்தை நம்பி நாடு நகரிழந்து பரதேசியாய்த்திரிகிறாரோ அதே போல் வல்லரசுகளை நம்பி அவர்களின் சார்பாக தன் தேசத்தவரைப்போரில் ஈடுபடச் செய்த மன்னன் நிக்கோலாஸ் அரசன் தன் மனைவி மக்களுடன் நாடு கடத்தப்பட்டு தரித்திரத்தின் கொடுமையால் வெளிநாட்டில் மடிய நேர்ந்தது. தனது தள்ளாத வயதில் அவன் பரதேசியாய் மனக்கொதிப்புடன் 1921ம் வருஷம் மார்ச்சு மாதம் மாண்டான். அவனது சுவம் இத்தாலியில் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. ஆனால் மான்டினீக்கரின்களின் சுதந்திர உணர்ச்சி இன்றும் மடியவில்லை. இன்னும் தங்கள் தனி ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிக்க எப்பொழுது சமயம் நேரிடும் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்.

மாதொருபாகனார்

ஸ்ரீமதி ச. அன்னபூரணி

சிவபெருமானது திருவுருவமானது திரு முடியிலிருந்து திருவடிவரைக்கும் வலதுபாகம் ஆணும், இடதுபாகம் பெண்ணுமாக விருக்கின்றது. மாதொருபாகனாக அவரை வழிபடுவதே சைவசமயிகளின் முதற்கொள்கை யாகும். அவர்களின் சமயத்திற் தாய்மைக் கடவுளை வணங்குவது போல், ஏனைய சமயங்களிற் தாய்மைக் கடவுளைக் குறிப்பிடவில்லை. சைவ சமயிகள், கல்வி, ஆற்றல், செல்வம் முதலியவற்றிற்கு உவந்த தெய்வங்களாக முறையே கலைமகள்; பராசக்தி, திருமகள் என விதிப்படுத்தி வணங்குகின்றார்கள்.

சிவனடியார்கள் சிவனைத் துதிக்கும் பொழுது பெரும்பாலும் அவரது தொன்மைக் கோலமாகிய 'மங்கைபங்கன்' திருவுருவத்தில் ஈடுபட்டு அடிக்கடி மிக்கவன் புருக அதனை விவரிக்கும் முகத்தாற்றும் பக்தியைப் புலப்படுத்துவர். மாணிக்க வாசக சுவாமிகளும் இத்திருக்கோலத்தையே கண்டானந்தித்தாரென்பது அவரது அருள்வாக்காற் பெறப்படும்.

“தோலுந் துகிலுங் குழையுஞ்
சுருள்தோடும்
பால் வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும்
பைங்கிளியுஞ்
சூலமுந் தொக்க வளையு முடைத்
தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்த் துதாய்
கோத்தும்பீ”
(திருவாசகம்)

இன்னும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகள் பாஞ்ஞவாயிரக்கும் பொழுது கண்ட காட்சியும் அம்மையப்பரே யாகும். அவர் பின்வருமாறு காண்கின்றார்.

“தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர்
தாவெண் மதிசூழி
காடுடைய சுடலைப் பொடி பூசியென்
னுள்ளங் கவர்கள்வன்
வெடைய மலரான் முனை நாட்பணிந்
தேத்தவருள் செய்த
பீடுடைய பிரமாபுர மேவிய பெம்மானி
வனன்றே.”

தோடு எனப் பெண்பாற்குரிய அணிகலனை முதற்கண் எடுத்தோதிச் 'செவியன்' என ஆண்பால் விசுதி கொடுத்தமை யாழ் பெறப்படல் காண்க.

ஏனைய சமயங்களில் தாய்மைக் கடவுளைக் குறிப்பிடாதிருப்பவும், சைவசமயத்திற் குறிப்பிட்டு அதனை முதன்மைப் படுத்துவது, சிறப்புடைப் பொருளை முந்தறக்கிளத்தல் எனுமுறை பற்றியே போலும். தாய் இல்லையாயின் உலகமுமில்லையாகும். எனவே உலகத்திற்கு இன்றியமையாத சிறப்பினை யுடைய தாயானவள் உயிர்களைப் பெற்று வளர்ப்பதில் பலவித இன்னல்களையும் அனுபவிக்க வேண்டியவளாக விருந்தும், அவளுக்கு அக்கஷ்டங்கள் சிறிதும் தோன்றாமல், ஆண்மக்கட்கு வாய்க்கமாட்டாததும், என்றும் மாறுபடாததும், எஞ்ஞான்றும் ஒரே தன்மைத்தாய்த் தலை சிறந்து விளங்கும் ஒருவகைத் தாயன்பே ஊற்றெடுத்துத் ததம்பி நிற்கும். தாய்காட்டக் கண்ட தந்தையே யாகும். பிள்ளைகளும் தாயிலேயே முதல் அன்புடையாரி ருக்கின்றனர். சிவனடியார்கள் சிவனை வணங்கும்பொழுது, “அம்மையே அப்பா ஒப்பிலாமணியே” (திருவாசகம்) எனவும், “அம்மையப்பரே!” உல

கோலாட்டம்.

ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மி சங்கரய்யர், எம்.எல்.ஏ.
திருச்செல்வேலி கிராமப்பொதுத்
தொகுதியில் வெற்றிபெற்றவர்.

ஸ்ரீமதி அம்மன்ன ராஜா, எம்.எல்.ஏ.
எல்லூர் ஸ்திரீ தொகுதியில்
வெற்றி பெற்றவர்.

மாநெருப்பாகுர்

குக் கம்மையப்ப ரென்றறிக, (திருக்கனிற்
றுப்படியார்) எனவும் போற்றுகின்றனர்.
இன்னும் சில நாயன்மாரும் புலவர்களும்,
தாம் ஆண் மக்களே யாயினும், கடவுள்
திருமுன் பெண்மக்களாகப் படைத்து
வைத்துக்கொண்டு, தம்மைக் காதலிகளாக்
கிக் கூறியிருப்பது, மகளிரன்பு சிறப்
புடைத்தென்பதை விளக்குகிறது.

வெளிப்பார்வைக்குக் கணவனும் மனைவி
யும் இருவராய்த் தோன்றுவர். உட்பார்
வைக்கோ இருவருமொருவராவர். ஈருட
லும் ஒருயிருமெனக் காணப்படுவதையும்
கூறல் பொருந்தும். மங்கைபங்கன் வடி
வத்திலோ உளத்தில் நிகழும் ஒற்றுமை
உடலிலும் காணப்படுகின்றது. அகத்துத்
தோன்றும் அருளொளியைப் புறத்தே
புலப்படுத்துவது இவ்வழகிய அர்த்த
நாரீஸ்வர வடிவமாகும்.

இனி, இவ்வடிவத்தின் புராணவரலாற்
றினைச் சிறிது கவனிப்போம். பண்டொரு
ஞான்று பரமனும் பார்வதியும் கயிலையங்
கிரியில் வீற்றிருக்கையில், அங்கு வந்த
பிருங்குமுனிவர் சிவனைமட்டும் தொழுது
வலம் வந்து சென்றனர். இதனைக் கண்
ணுற்ற பார்வதி, முனிவர் மீது சிவப்புக்
கொண்டு சிவனுக்கருகில் நெருங்கி வீற்
றிருந்தாள். மறுநாளும் பிருங்குமுனிவர்
வழக்கம் போல வணங்க வந்த பொழுது,
பார்வதி சிவனுக்கருகில் நெருங்கி வீற்
றிருத்தலைக்கண்டு, வண்டின் வடிவெடுத்து,
அவர்கள் இருக்கையைப் பிரித்து, சிவனை
மாத்திரம் வணங்கிச் சென்றார். அது
கண்ட பார்வதியார் அதன் காரணத்தை
ஐயனிடம் வினாவினர். அவர், “இம்மை
நலனை விழைந்தார் உன்னையும், மறுமைப்
பயனை விரும்பியவர் என்னையும் வணங்கு

கின்றனர். பிருங்குமுனிவரும் மறுமைப்
பயனை நாடி என்னை வணங்கிச் செல்லு
கின்றார்” என விடையிறுத்தார். அப்
பொழுது உமை, “ஐய, உமக்குளதி
லெனக்கும் பங்கிலையோ” என கிரங்க,
சிவபெருமான் தனது உடலில் இடது
பாதியை அவளுக்கீர்த்து, ஆணும் பெண்
ணுங்கலந்த அர்த்த நாரீசுவர வடிவ
மாகார்.

ஒன்றும் ஒன்றும் கூடின் இரண்டாகும்.
ஆனால் ஒன்றும் ஒன்றும் ஒன்றி ஒன்றா
கும் நிலையே அர்த்த நாரீஸ்வர வடிவ
மாகும். அருவுருவ வடிவமே இது என்
பாருமுளர். இவ்வடிவத்தைக் குறிப்பிடு
தற்கு இவ்வளவு நீடித்த சொற்களன்றித்
தமிழ் மொழியில் எளிதான சொற்களில்
லையோ வெனச் சிலர் ஐயுறலாம். அவ்வை
யத்தைக் குமாருருபர சுவாமிகள் அகற்றி
விட்டனர். இம்மாபெரும் புலவர் மங்கை
பங்கன் திருமுன்னின்று, அவர்களிரு
வரையும் ஒன்று சேர்த்து வணங்குதற்குத்
தமிழ் மொழியுதவாதிருப்பின் என்பாடு
என்னவாகுமோ எனக் கழிவிரக்கங்
கொண்டு பாடுகின்றார். இச்சொல் தரித்
திரானுக்குப் பொற்குவியல் கிடைத்ததை
பொப்ப, சுவாமிகட்குப் பேரானந்தத்தை
உண்டாக்கியது. அச்சொல் எதுவென்
பதை அவர் வாய்மொழியாற் கேட்டின்
புறுங்கள்.

“ஒருவனுக்” கு மொருத்திக்கு

முருவொன்றாலவ்

வுருவை யிஃதொருத்தனென்கோ

ஒருத்தியென்கோ

இருவர்க்கு முரித்தாக

வொருவனென்றோர்

இயற்சொலிலதெனில் யான்

மற்றென் சொல்கேனே.

இன்னொருமுறை குமாருபர சுவாமிகள் உமா மகேசுவரவடிவத்தி லீடுபட்டு 'எம்தாயே' என்றழைப்பதா அல்லது 'எம் தந்தையே' என்றாற்றுவதா எனக் கலக்க முற்று 'எந்தாய்' என மிகச் சாதாரணமாய் அழைத்து இக்கஷ்டத்தினின்றும் தப்பித் துக்கொள்ளுகின்றார். இச் சொல் எம்—தாய் எனவும், எம்—தந்தை எனவும் பொருள்படும். எனவே இருவரையும் ஒருங்கு விளித்த வாராயிற்று. அடியாரின் உண்மைப் பற்றும் தமிழ் மொழியின் சிறப்பும் இச்செய்திகளால் எளிதிலுணர்தர்பாலன. அச்செய்யுளையும் ஈண்டுக் குறிப்பிடுகின்றோம்.

செவ்வாய்க்கருங்கட்பைத் தோகைக்கும்
வெண்மதிச் சென்னியற்கும்
ஒவ்வாத்திருவுரு ஒன்றே
யுளதவ் வருவினைமற்
றெவ்வாக்கிய மென்றெடுத்திசைப்பே
மின்னருட் புலியூர்ப்
பைவாய்ப் பொறியாவல்து
டெத்தாயென்று பாடுதுமே.

ஆண் வலத்திலும் பெண் இடத்திலு மிருப்பது, வலம் ஆண்களுக்குரிய வலி மையையுடையதாலும், இடம் பெண் களுக்குரிய மென்மைத் தன்மையுடைய தாலுமென்க. வலக்கையானது அதிகம் அசைந்து திரிந்து சுறுசுறுப்பாக வேலை களைச் செய்ப, இடக்கையானது அதற் கிசைந்து, அதிகம் அசையாமல் தன்னிடத் திலிருந்து கொண்டே மென்மையான வேலைகளைச் செய்து உதவி புரியும். சொல் லிலும் செயலிலும் அடக்கமும் மென்மை யும் விளங்கத் தமது கடமைகளைச் செய்து முடிப்பதே பெண்மைக் கழகு.

சிவனும் சக்தி சமேதராக நின்று தொழிலியற்றுவார். இவ்வுலகமும் அதி லுள்ள சர்வ சிருஷ்டிகளும் ஒரு காலத்தில் அழியும். அவை அழிந்து ஆதி சக்தியில் ஒடுங்கும். அந்தச் சக்தியும் சுத்த சிவத்தி லொடுங்கும். அப்பொழுது சிவம் யாதொரு செயலுமற்றுச் சுத்த சிவமாய் விளங்கும். இவ்வாறு அழித்தற்றொழிவி னால் உயிர்கள் பிறப்பு நீங்கி ஒடுங்கி இளைப் பாரியிருக்கும் பொழுது, மீளவும் அணு கட்டு அதுக்கிரகம் செய்யும் பொருட்டுப் படைத்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய் யத் திருவுளங்கொண்ட அளவில், சிவன் கருணை முதலிய திருவருட் குணங்களோடு அருளே திருமேனியாகக் கொண்டு சக்தி சமேதராக விளங்குவார்.

இதனால் ஆண் பெண் ஒருவர்க்கொரு வர் இன்றியமையாதவரென்றும், பரவும் பெண்களிலேயே தங்கி யிருக்கின்றதென் றும், அறியலாம். துறவியை அவர் தற் தையும் வணங்க வேண்டும் என்பது முறை பெணினும், தாயைத் துறவியும் வணங்கவேண்டு மென்பதே விதியும் சரன் றோர் கூற்றுமாம். முற்றுந் துறந்த பட் டினத் தடிகளும் தனது தாயின் ஈமக் கடன்களை முடிக்கத் திருவுளங் கொண்ட ாயும், ஸைந்துருகினமையும் அவரது பாடல்களாற் பெறப்படும். தாய்மைக்கு மேற்பட்டதொன்று உண்டு சொல்? அங்ஙனமாயின் தாயைப் பங்காகவுடைய கடவுள் பெருமையை இச்சிறிய கட்டுறை யில் எடுத்தியல்பல் அரிதாகும். யாரை வழிபடினும் மாதொருபாகனாரே எமக் குக் காட்சி யளிக்கின்ற ரென்பது, "யாதொரு தெய்வங்கண்டிர் அத்தெய்வ மாகியங்கே, மாதொருபாகனார்தாம் ஒரு வர்" எனும் அருள்வாக்கால் அறித்தின் புறக.

பங்கஜம் திருந்திய விதம்

ஸ்ரீமதி பத்மாசனி

சாமாவையர் மிக்க கற்குணமுடைய பிடிவாதம் செய்தாள். ஆகையால் ஒன் றரை அணுவுக்கு முன்று தோசைகள் வாங்கிவந்தாள். எனக்கு ஒன்று, உங்க ளுக்கு ஒன்று, குழந்தைகள் இரண்டுக்கும் ஒன்று," என்று மளமளவென்று கூறி னாள்.

சாமாவையர், "பங்கஜம், நான் சொன் னால் கோபித்துக் கொள்ளுகிறாயே? ஒரு அணுவுக்கு ரவையும் மைதாமாவும் வாங்கி விட்டில் தோசையை நீயே செய்தா யானால், எல்லோருக்கும் வயிறு நிரம்பவு மிருக்கும், சிலவும் சிக்கனமாகும். ஒண்ணரை அணு சிலவழித்தும் வயிறும் நிரம்பாமல், சிலவும்செய்வது என்ன பிரயோஜனம்!" என்று அதைச்சாப்பிட ஆரம்பித்தார். இச்சொற்களைக் கேட்ட பங்கஜத்தின்முகம் சோகத்தால் அறுந்து தொங்கியது. "எப்பொழுதும் எனக்கு விடிவுகாலம் ஏது? என்னவோ பிரமாதம் இந்தக் கோசையை வாங்கிவிட்டேனே? ஒவ்வொருவரைப்போல நான் என்ன தாட் சாப்பாடு எடுத்துக்கொண்டு வரச் சொல்லுகிறேனா என்ன! அவ்வளவிற்கெல்லாம் சுகப்பட நான் பிறந்திருக்கிறேனா என்ன! என்னமோ கழுதைஜன்மம் எடுத்துவிட்டேன். சிரமப்படாமல்தோசை தின்னுவதென்றால் எனக்கு லாயக்கா என்ன?" என்று மடமடவென்று கூறும் பொழுது அவளுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீரைத் தாரை தாரையாகப் பெருக் கினாள். கவிழ்த்தலை நிமிரவேயில்லை. அக் காசுபைக்கண்ட சாமாவையரின் மனது இழகிற்று. உடனே, "அடி அசுடே,

உடனே பங்கஜம், ஹோட்டலிலிருந்து வாங்கி வந்த, ரவாதோசையையும் காப்பி யையும் கொண்டுவந்து வைத்தாள். அதைக் கண்டவுடன் சாமாவையர், சற்று மனவருத்தத்துடன், "என்ன பங்கஜம், இவை ஹோட்டலிலிருந்தா வத்தது?" என்றார்.

பங்கஜம், "ஆமாம், சற்று முந்தான் நம்ப லலிதா தோசை வேண்டுமென்று

பிடிவாதம் செய்தாள். ஆகையால் ஒன் றரை அணுவுக்கு முன்று தோசைகள் வாங்கிவந்தாள். எனக்கு ஒன்று, உங்க ளுக்கு ஒன்று, குழந்தைகள் இரண்டுக்கும் ஒன்று," என்று மளமளவென்று கூறி னாள்.

சாமாவையர், "பங்கஜம், நான் சொன் னால் கோபித்துக் கொள்ளுகிறாயே? ஒரு அணுவுக்கு ரவையும் மைதாமாவும் வாங்கி விட்டில் தோசையை நீயே செய்தா யானால், எல்லோருக்கும் வயிறு நிரம்பவு மிருக்கும், சிலவும் சிக்கனமாகும். ஒண்ணரை அணு சிலவழித்தும் வயிறும் நிரம்பாமல், சிலவும்செய்வது என்ன பிரயோஜனம்!" என்று அதைச்சாப்பிட ஆரம்பித்தார். இச்சொற்களைக் கேட்ட பங்கஜத்தின்முகம் சோகத்தால் அறுந்து தொங்கியது. "எப்பொழுதும் எனக்கு விடிவுகாலம் ஏது? என்னவோ பிரமாதம் இந்தக் கோசையை வாங்கிவிட்டேனே? ஒவ்வொருவரைப்போல நான் என்ன தாட் சாப்பாடு எடுத்துக்கொண்டு வரச் சொல்லுகிறேனா என்ன! அவ்வளவிற்கெல்லாம் சுகப்பட நான் பிறந்திருக்கிறேனா என்ன! என்னமோ கழுதைஜன்மம் எடுத்துவிட்டேன். சிரமப்படாமல்தோசை தின்னுவதென்றால் எனக்கு லாயக்கா என்ன?" என்று மடமடவென்று கூறும் பொழுது அவளுடைய கண்களிலிருந்து கண்ணீரைத் தாரை தாரையாகப் பெருக் கினாள். கவிழ்த்தலை நிமிரவேயில்லை. அக் காசுபைக்கண்ட சாமாவையரின் மனது இழகிற்று. உடனே, "அடி அசுடே,

32-137
127-1-8

1599h3

நான் நல்லதைக் கூறப்போனால் அதைக் குற்றமாக எடுத்துக்கொண்டு விடுகிறாயே” என்று, வாடியமுகத்துடன் எழுந்து கையை அலம்பிவிட்டு, அவளையுள் அழைத்துக்கொண்டு, முன் அறையில்வந்து, பற்பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசி, மனதைமாற்ற முயன்றார். அவளும் சாதாரணமாகச் சிரித்துக்கொண்டு பேசினாளே யொழிய, அவள் மனதில் புதைந்து கிடந்த வருத்தம் மட்டும் ஒழியவில்லை யென்பதைச் செவ்வனேசாமா அறிந்தார்.

ஒரு சனிக்கிழமை மத்தியானம் ஒரு சைனாக்காரன் அனைக வில்க் துணிகளைக் கொண்டுவந்து அடுத்தவிட்டில் இறக்கி யிருந்தான். அவ்விட்டுக்காரி கமலம் சில நல்ல தினுசுகளாகப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். லலிதாவைத் தேடிக் கொண்டு வாயிலில்வந்த பங்கஜத்தைக் கண்ட கமலம், “அடி பங்கஜம்! இங்கே வா, இதில் எனக்கு எது நன்றாக இருக்கும் பார்!” என்று அழைத்தான். உடனே அங்கு சென்று நல்ல தினுசாக அவளுக்கு வேண்டிய அரைடஜன் துணிகளைப் பொறுக்கி எடுத்துக்கொடுத்தான். தனக்கு ஒன்றாவது வாங்கிக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் அதிகமாயிற்று. ஆனால் பணத்திற்கு என்னசெய்வது! “ஆ! நாம் இப்படிப்பட்ட தரித்திரவாழ்க்கையி லிருக்கிறோமே,” என்று மனம் நொந்தான். அத் தருணம் தன் தாயைத்தேடி வந்தசிறுமி லலிதா, அத்துணிகளைக் கண்டவுடன் தனக்கு ஒன்று வேண்டுமென்று, அலறி அழுது ஏக கலாட்டா செய்தாள். பங்கஜம் ஒன்று கூறமுடியாமல் விழிப்பதைக் கண்டகமலம் “எண்டி! நீ வேண்டுமானால் குழந்தைக்கு வாங்கிக்கொடு. நான் பணம்

கொடுக்கிறேனே. சம்பளம் வந்தபிறகு வாங்கிக் கொள்ளறேண்டி!” என்றான். உடனே பங்கஜத்தின் மனது சபலித்தது. “நாம் எப்பொழுதும், நான் இந்தநிலைமையில் இருக்கிறேன். ஏதோ ஆசைக்கு வாங்கிக்கொள்வோமே,” என்று நினைத்துத் தனக்கொன்றும் லலிதாவுக் கொன்றும் மூன்று ரூபாய்க்கு இரண்டு வில்குகள் எடுத்துக்கொண்டு வந்துவிட்டான்.

பிறகு சிறிதுநேரம் சென்றபிற்பாடு சாமாவையர் ஊட்டிற்கு வந்தார். உடனே லலிதா ஓடிப்போய், “அப்பா! அப்பா! அம்மா நேக்கு சிலுக்கு வாங்கியிருக்காப் பார்!” என்று கட்டிக்கொண்டாள். உடனே சாமாவையருக்கு அடிவயிற்றில் இடிமூல்தாற்ப் போலிருந்தது. குழந்தையைவாரிஎடுத்துக்கொண்டு, ஈவிசேரில் போய் சாய்ந்துகொண்டார். அவருடைய மனது பலவிதத்திலும் மிகுந்த குழப்பத்தை யடைந்தது. “ஆ! என்னே என் தலைவிதி! குடும்பத்தின் நிலைமையையும் புருஷனுடைய வருத்தத்தையும் அறியாத பேதைபா யிருக்கின்றனே! கொண்டவன் குறிப்பறிந்து நடப்பதல்லவா பெண்களுக்கு அழகு. நம்முடையநிலைமை தெரியாமல், அளவிற்குமீறிய ஆசையை வைத்து, என்னைப் பலவிதத்திலும் துன்பத்திற் காளாக்குகின்றனே! ஏதாவது சொல்லப்போனால், அதைக் குற்றமாக எடுத்துக்கொண்டு கோபித்துக்கொண்டு விடுகின்றான். அவன்மீதுருக்கு உண்மையான அன்பே அதிகம் சொல்லமுடிய வில்லை. அவளும் என்மீது மிகுந்த அன்பு வைத்திருப்பது தெரிகின்றது. ஆனால் அவளுடைய குணம் மட்டும் ஒரு அளவுக்குக் கட்டுப்படாமல் என்னை சஞ்சலத்

திற்குள்வாக்குகின்றது,” என்று பற்பல விதமாக சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் தருணம், பங்கஜம் கையில் காப்பியை ஏந்தியவண்ணம் வந்துகின்றான்.

உடனே, “என்ன, குழந்தை உறியதைக் கேட்டவுடன் உங்களுக்கு மிக்கவருத்தம் உண்டாய்விட்டது போலிருக்கிறது,” என்று உறித்தலையைக் கவிழ்த்துக்கொண்டான். சாமாவையர், யோஜனையினின்றும் திடுக்கிட்டுவிழித்தது, “ஆ! அப்படி பொன்றுமில்லை. உன்னிஷ்டப்படி பெல்லாம் காலாகவே வாங்கிக்கொடுக்க நமக்கு சக்தி யில்லையே என்றுதான் யோஜனையிருந்தேன். நீ ஒன்று செய்துகொண்டால் அது சந்தோஷமேயொழிய எனக்கு அகங்காரமா? என்சையில் பணமில்லாத தோஷம்தான். சம்பளத்தைவாங்கி உன் கையில் 25 ரூபாயையும் கொடுத்துவிடுகின்றேன். சகல விஷயங்களையும் நீயே கவனித்துக் கொள்ளேன்,” என்று கூறவே பங்கஜத்தின்முகம் மலர்ந்தது. அன்றுமுதல் சில நாட்கள்வரையிலும் சதிபதிகளுக்குள் மிகுந்த அன்னியோன்னிய வாழ்வு நடைபெற்றது. சாமாவையர், “ஆ! நம்மனைவி, உள்ளதைக்கொண்டு திருப்தியடையும் சுபாவமுடையவனாயிருந்தால், எனது எளிய குடும்பவாழ்வும் மிக்க இனியதாகவே போய்விடுமே! ஈசா, எனது மனைவியின்மனது இப்பொழுதிருக்கும் நிலைமையிலேயே எப்பொழுதும் வைப்பாய், நடுவில் ஏதாவது பேராசையைக் கிளரிகிடாமல் என்னைக் காப்பாற்றுவாய்,” என்று நினைத்தவாரே வேலைக்குச் சென்றார்.

அன்றையதினம் பங்கஜத்துக்கு அவன் பிறந்தவிட்டினின்றும் மஞ்சள் தடவிய

தூர் கடிதத்தைத் தபால்காரன் கொண்டு வந்து கொடுத்தான். அதில், அவன் அண்ணன் மகளுக்கு விவாகம் என்றதைப் படித்தவுடன் மிக்க சந்தோஷித்தான். ஆனால் நிமிஷத்தில் துயரம் குடிகொண்டது. கல்யாணத்துக்குப் போவதென்றால் காதில் கம்மல் நன்றாயில்லையே, மற்ற சகைகளாவது சமாராய் இருக்கின்றன. முகத்திற்குமுழு கம்மல் அல்லவா? எப்படியாவது கடன்பட்டாவது கம்மல் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டுமென்று தீர்மானித்தான். அடுத்தவிட்டுக் கமலத்தின் முலமாக ஒரு விபாபாரியிடமிருந்து ரங்கன் கமலத்தில் 20 ரூபாய்க்கு ஒருதோடுவாங்கி வந்துவிட்டான். சாயந்திரம் சாமாவையர் வந்தவுடன் என்றும் காணாத ருதுகலத்தட னிருந்தான். இதைக் கண்ட சாமாவையருக்கு இன்று சந்தோஷமும் நடந்திருக்கிறதென்று பட்டது. பங்கஜம் சிரித்த முகத்துடன், கல்யாணப் பத்திரிகையை யும், காப்பியையும் எடுத்து வந்தான். அவர் “என்றும் இவன்முகம் இப்படியே இருக்கக் கூடாதா?” வென்று நினைத்தார். காப்பி சாப்பிட்டானவுடன், பத்திரிகையைப் படித்து விஷயத்தையறிந்து கொண்டார். ரயில்சிலவிற்கு என்ன செய்வதென்று யோஜித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, காதக் கம்மலை எடுத்துவந்து காண்பித்து, எப்படியாவது தனக்கு அதை வாங்கிப் போட்டாலொழிய, அண்ணன் பெண் விவாகத்துக்குப் போக மாட்டேனென்று பிடிவாதம் செய்தான். உடனே அவருக்குத் துக்கவாரிப் போட்டது. வீணில் வளர்த்துவானேன். அவள் இஷ்டப்படியே கம்மலும் வாங்கியாய்விட்டது. கல்யாணத்திற்கும் போய் விட்டு வந்தாய்விட்டது. அதுமுதல்

பங்கஜத்தின்முகம் பங்கஜத்தைப் போலவே மலர்ந்திருந்ததென்று காம் கூற வேண்டியதில்லை.

நாட்கள் பல ஓடிச்சென்று மாதங்களும் பல ஆயின. சாமாவையர் கடன் உபத்திரவமும் பலமாகப் பெருகிற்று. ஒருநாள் அவர் இதற்கு ஓர் வழிசெய்ய வேண்டுமென்று நீண்டநேரம் ஆலோசனை செய்த பிற்பாடு கடைசியில் ஓர் முடிவிற்கு வந்தார்.

அன்றையதினம் இரவு 7 மணி ஆயிற்று. வழக்கமாக மாலை 5 மணிக்கே வரும் சாமாவையர் அதுவரையிலும் வராதது அவளுக்கு மிகுந்த மனக்கவலையை உண்டாக்கியது. 8ம் அடித்தது. மனது பதரவாரம்பித்தது. 9ம் ஆகி 10 மணியும் அடித்துவிட்டது. அதற்குமேல் அவளால் பொறுக்கமுடியாத வேதனையும் பதைபதைப்பும் உண்டாகி வாயிலிற்கும் உள்ளாக்குமாக நடந்தாள். மணி 11 ஆனவுடன் சொல்லமுடியாத திகிலும் குழப்பமும் மாகவே, தன்னையும்மறியாமல் ஓ. வென்று அறை ஆரம்பித்துவிட்டாள். அவள் அழுவதைக்கண்ட குழந்தைகளும் பிரமாதமாக அறை ஆரம்பித்து விட்டார்கள். இந்த இரைச்சலுக்கு கேட்ட, அடுத்த வீட்டுக் கமலமும் ஓடிவந்து விஷயத்தை அறிந்துகொண்டு, தானும் கண்ணீருகுத்தாள். கமலத்தின் புருஷன் ஓடிவந்து எல்லோரையும் சமாதானம்செய்து 'நான் போய் எங்கேயாவது தேடிப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன்,' என்று கூறிக்கொண்டிருந்தார்.

அத்தருணம் வாசலில் ஒரு வண்டிவந்து நின்றது. அதிலிருந்து இருவர் இறங்கி சாமாவையரைத் தூக்கிக்கொண்டுவந்து, உள்ளே கட்டியில் கிடத்தினார்கள். உடனே பங்கஜம் தன்னையும்மறியாது ஓ! வென்று கதறிக்கொண்டு அவர் அருகில்

ஓடினாள். உடனே, அவ்விருவரும், "அவருக்கு கொன்றுமில்லை யம்மா! தற்கொலை செய்துகொள்ளும்பெருட்டு, தூக்குப் போட்டுக்கொண்டார். தற்செயலாக நாங்கள் அவரைப் பார்த்தோம். உடனே தூக்கிலிருந்து அவரை விடுவித்து விட்டோம். நாங்கள் அவருடைய நண்பர்கள். இன்னும் அரைமணிநேரம் சென்றால் கண் விழித்துக்கொண்டு விடுவார்," என்று சமாதானம் கூறவே, எல்லோரும் மௌனமாக இருந்தார்கள்.

அரைமணிக்குப் பிறகு சாமாவையர் கண்கிழித்தார். இவ்விருவரையும் கண்டவுடன், "ஆ! கடன்காரர்களா நீங்கள்! கடனிலும்சை பொறுக்கமுடியாமல் தான் தூக்கிவிட்டுக் கொண்டேனே! இங்கும் வந்துவிட்டீர்களா, பாபிகள்" என்று பிதற்றினார். உடனே எல்லோருக்கும் அவர் தூக்கிட்டுக்கொண்டவிஷயம் செவ்வனே விளங்கிற்று.

சீக்கிரத்தில் அவருடைய உடம்பும் குணமடைந்தது. பங்கஜம், அந்த சம்பவத்திலிருந்து, தன்னுடைய குணத்தையே மாற்றிவிட்டாள். கம்மலையிற்றுக் கட்டி அடைந்தாள். ஏற்கனவே இருந்த தனது கம்மலையும், கைகளையும் அணிந்து திருப்தி அடைந்தாள். வரவுக்குத் தகுந்த சிலவு செய்து இன்பமயமாக இவ்வாழ்வை நடத்தினாள். குடும்பத்தில், இன்பமடைவதும், துன்பமடைவதும் ஸ்திரீகளால்தான் என்று கூறி ஐயர் மகிழ்ந்தார். ஆனால், "நானும் எனது நண்பர்களும் சேர்ந்து, நான் தூக்கிவிட்டுக் கொண்டதாக நடித்த பொய் நாடகத்திற்குமட்டும் என்னை மன்னித்துவிடு" என்று பங்கஜத்தை சாமாவையர் வெகுவாகக் கேட்டுக் கொண்டார். அவளும் "உங்களால்தான் நான் பெரும்புத்தியை அடைந்தேன்" என்று பணிந்தாள்.

பூஞ்சோலை

'சந்திரிகா'

தேனிறையும் நன்மலர்கள் திரளாகப் பரவிடும்
திங்கனி நிறை சோலையில்

வானுயர ஒங்கியே வரிசையாய் அமைந்திடும்
வண்ணமலர் நன்மரங்கள்

பானுவின் ஒளியினால் பரிதவித்தேங்கியே
பரிவுடன் வந்து சேரும்

மானிடரின் அயர்வொழிய இனிய கனிகள்தனை
மகிழ்வுடன் தந்து மேலும்

மேனியின் துயர்நீங்க இனியதென்றல் தனை
மேவிலைகளால் வீசியே

கானினில் திகழும் நல் கற்பகத்தருவெனக்
கண்டோர் வியந்திடுவரே!

வானின் கீழ் வளருமிப் பரந்த நல்லுலகினில்
வாழ்கின்ற பேதை மக்கள்!

தான தருமம் பலவும் செய்து சீரோங்கிடும்
தாவரத்தை தழுவுவீர்.

புரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி

“கண்ணன்”

ஆந்திரதேசம் கலை, சிற்பம், சாஸ்திரம், வாணிபம் முதலிய எல்லா வற்றிலும் பெருமை படைத்துள்ளது. கிஜபகர சாம்ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்தவர்களும், அதன் பெருமையை உலகறியச் செய்ததும் ஆந்திர மக்களின் மகிமையே. இன்றும் ஆந்திரர்கள் தாங்கள் தேச பக்தியில் மற்ற மாகாணங்களுக்குச் சற்றும் பின்னடைந்தவர்களில்லை பென்பதை கிரிபாம்சையில் பாவருமறியச் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். ஆந்திர தேசம் பல தேச பக்த சிங்கங்களை நம் காட்டுக்கு நன்கியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. பாரத மாதாவைப் பிணித்திருக்கும் அடிமை நிலங்கை அறுக்க தம் உடல், பொருள், ஆதி மூன்றையும் குதூஹலத்துடன் தியாகம் செய்து சுதந்திரப் போரில் இறங்கிச் சர்க்காரின் தடியடிகளையும், இதர தண்டனைகளையும் புன்முறுவலோடு ஏற்று, அது பவித்து, மென்மேலும் தேச சேவையில் ஆர்வ மிக்கவர்களாகவே இருக்கும் பல மாதுசிரோன்மணிகளையும் ஆந்திர நாடு நமக்களித்திருக்கிறது. ஆந்திர தேசியர்தன்மங்களில் புரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி தலைகிறந்து விளங்குகிறார்.

இளமை

புரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதியின் இளமைப் பருவம் அவ்வளவு விசேஷங்கள் நிறைந்ததல்ல. அவரது தாய் தந்தைப் பல்ல உயர் குடியில் பிறந்தவர்கள். இருவரும், நல்லொழுக்கம், நற்சகவாசம் முதலிய நற்குணங்கள் மிகுந்து விளங்கினார்கள். குறிப்பாக ருக்மணி லக்ஷ்மிபதியினி

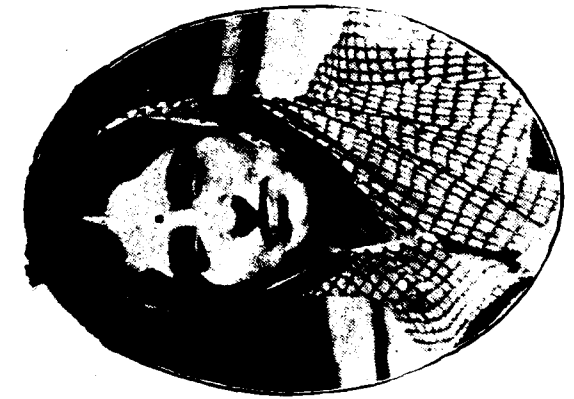
டத்தில் பெற்றோருக்கு அதிகப் பிரியமுண்டு. “விளையும் பயிர் முளையிலே” என்பதற்கிணங்க ருக்மணி சிறுவயதிலேயே மிகுந்த புத்தி கூர்மையுள்ளவர்களாயிருந்தமையைக் கண்டு அவரது பெற்றோர்களும், சுற்றத்தார்களும், மற்றும் அவ்வூர் ஜனங்களும் ஆச்சரியப்படுவதுண்டு. அவர் மிகுந்த அன்புடன் வளர்க்கப்பட்டு செல்லமாக வளர்ந்து வந்தார்.

காலா காலத்தில் பள்ளிக்கூடத்தில் சேர்க்கப்பட்டார். பெண் கல்விக்கு இப்பொழுதே எவ்வளவோ தடைகளிருக்கின்றன. அவரது இளவயது சமயம் ஸ்திரீகளுக்கு கல்வி அவசியமே யில்லை என்று நினைக்கப்பட்டு வந்தது. நமது ருக்மணியோ கல்வியில் ஆரம்ப முதலே மிகுந்த ஆர்வமும் ஊக்கமும் காட்டி வந்தார். வகுப்புகளில் ஆண் மாணவர்களைவிட, பல தடவைகளில் ருக்மணி சாமர்த்திய சாஸி பென்பதை தன் கூரிய அறிவால் பரீட்சைகளில் கேள்விகளுக்குப் பதில் எழுதுவதன் மூலமும், சொல்லுவதின் மூலமும் காட்டி வந்தார். அவரது திறமையைக் கண்டு சகமாணவர்களும், உபாத்தியாயர்களும் அவரிடத்து நல்ல மதிப்பு வைத்திருந்தார்கள். தனது சிறுவயதிலேயே மெட்ரிகுலேஷன் பரீட்சையில் கௌரவமான மார்க்குகள் பெற்றுத் தேறினார்.

புரீமதி ருக்மணிக்கு உயர்தரப்படிப்புக்குப் போகவேண்டு மென்று ரொம்பவும் அவரவாக இருந்தது. இச்சமயத்திலும் சிலர் பெண்களுக்குக் கல்வியைக்

புரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி,
(சென்னை அசெம்பிளி உபதலைவர்.)

புரீமதி விஜயலக்ஷ்மி பண்டிட்,
(இந்தியாவில் முதல் ஸ்திரீ மத்திரி இவரே. ஐக்கிய மாகாண மத்திரி சபையில் இவர் ஒருவர். பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேருவின் சகோதரி.)

ஸ்ரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி

கல்வி சத்த அனாவசியம் என்றும், பட்ட தாரிப் பெண்கள் குடும்பத்துக்கு வாயக் காக மாட்டார்கள் என்றும், அவர்களது ஒழுக்கமும் குன்றியிருக்கும் என்ற கூறி ருக்மணியை உபர்தாப்படிப்புக்கு அனுப்பக் கூடாதென்று ஆட்சேபித்தனர். ஆனால் ருக்மணியின் பிடிவாதம் இப்பேர்ப்பட்ட இடைஞ்சல்களைச் சற்றும் பொருட்படுத்த வில்லை. எப்படியாவது பி.ஏ., பட்டம் பெற்றுவிடுவது என்று முடிவு செய்து தன் லக்ஷியத்தையும் நிறைவேற்றி விட்டார். தனது விடாமுயற்சியினாலும், தளரா ஊக்கத்தினாலும் அவர் பி.ஏ., பட்டம் பெற்றார்.

விவாஹம்

ஸ்ரீமதி ருக்மணிக்கு தனது சிறுவயது முதற்கொண்டே சமூக சேர்திருத்தத்தில் மிகுந்த ஆர்வமுண்டு. அவர் டாக்டர் லக்ஷ்மிபதி அவர்களை மனப்பூர்வமாகக் காதலித்து மணம் செய்து கொண்டார்கள். டாக்டர் அவர்களும் சிறந்த சேர்திருத்தவாதி. சமூக விஷயங்களில் மிகுந்து கிடக்கும் ஊழல்களை அறவே களைந்து எரிய வேண்டுமென்ற லக்ஷ்யத்தை டாக்டரும் பரிபூரணமாக ஆதரிப்பவர். இவர் சிறந்த ஆயுர்வேத டாக்டர். தவிர ஆவடியில் விபாதிபஸ்தர்களைக் குணப்படுத்துவதற்காக ஒரு அழகிய “ஆஸ்ரமத்தையும்” (Sanatorium) ஏற்படுத்தி குன்மம் முதலிய விபாதிபஸ்தர்களைக் குறைந்த சார்ஜில் சிறந்த வைத்திய உதவியளித்து குணப்படுத்தி வருகிறார். தேகரோக்யத்தை விரும்புவவர்கள் ஒரு சில நாட்கள் ஆவடி ஆஸ்ரமத்தில் தங்கி இருப்பது நல்லது. டாக்டர் ஸ்ரீமதி ருக்மணிக்கு ஒத்த கணவராகவும், அவர் செய்யும் சகல

பொதுக்காரியங்களுக்கும் தன்னுடையன்ற சேவையும்; உதவியும், ஆதரவும் அளித்து போதிய ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் மனமுலவந்து அளித்து வந்தார். தேசிய வேலையிலேயுட்பட்ட பலர் அவர் விட்டுக்கு அடிக்கடி வந்து பலவித உதவிகள் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேண்டியவைகளை டாக்டரும் ருக்மணியும் தங்களா சிபின்றனவு கொடுத்து ஆதரித்து வந்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி டாக்டர் தன் மனைவியின் சுதந்திரத்தில் தலையிடுவது கிடையாது. பொருள் விரயமாகிறது என்பதாக அவர் நினைப்பதும் கிடையாது.

மேலும் டாக்டர் ஸ்திரீ புருஷர்களின் தேகப்பயிற்சியின் முன்னேற்றத்தில் அதிக கவலை காட்டி வருகிறார். தேகப்பயிற்சி மகாநாடுகள் கூட்டியிருக்கிறார். இருபாலாரும் போதிய தேகப்பயிற்சி எடுத்துக்கொள்ளாதல் மிக அவசியம் என்று எடுத்துக்காட்டி தன் இல்லத்திலும் தன் குமாரிகளும், குமாரர்களும் திடகாத்திரர்களாக இருக்கும் வழியில் பழக்கி வருகிறார். சதிபதிகள் இருவரும் மிகவும் அன்போன்பமாய் குடும்பவாழ்க்கையை நடத்திவருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மூன்று புத்திரிகளும், இரு புத்திரிகளும் இருக்கிறார்கள்.

பொது சேவை

ஸ்ரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதியம்மையாரின் பொதுச்சேவை பலநிறப்பட்டது. ஆதி முதலே இந்தியாவின் முன்னேற்றம் இந்நாட்டு வாஸிபர்களிடம்தான் இருக்கிறது என்பதை அவர் என்கு உணர்ந்திருந்தார். சென்னையில் வாஸிபர் சங்கத்தை நிருவிட அதன் தலைவராகவும் இருந்து புல, புலநிகளிடத்தில் சமூக சேவையின் அவசியத்

தைப் பற்றிப்பேசி அவர்களை அப்பணியில் ஈடுபடுத்தினாள். சென்னை வாலிபர் சங்கம் (Madras City Youth League) அவரது தலைமையில் சேரி முன்னேற்றத் துக்காக மெச்சத்தக்க வழியில் சேவை செய்திருக்கிறது. இவ்வேலையில் இவருக்கு ஸ்ரீமதி எல். கிருஷ்ணபாய் B.A. யும், ஸ்ரீமதி ராஜன் சரோஜினி B.A. (Hons)ம் வேண்டிய உதவியளித்து உழைத்து வந்தார்கள். சென்னையில் ஒரு வாலிபர் மஹாநாட்டையும் 1927ம் வருஷம் கட்டிவைத்தார்கள். அதற்கு சாது வரஸ் வரனி தலைமை வகித்தார். சாண்டோ ராமமூர்த்தியும் அதன் நடவடிக்கைகளில் கலந்து கொண்டார். சென்னை மாணவர்களிடையும், புவ, புவதி களிடையும் தேசபக்தியும், பொதுநல ஊழியத்தில் ஆர்வத்தையும் உண்டாக்கிய முக்கியஸ்தர்களுள் ஸ்ரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதியும் ஒருவர் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. புவ, புவதிகள் அவரை “தாய், தாய்” (Madam) என்றே அழைப்பார்கள். ஜாதி மத, ஏழை பணக்காரர் என்ற வித்யாசம் சிறிதுமின்றி அவர் எல்லோரிடத்திலும் மிகுந்த மரியாதையுடனும், அன்புடனும் பேசுவார்கள். கோபத்துக்கும், அகங்காரத்துக்கும் இவருக்கும் வெகு தூரம். எந்த சமயத்திலும், எல்லோருடனும் இனிமையாகவே சம்பாஷிப்பார். இதனால் இவரின் தலைமையில் வேலை செய்யும் தொண்டர்கள் தங்கள் பணியில் மிகுந்த ஊக்கம் காட்டினார்கள். தானே சரபங்காலங்களில் சேரிகளுக்குச் சென்று அங்கு வசிக்கும் ஏழைகளுக்கு சுகாதாரம் முதலிய விஷயங்களைப் பற்றி தெளிவாக எடுத்துக் கூறுவார். அவர்களுடன் கர்வம் சற்றையின்றி பேசும்பழகுவார்.

இந்திய மாதர் சங்கம்

சென்னை இந்திய மாதர் சங்க வேலையிலும் ஸ்ரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி பங்கெடுத்துக் கொண்டார். ஸ்ரீமதி முத்துலக்ஷ்மி ரெட்டிக்கு வேண்டிய உதவிகளைத் தன்னாலியன்றமட்டும் செய்து மேற்படி சங்க வளர்ச்சியில் கவனம் செலுத்தி வந்தார். அதன் நிர்வாக சபையிலும் அங்கத்தினராகப்பல வருஷங்கள் இருந்து சேவை செய்து வந்தார். மாதர் முன்னேற்றம் அடைய பெண் கல்வி பரவ வேண்டுமென்பது இவர் கருத்து.

அரசியல்

சமூக சேவைகளைவிட அரசியலிலேயே ருக்மணி லக்ஷ்மிபதியின் நாட்டம் அதிகம் சென்றது. முதன் முதலாக இவர் சென்னையில் 1927ம் வருஷம் நடைபெற்ற காங்கிரஸில் பகிரங்கமாகச் சேர்ந்து உழைக்க முன்வந்தார். அக் காங்கிரஸ் மகாசபை வெற்றிகரமாக நடைபெறுவதற்காக பல கமிட்டிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. அவைகள் சிலவற்றில் ஸ்ரீமதி ருக்மணி அங்கம் வகித்து தனக்கென ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட வேலைகளைத் திறம்படச் செய்து சக ஊழியர்களின் நன்மதிப்பையும், தலைவர்களின் மெச்சத்தையும் அடைந்தார். காங்கிரஸ் மகாசபை கடுவதற்கு சில நாட்களுக்கு முன்னும், சபை நடைபெற்ற பொழுதும் பலநாட்கள், சரிபாண ஆகாரமும், ஓய்வும் இன்றி பல மணி நேரங்கள் தளர்ச்சியின்றி காரியத்திலேயே கண்ணாக இருந்து உழைத்தார்.

அது முதலே காங்கிரஸ் இயக்கத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். இவரது வீரமும், தியாகப்பெருமையும் மஹாத்மா காந்தி

படிகளால் 1930-ம் வருஷம் உயர்த்தப் பட்ட உப்பு சத்யாக்ரஹத்தின்போது வெளிப்பட்டன. வேதாண்யத்திற் திரு. வி. ராஜகோபாலாச்சாரியார் தலைமையில் சத்யாக்ரஹம் நடந்தபோது ஸ்ரீமதி ருக்மணியும் அதில் சேர்ந்தார். போலீசாரின் அடக்கு முறையின் உக்ரம் அவரது ஊக்கத்தையும், தைர்பத்தையும் சற்றும் தளர்த்த முடியவில்லை. அவர் காட்டிய வீரத்தை அங்கு கண்ணாக்கண்ட பஸ்தொண்டர்களும், பொதுமக்களும் இன்றும் கௌரவம் அடைகிறார்கள். இந்த உப்பு சத்யாக்ரஹத்தின் நிமித்தமாக இந்தியாவிலேயே முதன் முதலாகக்கைதியாக்கப்பட்ட ஸ்திரீ ஸ்ரீமதி ருக்மணி லக்ஷ்மிபதியே. சர்க்காரால் சட்டமீறிய தற்காச ஒரு வருஷசிறை தண்டனை விதிக்கப்பட்டு அதை சந்தேஷத்துடன் ஏற்றுக் கொண்டார். மறுமுறையும் சிறை சென்றார். சிறைச்சாலையைத் தவச்சாலை யாகவே ருக்மணி கருதினார்கள்.

பின்னர் சட்டமறுப்பு நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் ஸ்ரீமதி ருக்மணி துயர்ந்து காங்கிரஸ் சேவையிலிடுபட்டு வந்தார். அவரது தியாகத்தைத் தமிழ் நாடு போற்றியது. அவரிடம் ஆந்திர தமிழ் வித்தியாசம் கிடையாது. எங்கும் சேவை செய்ய வேண்டுமென்பதே அவர் நோக்கம். ‘மாகாணத் தற்புகழ்ச்சி’ பென்பது சற்றும் இல்லை. எனவே தமிழ் மாகாணக் காங்கிரஸ் கமிட்டியில் சாதாரண அங்கத்தினராகவும், காரியக்கமிட்டி அங்கத்தினராகவும், உபகாரியதரிசி, காரியதரிசி என்ற ஹோதா விலும், கடைசியில் அக்கிராசனராகவும் இருந்து காங்கிரஸ் தொண்டாற்றி வந்தார். தமிழ் நாட்டில் நடைபெற்ற அநேக

ஜில்லா, தாலுகா, கிராம மஹாநாடுகளில் அக்கிராசனராகவும், திறப்பாளராகவும், கொடி பேற்றபவராகவும் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டு ஊக்கமூட்டும் சொற்பொழிவுகள் கிழ்த்தி மக்களிடையே தேசபக்தியை உண்டாக்கியும், அவர்களுக்குப் புத்தயும் அளித்து மிருக்கிறார்கள்.

சட்டசபை

காங்கிரஸ் மஹாசபை ஸ்தலஸ்தாபனங்களையும், சட்டசபைகளையும் கைப்பற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானித்தவுடன் சென்னைச் சட்டசபைக்கு சென்னை நகரத்தில் நடந்த உபதேர்தலில் காங்கிரஸ் சார்பாக நின்று பெரு மிதஒட்டுகள் பெற்று வெற்றி பெற்றார். சட்ட சபையில் சர்க்காரைத் தாக்கிப் பேசுவதில் சற்றும் தயங்குவதில்லை. அவர்களின் மனப்பான்மை அடிபொரு மாறவேண்டுமென்று ஜஸ்டிஸ் மந்திரிகளுக்கும், சர்க்கார் நிர்வாஹ அங்கத்தினர்களுக்கும் நேருக்கு நேராக சட்டசபையில் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கும்போதெல்லாம் ஸ்பஷ்டமாகப் பேசி வந்தார். சர்க்காரின் தவறுதல்களை கேள்விகள், உபகேள்விகள் மூலமாயும், கண்டனத் தீர்மானங்கள், வெட்டுப் பிரேரணைகள் மூலமாயும் எடுத்துக் காட்டிவந்தார்.

சென்னை நகர சபைக்குப் புதிய சட்டப் படி தேர்தல் சென்ற வருஷம் நடைபெற்றபொழுது ஜஸ்டிஸ் கட்சியின் துண்போன்றவரும், எழும்பூர் டிவிஷன் முடிசூடா மன்னன் என்றும் கருதப்பட்டு வந்த திரு. டி. சுந்தராவ் நாயுடுவை முறியடித்து வெற்றி பெற்று நகரசபை அங்கத்தினராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டார். இத்தேர்தல் சமயத்தில் இவருக்கு உயிருக்

ருக்கட ஆபத்து நேரிடுமோ என்று பன்
பயந்தார்கள். ஆனால் ஸ்ரீமதி ருக்மணி
மனமது கலங்காமல் தைர்பமாக நின்று
வெற்றிக்கொடியை காட்டினார்.

மறுபடியும் புதிய சீர்திருத்தத்தின்படி
மாகாண சட்டசபைகளுக்கு இவ்வருஷம்
பிப்ரவரி மாதத்தில் தேர்தல் நடை பெற்
றன. கம்மாகாணத்திலும் காங்கிரஸ் தேர்
தலில் போட்டியிட்டது. ஸ்ரீமதி ருக்மணி
ககர ஸ்திரீகள் பொதுத்தொகுதிக்குக்
காங்கிரஸின் சார்பாக நிறுத்தப்பட்டார்.
இவருக்குப் போட்டியாக ஸ்ரீமதி அல
மேலு மங்கைத்தாயார் அம்மாள் நின்று
தோற்றார். ருக்மணி வெற்றி பெற்றார்.
ஒட்டுகளும் பெருமிதமாக ருக்மணி லக்ஷ்மி
பதிக்குக் கொடுக்கப்பட்டன. இதனின்
றும் பொது மக்களின் அன்பை இவர்
எவ்வளவு அதிகம் பெற்றிருக்கிறார்கள்
என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல்
தெரிகிறது. சென்னை சட்டசபையின்
(Madras Legislative Assembly) உப
அக்கிராசனராகத் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டி
ருக்கிறார். இவரது திறமைக்கும், சேவைக்
கும் இது ஒரு பிரமாடமல்ல. எந்த
கௌரவமான உத்தியோகத்தையும்
சாமர்த்தியமாகவும், கண்ணியமாகவும் நிர்

வகிக்கும் போக்கியதையும், புத்திசாதுர்
யமும் ஸ்ரீமதி லக்ஷ்மிபதியிடத்திலிருக்
கிறது என்பதையாரும் மறக்க முடியாது.

அவரது எளிய நடை, உடை பாவனை
கள் எந்த தொண்டரின் உள்ளத்தையும்
கொள்ளை கொள்ளும். இவ்வளவு தேச
சேவை செய்தும், உன்னத ஸ்தானங்களி
லிருந்தும் சற்றுக்கூட. கர்வமில்லாதும்,
தற்பெருமையில்லாதும் ஸ்ரீமதி ருக்மணி
இருப்பதைக் கண்டு யார்தான் ஆச்சர்யப்
பட்டமாட்டார்கள்? யான் அவரைக்கண்டு
பேசும் சமயம் “யான் என்ன செய்து
விட்டேன், ஒன்றுமில்லையே, நான் என்ன
பிரமாதப் பெரிய மனுஷி; செய்ய வேண்டி
யது எவ்வளவோ பாக்கியிருக்கிறதே”
என்று கூறுகிறாரென்றால் அவரது எளிய
தன்மையின் தூய்மையை என்னென்று
சொல்வது. தனது உடைகளிலும் சாதா
ரணமாகவே இருக்கிறார். எளிய வாழ்க்
கையையும் உயர்ந்த நோக்கத்தையும்
கடைப்பிடித்து சேவைபுரியும் உத்தம
ஸ்திரீ ரத்னங்களிலொருவராகிய ஸ்ரீமதி
ருக்மணி லக்ஷ்மிபதி மென்மேலும் தேச
சேவை செய்யும்படி பராசக்தி அவருக்கு
நீண்ட ஆயுளும், ஆரோக்கியமும், ஆற்ற
லும் அருளுவாளாக.

ராஜபுத்ரா மங்கை

ஆத்மகௌரவம்

ஸ்ரீமதி எஸ். நாகலக்ஷ்மி

“ஸ்ரீவஸ்தான வேஷபாஷாபி மதாஹ் சந்தஹ” என்றபடிக்கு அறிவாளிகள் தங்கள் தாய்நாட்டின்மீதும், தாய்நாட்டின் மீதும், சுதேச ஆடைகளின்மீதும் அத்தியந்த அன்புகொண்டிருப்பார்கள். ஐரோப்பாவைப் பாருங்கள். அது ஒரு பெரிய கண்டம். அந்த பார்த்த நிலத்திலுள்ள ஒரு ஐரோப்பிய மாதாவது தன் நாட்டுப் பழக்க வழக்க, ஆடை ஆபரணங்கள், பாஷைகளையிட்டு நம் தேச ஆசாரங்களைப்பின்பற்றுகிறாளா? நம் அறிவு எங்கே? நாம்தான் யாராவது ஒருவர் நவநாகரிகம் என்று எண்ணி மேல்நாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றினால் உடனே கண் மூடித்தனமாய் எல்லோரும் பின்பற்றுகிறோம். நம் நாட்டு நாகரிகம் மிகப்பழமையானது, பெருமையானது, உன்னதமானது என்று வானளாவப் பேசிப் புகழ்கிறோம். கூட்டத்தில் கூடி நின்று கூலிப் பிதற்றுகிறோம். ஆனால் நாட்டத்தில் கொள்வதில்லை. பேசியிட்டு பிறதேசத்தாரின் நாகரீகத்தைக் கடைப்பிடித்து அதில் வெட்கம் அடையாமல் பெருமைவேறு அடைகிறோம். நம் இந்தியர்கள் இவ்வளவு தாழ்ந்த நிலை யடைந்திருப்பதை சற்றே கவனியுங்கள்! இப்படி நாமே கண்களிருந்தும் குட்டுச்சுவரில் மேரதிக்கொண்டால் எந்தத் தெய்வம் தான் நம்மைக் கைதுக்கி விடும். நாம் மெத்த அலட்சியமான வாழ்க்கை நடத்துகிறோம். குறிப்பாக ஆங்கிலக்கல்வி ஓர்படி ஏறிவிட்டதாக நினைக்கும் பல ஆடவர்களும், பெண்பாலார்களும் தங்களை லண்டனிலிருந்து வந்தவர்கள் போல்

நினைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அதைக் காணும்போது மனம் பதருகிறது.

நாம் பலதேசமாகாண மக்களின் உடை உடை பாவனைகளைப் பின்பற்றுகிறோமே; அது நமது சுயமரியாதைக்கும், சுயகௌரவத்துக்கும் அழகா? அதிலும் நம் கற்புடைய மங்கையரைப் பற்றி நான் அதிகம் சொல்லத் தேவையில்லை. “நம் நாட்டு மங்கையரும் அன்னிய ஆடையணிந்து, அன்னியரின் நாகரிகத்தில் அமிழ்ந்து போவதா” என்று நினைக்கும்போதே என்செஞ்சும் குமுறுகிறது.

நாம் பரதேச உடையை பரதேச உடையில் அணிந்து கொள்வதும், பரபாஷையில் பேசுவதும் பெருமை என்று நினைத்துக் கொள்ளுகிறோம். இவைகளை மாற்றியவர்கள் ஏன் உங்கள் தாய்தந்தையரின் பேரையும், மூதாதையரின் பெயர்களையும் கூடமாற்றக்கூடாது. “அடபாவமே!” என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஏனோ, இது செய்பவர்கள் அதையும் ஏன் செய்யமாட்டார்கள்? நாம் நம்முன்னோர்களின் நாகரிகத்தின் உண்மையான பெருமையை நன்கு உணராமல் தேங்காயில் பருப்பை விட்டெறிந்துவிட்டு செரட்டையை வைத்துக்கொண்டு கலங்கி, எது நல்லது, எது கெட்டது என்று தெரியாமல் வெள்ளாடு போல் ஒருவர் செய்தால் அதையே மற்றவரும் கண்மூடித்தனமாய் செய்து வருகிறோம். இதைப் பச்சையாய் சொல்லப் போனால் அநேகருக்குப் பிடிப்பது கிடையாது. சொல்லாமல் அவர்கள் திருந்த

வும் முடியாது. இந்த அந்நிய நாகரிகத்தை நாம் பின்பற்றுவதால் நம்தேசத்தின் பொருள் எவ்வளவு அதிகம் வெளி நாடுகளுக்குச் செல்லுகின்றது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? சொக்கத்தங்கம் நாட்டை விட்டுத் தினம் தினம் பறந்து செல்லுகிறது. அதற்குப் பதிலாகக் கண்களை மயக்கும் வெறும் பகட்டுப்பொருள்கள் வருகின்றன. எவ்வளவு காலம் இந்த ஏமாற்ற கியாபாரத்தில் இழிச்சுவாயர்களாய் இருக்கப்போகிறோம்?

மேல்நாட்டில் அநேகமாக உடைகளில்லாமலும் இருக்கிறார்கள். அங்கு உடையே இல்லாதவர்களும் இருக்கிறார்கள் என்று நான் சொன்னால் நீங்கள் நம்பக்கூடமாட்டீர்கள். திகைத்துவிடுவீர்கள்! புத்தி, மனம், பஞ்சேந்திரியங்களும் எப்பொழுதும் மாறிவருகின்றன. அவைகள் ஒரு நிலைப்படவில்லை. அவைகள் யஜமானனுக்கு அடங்காத குதிரைபோன்றவை. நீங்கள் அவைகளைக் கடிவாளம் போட்டு கெட்டியாப்பிடித்து இழுத்து வைத்தாலும் அவைகள் தங்களிச்சைப்படியே சுற்றி வருகின்றன. எவ்வளவு கற்றறிந்தவர்களுக்கும், வேத வேதாந்த விசாரணை செய்து தேர்த்தவர்கட்கும், மனதையும், புத்தியையும் ஒருநிலைப்படுத்தி, பஞ்சேந்திரியங்களையும் அடக்கி பகவானின் மீது கருத்தைச் செலுத்துவது வெகுசுடினமாக இருக்கிறது. நம் மனமானது ஊசலாடிக்கொண்டிருக்கிறது. மனதை மாற்றவே நாம் சில மாறுதல்களைக் கைகொள்ளுகிறோம். வெளி வேஷங்களினால் உண்மையான பலன் எதுவும் உண்டாகப் போவதில்லை. வெளி

வேஷங்கள் எப்படியிருந்தாலும் முனம் நல்லதாயிருக்கவேண்டும். வெளிப்பாட்டுகள் மட்டுமிருந்து உள்ளொளி மட்டுமில்லையானால் நாம் நம்மையே ஏமாற்றிக் கொண்டு ஆத்ம தரோகம் செய்தவர்களாகிறோம் என்பது முக்காலம் உண்மை. பரதேச உடையையும், கடைபையும் பின்பற்றுவது மகா கேவலமானது. நம் நாட்டு உடையணிந்து, நம் தாய்பாஷையில் அன்பு கொண்டு, நடப்பதே ஆத்ம கௌரவமும், சுயமரியாதையுமாகும்.

அதை விட்டு அவமே கண்டவர்களிடம் நம் நங்கையர் கைகுலுக்குவதும், ஆடிப் பாடிப்பழிக்குவதுமே நாகரிகம், அவ்வாறு செய்யாவிட்டால் இதரதேசத்தார் நம்மை நாகரிக மனிதர்களாய் நினைக்கமாட்டார்கள் என்று தங்கள் சகோதரிகளையும் இந்த பகட்டான நாகரிகத்தைக் கைக்கொள்ளும்படி சிலர் தூண்டுகிறார்கள். என்ன ஆச்சர்யம்! இவர்களைப்பற்றி நினைக்கும் போது ஒரு புறம் சிரிப்பு வருகிறது; மற்றொரு பக்கம் துக்கம் பெருகிறது. எல்லாம் பொய்க்கல்வியின் பயன்!

ஆனால் வடநாட்டு மாகாண வாசிகள் பலர் நம்போல் அவ்வளவு சுயகௌரவத்தை இழந்துவிட வில்லை. படத்தில் காணப்படும் ரஜபுத்தாகன்னி தன் நாட்டின் மீதும், பழக்கவழக்கங்கங்களின் மீதும் இன்றும் ஒப்பற்ற அன்பு வைத்திருக்கிறாள். அவைகளையே பின்பற்றி வருகிறாள். அவள் மனமும் சார்தியாயிருக்கிறது; முககாந்தி மாறிப்போய் விடவில்லை. இயற்கை அழகு அவனிடத்தில் குடி கொண்டுள்ளது. நாமும் ரஜபுத்ர மங்கையைப்பின்பற்றுவோம்.

இவ்வுலகிலுள்ள ஒவ்வொருவரும் கல்வி கற்பது அவசியம். கல்வி வாசனை யறிபாத மனிதன் விலங்குகளுக்கு சமமென்று கருதப்படுகிறது. கல்வி புருஷர்களுக்கு எவ்வளவு அவசியமானதாகக் கருதப்படுகிறதோ அதேபோல் பெண்பாலருக்கும் கல்வி அவசியமானது.

ஒரு கல்விமானுக்கு ஓர் கல்வி கற்காத மூடப்பெண் மனைவிபாக வாய்த்தால், ஒரு வண்டிக்கு ஒரு எருமைக் கடாவையும், மற்றும் ஒரு குதிரையையும் சேர்த்து ஜதைபாகப் பூட்டி, ஒட்டினால் அந்த வண்டி எவ்வளவு நன்றாக ஓடுமோ அதுபோலவே அவர்கள் குடும்ப காரியங்களும் நடைபெறும். ஒரு தேசத்த அரசனுக்கு, செங்கோல் புரிவதற்கு அவனுடைய அமைச்சன் எவ்வாறு உதவிமானாக விருக்கிறானோ, அவ்வாறே குடும்பமென்னும் ராஜ்யத்தை செங்கோல் புரிவதற்கு, அதின் அரசனான மனிதனுக்கு, அவனது மனைவியே அமைச்சனுக் கொப்பாக, அவனது உதவிபாளாக விருக்கிறாள். ராஜ்யத்தின் அமைச்சன் புத்திமானாக வில்லாவிடில் அவ்விராஜ்யத்தின் காரியங்களனைத்தும் கெட்டழிந்து விடுவதன்றி, ராஜ்யத்திற்கும் கெட்ட பெயர் வர நேரிடும். இவ்விதமே கிருஹஸ்தியானவள் புத்திசாலியாயும், கல்விக் களஞ்சியமாயும் இராவிடில் அக்குடும்பத்திற்கும் மேற்சொன்னபடியே கஷ்ட நிசை ஏற்படும். ஆகையால்

பெண்கள் கல்வி கற்பது மிகவும் அவசியமென்று ஏற்படுகிறதல்லவா?

நம்மவரில் சிலர் இவ்வாறு கூறுவதை நாம் பலதடவைகள் கேட்டிருக்கிறோம். “அடுப்பூதம் பெண்களுக்கு படிப்பென்ன, படிப்பு? படித்துக்கிழித்து இவர்கள் உத்தியோகமா செய்யப்போகிறார்கள்? எவ்வளவு படித்தாலும் கடைசியில் இந்த பொட்டைக் குட்டிகள் ஒரே வேலை தான் செய்கிறார்கள். கலியாணத்தை பண்ணிக்கொண்டு குடும்பத்தை கவனிப்பதும், குழந்தைகளை பெற்று வளர்ப்பதையும் விட்டு, வேறென்ன சாதிக்கபோகிறார்கள்! இந்த மஹாகாரியத்திற்காக பணத்தை சிலவழித்து வீணாக கிரமப்பட்டு இவர்களை என்னத்திற்குப் படிக்க வைக்க வேண்டும்?” என்றெல்லாம் பெண்கல்வியை இகழ்ந்து சில அஞ்ஞானிகள் கூறுவதை கேட்க என் மனம் பதறுகிறது. இவர்கள் நினைப்பதுபோல் கிருஹஸ்தியானவள் தன் கிருஹகாரியங்களை ஒழுங்காக செய்வதும், குழந்தைகளை ஆரோக்கியவந்தார்களாக வளர்த்து, அவர்களை முன்னுக்குக்கொண்டு வருவதும் எவ்வளவு கஷ்டமானதும் மற்றும், ஜவாப்தாரியான காரியமென்பதை உணர்ந்தா ரில்லை. ஓர் கிருஹஸ்தியானவள் எவ்வளவு கஷ்ட நஷ்டங்களை சகித்தும் கொண்டு, குடும்பமென்ற சமுத்திரத்தில் எவ்வளவு சுழிகள், அலைகள், மடுவுகள்,

முதலியவைகளான கண்டங்களைக் கடந்து தப்பித்துக்கொண்டு நீந்துகிறுளென்பதை கிருஹஸ்யபாக விருக்கும் பெண்டுகளே அறிவார்களன்றி, மற்றவர் எவ்விதம் அறிபக்கடும்? கல்வியானது இவளுக்கு குடும்பகாரியம் மென்ற சமுத்திரத்தில் கிடைக்கும் 'மிதக்கும் கட்டைக்கு' சமானதாகும். எவ்விதம் சமுத்திரத்தில் தவிக்கும் மனிதனுக்கு ஓர் மிதக்கும் கட்டை பேருதவி செய்கிறதோ, அவ் விதமே கல்வியும் கிருஹஸ்யபாகிக்கு உதவி யாகிறது. பெற்றோர்களே! ஆகையால் முன்னுக்கு கிருஹஸ்யபாக விளங்கப் போகும் பெண் குழந்தைகளை நன்றாக படிக்கவைத்து கைதேர்ந்த கிருஹஸ்யபாகி களாக தயாரிப்பீர்களாக!

உலகில் வீரனென்றும், தீரனென்றும், கல்விமானென்றும் பெயரெடுத்து போற்ற படும் மனிதனிலிருந்து அதிகமுட மதியாக விருக்கும் மனிதன் வரையில் ஒவ்வொரு மனிதனும், முதன்முதல் தனது குழந்தை பருவத்தில் தாயால் திருத்தப்பட்டு, படிப் படியாய் பள்ளிக்கூடம், கலாசாலைகள் முதலியவைகளில் கல்வி பயின்று, முன் னுக்கு வருகிறான். ஆகையால் மனிதனின் பழக்கவழக்கருணங்களை முதன் முதல் அவனது தாயாரால்தான் திருத்தப் படுகிறதென்பது வெட்ட வெளியாகிற தல்லவா? ஓர் குழந்தை முன்னுக்கு புத்திசாலியானவனாகவும் மற்றும் கல்வி மாணு மனிதனாகவும் விளங்கவேண்டு மென்றால் அவனது முதன் முதல் உபாத்தி யாயாக பட்டவளான தாயார் இந்த நற் குணங்களால் அமைக்கப்பட்டு வித்தியா வதியாக விளங்கவேண்டுமல்லவா?

தந்தையானவன் எப்படிப்பட்ட கல்வி மாணானாகும்கூட, அவனுக் கேற்றபடி தாயாரும் கல்வி பயின்றவளாக வில்லா விடில் குழந்தை முன்னுக்கு வருவது கஷ்டமே. ஏனென்றால் குழந்தையானது குழந்தை பருவத்தில், நாளெல்லாம் சாதா ரணமாக தாயார் அருகிலேயே யிருக்கிறது. தந்தையானவனோ சம்பாதிப்பதற்காக நாளில் முக்கால் பங்கு சமயத்தை விட்டு வெளியில் சென்று வேலை செய்வதில் யிருக்கிறான். சாப்பிடுவது, துங்குவது, குளிப்பது முதலான வேலைகளில் மட்டும் தான் அவன் வீட்டிலிருக்க முடிகிறது. அவன் இந்த அற்ப சமயத்தில் குழந் தைக்கு எந்தமட்டிலும் கிடைக்கக்கூடிய முடியும்? வாசகர்களே! நீங்களே ஊகித்துப் பாருங்கள்! ஆகையால் குழந்தையானது நல்லதோ, கெட்டதோ எந்த பழக்க வழக்கத்தையும் தாயாரினிடத்திலிருந்தே கற்றுக் கொள்ளுகிறது. தாயாரும் தன் குழந்தையின் பிராரம்பகிஷாகர்த்தாவாக விளங்குகிறாள்.

குழந்தைகள் இளஞ் செடிகளுக்கு சமா னம். "விளையும்பயிர் முனையிலே" என் னும் மொழியைப்போல், குழந்தைகளை நாம் இளம்பிராயத்திலேயே நல்ல வழிக்கு கொண்டு வரவேண்டும். அதுவுமன்றி செடியை வளைப்பது சுலபம், ஆனால் மரத் தை வளைப்பது அசாத்தியம். ஆகையால் குழந்தைகளை சிறுவயதிலிருந்தே சத்தூண் வந்தார்களாகவும், சத்தீவராகவும், கல்வி பிரிதியர்களாகவும் தயார்செய்யவேண் டும். பெரியவர்களான பின்பு அவர்கள் தன்மார்களாகவோ, துஷ்டர்களாகவோ விளங்கினாலும்கூட அவர்களை சன்மர்க்க கத்தில் திருப்ப முயற்சிப்பது வீண்தான்.

ஆகையால் தாயாரானவன் அசுடு வழி பண்டகால இந்து பெண்களின் உதார பாமல் புத்திசாலியாக விருப்பாளையானால் அவனது முயற்சியால் குழந்தை புத்தி சாலியாக விளங்குவான்.

இதற்கு நம் புராண இதிறாசங்களில் கூட பல உதாரணங்கள் கிடைக்கின் றன. லட்சுமணன் தன் தாயாரான சுமித்ரா தேவியிடம் சென்று ராமசுந்திரர் காட்டிற்கு செல்லும்பொழுது அவருடன் தானும் செல்வதற்கு விடையளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டபொழுது, சுமித் திராதேவியானவள் "என் சக்கனத்திப் பிள்ளை எப்படியாவது போகட்டும், நீ என் னுடன் இவ்விடமே செனக்கியமாக இரு" என்று சொல்லாமல், "சீதையே நானென்றும், ராமனே உனது தந்தை என்றும், கானகமே அபோத்தியை என் றும் நினைத்துக்கொண்டு போய் வாப்பா" என்று அன்பு மொழிகள் மொழிந்த அனுப்பித்தான். அவன் கல்வி கற்காவிடில் அப்படிப்பட்ட நல்ல புத்திரனை பெற் றெடுப்பாளா? அல்லது, தன் மகனுக்கு புத்திமதி கூறத்தான் அவனுக்கு தெரிந் திருக்குமா? இதைப்போலவே சீதை, சாலித்திரி, அருந்ததி முதலிய அனேக

பண்டகால இந்து பெண்களின் உதார ணங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். ஆகை யால் பெண்கள் சன்றாக கல்வி பயின்று குணவதிகளாக விளங்கினால், அவர்களே தம் குழந்தைகளை நல்வழியில் பிரவேசிக் கச் செய்து உலகத்தை உத்தராம் செய் வார்கள். நம்தேசத்தில் பெண் கல்வி முன் னேரினாலொழிய நம் தேசம் சுதந்திரம் பெருவதும் கடினமாகையால், தேச பக் தர்களனைவரும் பெண்கல்வி முன்னேற் றத்தைக்கருதி முதன் முதல் தொண்டு புரி வது அவசியம். இக்காரியத்தில் நம் கிருஹ ஸ்யபி மாதப்பத்திரிகை மிகவும் சிலாக் கியமான வேலைபை செய்து வருவதைக் கண்ணுற்று எனக்கு மிகவும் களிப்பேற் படுகிறது.

பெண்களுக்கு கென்றே தோன்றி, பெண் கல்வி முன்னேற்றத்தை முக்கிய த்யேய மாகக்கொண்டு உழைத்துவரும் இப்பத் திரிகையை நம் தமிழ் நாட்டு சகல பெண் களும் ஆதரித்து, அதிகரின்றும் தங்கள் ஜாதி (பெண்) யாருடைய ஆசை தோழியாகிய கிருஹஸ்யபி முன் னேற்றத்திற்கு சகல விதத்தினும் உதவி புரிவார்களாக.

வைத்தியப் பகுதி

திரு. இரா. கு. நல்லகுற்றலம் பிள்ளை

பாலின் சிறப்பு

உடலுக்கு வேண்டிய குடு

கர்ப்பகாலக் கடமை

பாதுகாப்பு உணவுப் பொருள்களே பாகட்டும்சக்தி உணவுப் பொருள்களே பாகட்டும் அவைகளினால் உண்டாகட்டும் சூட்டளவிற்குத் தக்கதாகவே அவை பாராட்டப்படுகின்றன. ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு வேலையில்லா திருக்கும் நிலைமையில் 2400 கேலரி குடு அவசியமென்றும், மற்றப்படி வேலைக்குத் தக்கதாக மணி ஒன்றுக்கு 75 முதல் 300 கேலரிவரை அதிகச் குடு அவசியமென்றும், வீட்டுவேலை செய்கிற ஸ்திரீக்கு நாளொன்றுக்கு 600 கேலரி அதிகச்சுடு வேண்டியிருக்கலாமென்றும் கணக்கிடப்படுகின்றன. குழந்தைகளுக்கும் அவைகளின் நிறை வயதிற்குத் தக்கதாக வேண்டிய குடு கணக்கிடப்படுகிறது. நம் உணவில் உடல் வளர்ச்சிக்கும், குறைவைப் பூர்த்தி செய்வதற்கும் வேண்டும் சத்துக்களோ, உடல் பாதுகாப்பிற்கு வேண்டிய சத்துக்களோ இருந்தால்மட்டும் போதா; அவைகளிலிருந்து போதிய குடும் உண்டாதல் வேண்டும். நம் உணவு மற்றப்படி போதியதாயிருந்த போதிலும் போதிய குடு உண்டாகக்கூடிய நிலையில் இல்லாவிட்டால் சாப்பிட்ட உடனையும் சாப்பிட்டது போல இராத; பின்னும் பசிக் கும்.

கர்ப்பகாலத்தில் தன்னுடலிற்குவேண்டிய உணவோடு கருவளர்த்தற்கான உணவும் ஒவ்வொரு கர்ப்பஸ்திரீயும் கொள்ளல் வேண்டும். அவ்வாறு கொள்ளாத போது கருவளர்ச்சிக்கு அவசியம் வேண்டிய சுண்ணாம்பு, பாஸ்பரஸ் முதலிய சத்துக்களை அவள் உடம்பிலிருந்தே எடுத்துக்கொள்வதால், பின் பிரசவ வேதனைபைத் தாங்க முடியாதுபோகிறது. எனும்பும் தசைகளும் பல வின்மாவதோடு நிகிர்த்த உட்காரவும், ஒரே மாதிரியாய் நீண்டகாலம் படுத்திருக்கவும்கூட முடியாதவளாகிறாள்; சுண்ணாம்பும் 'டி' உயிர்ச்சத்தம் சேர்க்கும்போது இந்தச் சோர்வு நீங்குகிறது. கர்ப்பமான 28-வது வாரத்திற்குப் பின்னால் கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவிற்கு 24 கிராம் சுண்ணாம்பும் (கிளப்படி 3 கிராம்) 15 கிராம் பாஸ்பரசும் வேண்டியிருக்கின்றன. பாலிலுள்ள சுண்ணாம்பு பாஸ்பரசே உடலில் எளிதில் சேர்க்கூடியன. அதில் 'டி' உயிர்ச்சத்து மிருக்கிறது. ஆகையால் தனக்காக மட்டுமன்றிக் கர்ப்பத்திலுள்ள சிசுவிற்காகவும் ஒவ்வொரு கர்ப்ப ஸ்திரீயும் பாலோ, மோரோ தாராளமாகச் சேர்த்து வரவேண்டும்.

கருவிலுள்ள சிசுவிற்கு வேண்டும் இரும்பு, 'ஐயோடைன்' சத்துக்களும்

பாலின் சிறப்பு

இருள் உயிர்ச்சத்துக்களும் ஒவ்வொரு கர்ப்பஸ்திரீயும் சேர்த்துவரவேண்டும். சூரிய வெளிச்சத்தில் தாராளமாக நடமாடுதற்கில்லாத கர்ப்ப ஸ்திரீகள் 'டி' உயிர்ச்சத்தம் சேர்க்க வேண்டும். ஐயோடைன் 'ஏ', 'டி' உயிர்ச்சத்துக்களுக்காக மீனெண்ணெயும் 'சி' உயிர்ச்சத்துக்காக ஆரஞ்சுபழரசும் சேர்த்து வரலாம்.

குழந்தை பராமரிப்பு

தாய்ப்பாலில் இரும்புச் சத்து குறைவாயிருப்பதால் குழந்தை பிறந்த 6 மாதம் வரை வேண்டியிருக்கும் உயிர்ச்சத்து அதன் கல்லிரலில் அமைக்கப்படுகிறது. அதற்குப் பின் குழந்தையின் உணவில் இரும்புச் சத்து தரும் பொருள்களைச் சேர்த்துவர வேண்டும். தமிழ் வைத்தியர்களும் தனிப்பால் போதாதென்றும் பசும்பாலோடு கல்முத்துப் பஸ்பமும் சர்க்கரையும் சேர்த்து வரவேண்டும் என்கிறார்கள். குழந்தைகளுக்குத் தக்காளி, ஆரஞ்சு, மாதாஸம்பழ ரசங்கள் எப்போதும் கொடுத்துவரலாம்; ஆனால் எட்டு மாதத்திற்கு முன்சோறு கொடுக்கக் கூடாது; எட்டுமாதத்திற்குப் பின்னும் சோற்றைக் காட்டிலும் உருளைக்கிழங்கை வேகவைத்து மசித்துத் தருதலே உசிதமாகும். அதில் இரும்பும் சுண்ணாம்பும் பாஸ்பரசும் 'பி', 'சி' உயிர்ச்சத்துக்களும் மிருக்கின்றன. அதை வேகவைப்பதில் அதிலுள்ள 'சி' உயிர்ச்சத்து சிந்தே குறைகிறது. மற்றக் காய்கறிகளைப்போல அது பூராவும் கழிந்து விடுவதில்லை. சோற்றைக் கொடுத்தால் அதிகப்படியாக சுண்ணாம்புச்சத்தம் 'ஏ' 'டி' உயிர்ச்சத்துக்களும் குழந்தையின் உடலிற்குத் தேவை

பாகும். சோற்றிலுள்ள சுண்ணாம்பு பால் பால் சத்துக்கள் சில சந்தர்ப்பங்களில் எனும்பு, பல் வளர்ச்சி முதலியவற்றிற்கு உதவுவதில்லை. இப்படியாக அரிசி உணவால் சிறுவயதுமுதல் கெடுதிகளே அதிகமாக நேருகின்றன. பால் சிறிது அதிகம் சேர்த்தாலும் அதிக நன்மையே யன்றி வேறில்லை. அதனால் எடையும், பருமனும், வளர்ச்சியும், திடமும், சுகமும் அதிகமாகவதைக்காணலாம்.

அவசிய உணவு

அவாவர் வருவாய்க்குத்தக்கதாகவே உணவைப் போதிய சத்துக்களடங்கியதாய் பல்வேறுவிதமாய் அமைத்துக் கொள்ளலாம்; பல பொருள்கள் சேரும் போது இது எளிதிலும் சாத்யமாகும். பாலோ மோரோ தாராளமாகச் சேர்த்தும், அவசியம் நிலக்கடலை, கிரை முதலியன சேர்த்தும் பாதுகாப்புச் சத்துக்கள் தாராளமாக யிருக்கும்படியாய்க் கவனித்துக் கொள்ளவேண்டுவது அவசியம். உடலில் சூரியவெளிச்சம் படும்படியாக இருப்பவர்களுக்கு 'டி' உயிர்ச்சத்தைப் பற்றிக் கவலையே வேண்டாம்; அதற்காகப் பணம் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை; அது நம் உணவிலிருக்கும் சுண்ணாம்பு, பாஸ்பரஸ் சத்துக்களை, அதுவும் நம் உணவில் அவைகள் தாராளமாயிருக்குமானால், எளிதாகவும் நம் உடம்போடு சேர்கிறது; அவற்றை உடம்பில் நிறுத்தியும் வைக்கிறது. அதனால் எனும்பு முதலியன அதிக உறுதியும் திடமும் பெறுகின்றன. இப்படியாகச் சூரிய வெளிச்சமும் காற்றைப்போல் நமக்கு நல்ல பலனை இலவசமாய்த் தருகிறது.

விடுகதை வினா

1. ஏறத மாத்நிலை என்னுடைய காது.
2. கிணற்றைச் சுற்றிப் புல்.
3. சின்ன வீட்டு கிணறைய சிறு.
4. ஊருக்கெல்லாம் ஒரே துப்பட்டி.
5. சின்ன வெங்காயம் வீட்டுல்லாம் சிங்காரம்.
6. தச்சன் இழைக்காத மரம் என்ன மரம்?
7. ஒரு பொறி பறக்க ஊரெல்லாம் பொறி.
8. கொக்கு நிற்க நிற்க குளம் வற்ற வற்ற.
9. அள்ளுவான் கிள்ளமாட்டான்.
10. இரண்டு வீட்டுக்கு ஒரு தூவம்.
11. ஒரு புட்டியில் இரண்டு கைலம்.
12. முள்ளில்லா மீன் என்ன மீன்?
13. வட்டக்குருவிக்கு முழம் வால்.
14. காட்டிலே துளி ரத்தம்.
15. ஜன்னல் பின்னல் கயிறு, ஜாதிவிங்கக் கயிறு, எண்ணெய் படாத கயிறு என்ன கயிறு.
16. வட்ட வட்ட சிங்கண்ணு, வாலில் லாத சிங்கண்ணு, என்னை வந்து எழுப்பண்ணு.
17. இவ்வளவுண்டு சிறுமுண்டி வயிற்றைப் பிதுக்கிண்டு செத்தாண்டி.
18. முன்னு முன்னுக்குள்ளே முந்திரித் தோப்புக்குள்ளே வைக்கோற்போருக்குள்ளே கண்டெடுத்தேன் வயிரமணி.
19. அந்தரத்தில் பறந்திடும் பருந்தே யல்ல, அழகான வானுண்டு அறமாரல்ல,

1. கேழ்வரகு, 2. கண் இரப்பை, 3. பல், 4. ஆகாயம், 5. விளக்கு, 6. துடைப்பம், 7. விளக்கு, 8. விளக்கு, 9. தண்ணீர், 10. மூக்கு, 11. முட்டை, 12. முட்டை, 13. ஆகப்பை, 14. குண்டுமணி, 15. பாம்பு, 16. மூட்டுப்பூச்சி, 17. கொல், 18. பலாப் பழம், 19. காற்றாடி, 20. ஸ்டீமர், 21. தேங்காய், 22. சட்டிபாளை, 23. தூக்கணங்குருவி, 24. தவணம், 25. அம்பு.

திரு. எஸ். எஸ். ஜகதீச சுந்தரம்

விரைதயுடன் எட்டுண்டுகட்டுமெல்ல, வேந்தரது திருநாமம் அவர்தேயுண்டு.

20. மதுமான் ஏரியிலே மான் வந்து நிற்கிறது கட்டடா பிடியடா கன்னக் தழிறு போட்டா, இந்த விடியை விடுப்பவர்க்கு நூறு வெற்றிலை நூறு பாக்கு கண்டு விரலிலே சுண்டக்காய் சுண்ணும்பு.

21. கனதனத்தாளை கடையிலே கண்டேன், கண்டவுடனே கொண்டேன், கொண்டவுடனே அடித்தேன், அடித்தவுடனே சிரித்தான், சிரித்தவுடனே கடித்தேன்.

22. சந்தனம் புனுகுபோல் மிதித்த கதை சொல்லவா, தகப்பனாரோடிவந்து அடித்தகதை சொல்லவா, செங்காடு தீப்பட்டு வெந்தகதை சொல்லவா, தேசமெங்கும் ஒரு புரமாய் மாண்டகதை சொல்லவா.

23. சின்ன பையனும் சின்ன சிறுக்கியும் சிரித்துக்கட்டின தாலி சிக்கில்லாமல் அவிழ்ப்பவர்க்கு சென்னைப் பட்டினம் இனம்.

24. அருணகிரி திருணகிரிமேடை, அறு நூற்றைக் காதவழி கருப்பூரவாடை, இதை விடிப்பவர்க்கு பூவினல் மாலை.

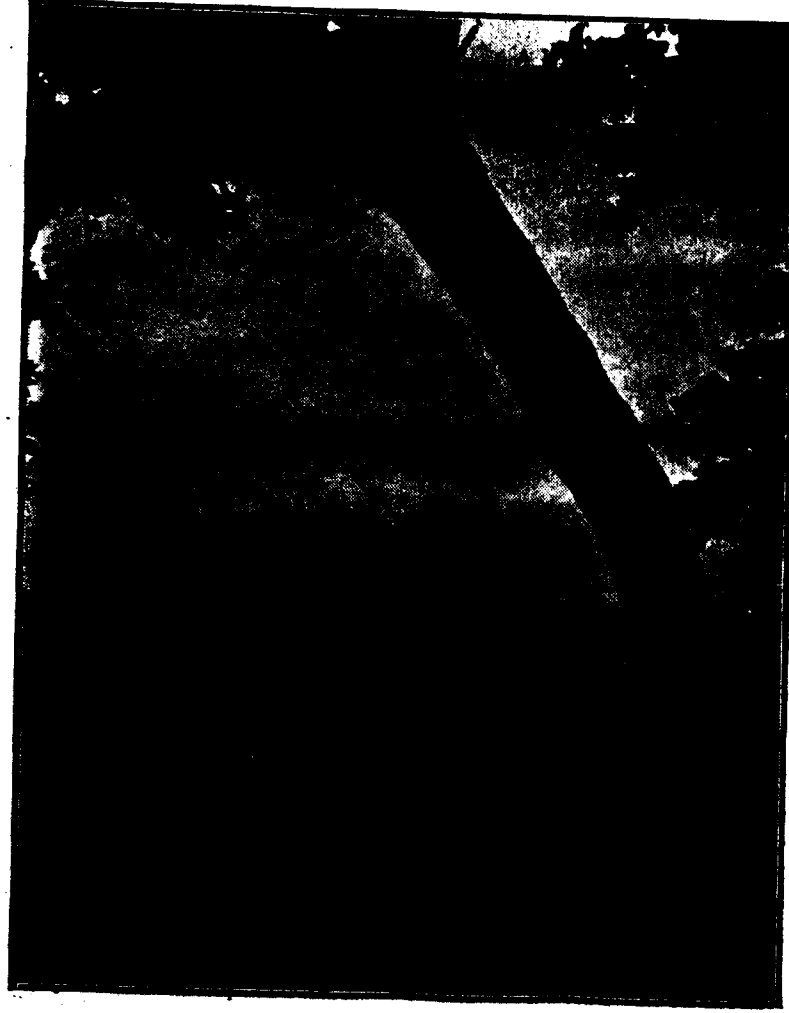
25. கூட்டிலே இருக்குமது கிளியுமல்ல, கொழுந்தோடி இருக்குமது இரை தின்னது, காட்டிலே விட்டுவிட்டால் பறந்தே போகும், கனத்த மன்னர் வாசலிலே காவலாகும், ஈட்டிக்கத்தி பிடித்தவர்க்கு எதிரே நிற்கும், இக்கதையை சொல்லுகிறேன் புவையர்க்கு, காட்டினிலிக் கதையை யுரைப்பாரானால் நாம் அவரை குருவெனவே வணங்கலாமே.

ஸ்ரீமதி கடிஜா யாகுப் ஹசன், எம்.எல்.ஏ.
(சென்னை நகர முஸ்லீம் ஸ்திரீ தொகுதி பிரதிநிதி.)

ஸ்ரீமதி ஷென்ஸ்மன், எம்.எல்.ஏ.
(சென்னை உயர்தர சபைக்கு சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்டவர்.)

அந்திவேளை

தஞ்சாவூர்

திரு. எஸ். ஆர். வெங்கோபராவ்

தேன்போன்ற காவேரிநதி போடும்

பிரதேசத்தில் 'பொன் விதைத் தால் பொன் விளையும்' எனக் கருதப்படும் பூமி தஞ்சாவூர் ஜில்லாவைச் சார்ந்ததாகும். அந்த ஜில்லாவின் முக்கியப் பட்டினமே தஞ்சாவூர். அந்த ஜில்லாவின் நீர்ப்பாய்ச்சல் முன்பு மிகவும் நன்றாயிருந்ததாயினும், இப்பொழுது புதிதாக சில வருடங்களுக்கு முன் கட்டி முடிக்கப்பட்ட உலகத்திலேயே முதன்மை ஸ்தானத்தை வகிக்கும் மேட்டோணைக் கட்டினால், மேன்மேலும் நற்கியாதி பெற்று விளங்குகிறது.

தமிழ்நாடு முன்காலத்தில் முக்கியமாகச் சோழ, சேர, பாண்டிய நாடுகள் என மூன்று பாகமாய்ப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு அரசனால் ஆளப்பட்டு வந்ததென்பது சரித்திரங்களினின்றும் நாம் அறிகிறோம். தஞ்சாவூர் சோழ அரசர்களுக்கு முக்கியப்பட்டினமாயிருந்தது. சோழ அரசர்களில் முதல்வன் கரிகால் சோழன். அவ்வரசர்களுக்குப் பிறகு அநேக சோழமன்னர்கள் ஆண்டு வந்தன ராயினும் மிகவும் பேரும் புகழும் பெற்று விளங்கியவர்கள் ராஜ ராஜ சோழனும், கங்கைகொண்ட சோழனுமே யாவர். அரசர்களிடமிருக்கவேண்டிய உயர் குணங்களும், தெய்வபக்தியும் அவர்கள் ஆபரணங்களாய்த் திகழ்ந்தன.

தஞ்சைமாநகர் முன்பு சோழமன்னர்களுக்கும், அப்பால் சிவாஜி மன்னனின் தாருக்கும் தற்பொழுது ஆங்கிலேயருக்கும் சேர்ந்தது. இந்நகரானது மிகவும்

பழைமையானதென்பது மேற்கூறிய சம்பவங்களால் தென்படுகின்றது.

தஞ்சையிலுள்ள முக்கியமான தேவாலயம் ஸ்ரீ பிரகதிஸ்வரரின் தேவாலயமாகும். இக்கோயில் மிகவும் பிரம்மாண்டமானது. கோபுரவாயிலினின்று நேரே சென்றால் ஸ்ரீ பிரகதிஸ்வரர் தேவாலயம் உள்ளது. இங்குள்ள எம்பிரானின் லிங்கம் மிகவும் பிரம்மாண்டமானது. ஈஸ்வரரின்மேல் கட்டப்பட்டுள்ள கோபுரம் மிகவும் உயரமானதாய், அநேக வேலைப் பாடுகளமைந்ததாய், பல வேறு பதமைகளை யுடையனவாய் ஜகஜ்ஜோதியாய் எப்பொழுதும் பிரகாசிக்கின்றது. இக்கோயிலின் முக்கியமான விசேஷம் யாதெனில் கோபுரத்தின் மேலுள்ள வேலைப் படுப்பாடுகள் யாவும் வைஷ்ணவ சம்பிரதாயத்தைத் தழுவி யிருந்தும், கோயிலிலுள்ள பிரானின் விக்ரஹம் சிவனுடையதாயிருத்தலேயாம். மேலே கூறியவற்றால் அக்காலமன்னன் ராஜராஜ சோழனும் ஜாதாமத வித்தியாச மற்றவனென்பது நன்கு விளங்கின்றதன்றோ!

பிரகதிஸ்வரரின் விக்ரஹத்திற்கு நேராக மிகவும் பெரிய நந்தி யிருக்கின்றது. இதன் நீளம் சுமார் 16 அடி, உயரம் சுமார் 12 அடி. இந்நந்தி ஒரேகல்வில் செதுக்கப்பட்டது. இது சுமார் நானூறுமைல் தூரத்தினின்றும் கொண்டுவரப்பட்டு, செதுக்கப்பட்டதென்று கூறப்படுகின்றது. நந்தி மிகவும் அழகாய் செதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மழாமழுவென்று எண்ணையால் பூசப்பட்டு கரும் வண்டு நிற முடையது.

பிரகதிஸ்வரின் கோயிலிலிருந்து வெளியே வந்தால் இடது கை பாகத்தில் ஸ்ரீ பிரகதேஸ்வரி ஜகன்மாதா சன்னதி உள்ளது. அவ்வம்மையைத் தரிசித்து பிராகாரத்தைச் சுற்றிவந்தால் விராயகர் சன்னதியும், கருவூரார் சன்னதியும், ஸ்ரீ சுப்ரமணிய ஸ்வாமி சன்னதியும் முறையே ஸ்ரீ பிரகதிஸ்வரின் கோவிலுக்குப் பின் பாகத்தில் அமைந்துள்ளன. இவைகளுள் மிகவும் அழகான வேலைப்பாடுகள் செய்யப் பட்டது ஸ்ரீ சுப்ரமணியரின் சன்னதி யாகும். இச்சன்னதிகளைக் கடந்து, மற்றும் இரண்டு சிறு சன்னதிகளைக் கடந்துவந்தால் முன் புறப்பட்ட ஸ்வாமி யின் சன்னதிக்கெதிரே வந்து சேருகிறோம்.

பிரகதிஸ்வரின் கோயிலின் கோபுரத் தின் உயரம் சுமார் 200 அடி யிருக்கும். ஸ்வரனின் மேலேயுள்ள கோபுரம் ஒரே கல்லால் செதுக்கப்பட்டது. ராஜ ராஜ சோழன் கட்டுவித்ததால் இக்கோயிலுக்கு ராஜராஜன் கோயில் எனப் புனைப்பெய ருண்டு. இதன் நிழல் எந்த சமயத்திலும் பூமியில் விழுவதில்லைபென்று சொல்லப் படுகிறது.

ராஜ ராஜ சோழனின் அரசாட்சி சுமார் 28 ஆண்டுகள் நீடித்திருந்தது. இம்மன்னன் ஜாதி மதவித்யாசம் பாராட் டாது வந்ததால் குடிமக்கள் அரசன்பா லன்பு பூண்டு அவனுக்கு “சிவபாதசேக ரன்,” “ஸ்ரீ ராஜ ராஜ சிவபாதசேகரன்” எனப் பலபிறுதுக்களைக் கொடுத்தனர்.

“தஞ்சாவூர் கோயிலின் வேலைப்பாடு கள் சிதம்பரத்தின் வேலைப்பாடுகள் போன்றன.” இக்கோயிலிலுள்ள சாச

னங்களினால் இக்கோயில் சுமார் கி.பி. 1005ல் கட்டப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. அதுவுமன்றி தனக்குக் கடவுள்பாலுள்ள பக்தியால் தனக்குக் கிடைத்த ஏராள மான திரவியத்தைக் கோவிலுக்கு மானிய மாக அளித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. கோயிலிலுள்ள சாஸனத்தால் ராஜ ராஜ சோழனே நேரில் இக்கோயில் கட்டுவித்த தாகத்தெரிகின்றது. இவன் தளகர்த்தன் கிருஷ்ணன்ராமன் என்பவன் இக்கோ வில் கட்டுவதில் உதவிபுரிந்தா னென்பது கல்வெட்டுகளிலிலிருந்து நமக்குத் தெரி கின்றது. “மஹாராஷ்டிர மன்னர் சா போஜி” என்பவனால் கி.பி. 1802ம் ஆண் டில் பிரகந்நாயகி, சபாபதி, கணபதி முத லிய சன்னதிகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டதாக அங்கிருக்கும் கல் வெட்டுகளால் தெரி கிறது.

இந்நகருக்கு மத்தியில் சிவாஜி யாண்ட காலத்திலிருந்த அரண்மனை உள்ளது. சிம்மாசனம் வைத்திருந்த யிடமும் அங்கே தான். இவ்வரண்மனையை யெ ரட்டி கோவிலுக்கருகில் சுமார் ஏழுக்குள்ள ஒரு மாடமாளிகை யுள்ளது.

திருவையாறு என்னும் திவ்யஸ்தலம் இங்கிருந்து 7 மைல் தூரத்தி லிருக்கிறது. இங்கு காவேரியின் 5 பிரிவுகள் ஓடுவதாக கூறப்படுகிறது. அப்பர் ஸ்வாமிகள் முக்தி பெற்றயிடமும், பூலோக கைலாசமும் இதுவேயாகும். இங்கு ஒரு சர்ஸ்கிருத கலாசாலை யுள்ளது.

இக்கோவிலிலுள்ள குளத்தின் தீர்த்தம் பருவதற்கு மிகவும் ருசியா யிருக்கிறது. அதில் ஸ்நானம் செய்து எம்பிராணைத் தரி சிப்பவர்களுக்கு மிகப் புண்ணியமுண்டு.

ஜநாபாய்

‘மைதி லி’

பிறவி என்னும் இப்பெருங்கடலைக் கடந்து பெருமானினை சேர்ந்து இன்புறுவதற்கு ஏற்பட்டுள்ள சிறந்தவழி கடவுள்பால் கழியாவன்புபூணுதலேயாம். காடு சேர்ந்து, கந்தமுலமுண்டு, கடுந்தவம் புரிவதினும், கடவுள்பால் குறையாவன்பு கொண்டு, கீதையில் கூறியவாறு தன் தொழிலாலே அவனை ஆராதித்து, அவ னன்பர்களுக்கு வேண்டியவைகளை எல்லாம் அளித்துப் ‘பகவத் பக்தி’, ‘பாக வத் பக்தி’ இவ்விரண்டையும் மேற் கொண்டு, தன் வாழ்க்கையை நடத்து பவரே ஐயனருளுக்குப் பாத்நிராவார். இம்முறையை மேற்கொண்டு மோக்ஷ சாம்ராஜ்ஜியத்தைப் பெற்ற பெண்மணி களுளொருவள் ஜநாபாய்.

உள்ளும் புறமும் குளிர்த்து விளங்கச் செய்யும் மாதங்களில் சிறந்த மார்கழியில், பார்புகழும் பண்டரிபுரத்தில் திருவிழா நடந்து கொண்டிருந்தது. நகரமெங்கும் சாதுக்களின் கூட்டமும், பஜனை கோஷ்டி களும் நிறைந்தன. புண்டரீகவரதனைத் தரிசிப்பதற்கு வந்தவர் பலருள் ஒருவர் மகா உத்தமரான ஓர் அந்தணர். தன் மனைவியுடனும், ஒரே பெண்குழந்தையுட னும் கண்ணனின் திவ்ய உருவத்தைத் தரிசிக்க விழைந்தார். சர்வபாப நிவாரணி யாகிய சந்திரபாகா நதியில் மூழ்கி முகுந் தனைத் தரிசித்துத் தங்கள் கிராமத்துக்குச் செல்லப் புறப்பட்டார்கள். ஆனால் குழந் தையோ தகப்பனுடன் திரும்பிச் செல்ல மறுத்தது. “நான் ஆலயத்தை விட்டு வரமாட்டேன். அச்சதனின் அருகிலேயே

இருப்பேன்,” என்று அவ்விளங்குமுந்தை பிடிவாதம் செய்தது. என்ன ஆச்சரியம்! சிறு குழந்தைகளுக்குக் கடவுள் பக்தி ஏற்பட்டிருப்பது சகஜமே யானாலும், இளமனதில், இத்துணை அன்பு பெருகி நிற்பது ஓர் அதிசயமேயாம். பெற்றோர் கள் என்ன செய்வார்கள்? குழந்தையைக் கண்ணன்பால் ஒப்புவித்துவிட்டுத் தங்க ளுளுக்குச் சென்றார்கள்.

மழலைப்பருவத்திலேயே மாயோன்பால் மங்காவன்புபூண்ட இச்சிறுமியின் பக்தி யின் பிரபாவம் ஊரெங்கும் பரவியது. ஆலயத்தையே இல்லமாகவும், தேவகி தனயனையே தந்தையாகவும் கருதி, வாழ்ந்துவரும் சிறுமி ஜநாபின் சிறப்பை அறிந்தார் கண்ணனுக்குக் கண்போன்ற நாமதேவர். ஜநாவைத் தன்னில்லத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். சிறுமியின் சிறப்பை உத்தமியாம் தன்னன்னைக்குக் கூறினார். ஜநாவைத் தன்னுடன் இருந் தும்படி பணித்தாள் நாமதேவரின் நற்றாய். ஜநாவும் நாமதேவரில்லத்தில் அவருடைய கிழத்தாயாருக்கு உதவியாக வீட்டுவேலைகளைச் செய்துகொண்டு, பக வரனின் பாத கமலங்களையே சதா சிந்தித்து வந்தாள்.

ஒருநாள், நகரெங்கும் விடாது மழை பெய்தது. நாமதேவரின் வீடு மிகவும் பழமையானதால், நீர் ஒழுக ஆரம்பித்தது. அன்பருக்கன்பான மெய்யனும் ஸ்ரீகிருஷ்ண மூர்த்தி, நாமதேவர் துயருறச் சகியாணய் அவரில்லம் சேர்ந்து வெளிப்பக்கத்தில் பிளவுபட்டுள்ள இடங்களையெல்லாம்

அடைத்துக் கொண்டிருந்தான். அச்சமயம் தற்செயலாக வெளியில்வந்த நாம தேவர், கண்ணன் கருணையுடன் செய்யும் பணியைக் கண்டு வியந்து, அவனன்பைப் போற்றியும், தன்பொருட்டு அவனடைந்த துயருக்காக வருந்தியும், அவனைப் பூஜித்து உள்ளே அழைத்துச் சென்றார். இதனினும் அதிகசயம் வேறெது? பணியினும் வெயிலினும் உறைந்து, காய்ந்து, தவம் புரியும் முனிவர்களுக்கும் தன் வடிவைத் தோற்றுவிக்காத அடைதற்கரிய அமலன், அன்பே பிரதானமாகக்கொண்டு 'அவனன்' வேறென்றையும் எண்ணுவாரும் நாமதேவரோடு அவர் குடும்பத்தில் ஒருவனாக நடந்துகொண்டானெனில், அன்பின் சக்தியை என்னென்று சொல்வது? அன்பர் பணியும், அன்பு பூணுதலுமே ஆயர்குல நிலகனடியைச் சேர்ந்து களிப்படைவதற்குச் சிறந்த முறையாம்.

நாமதேவர் கண்ணனை வீட்டிற்குள் அழைத்துச்சென்று தாயாரிடம் அருள் அளி அமுதசுரபியாம் அமலனின் செயலை அறிவித்தார். குணபாய் என்னும் குணக் குன்றாகிய அம்மாத கண்ணனடி வீழ்ந்து பணிந்து அவனுக்கு உள்ளன்போடு உபசாரம் புரிந்தான். கண்ணனும் அவர்களோடு அமர்ந்து அளவளாவியிருந்தான். ஐயனின் விளையாட்டை அருகில் நின்று கண்டு களித்தான் ஜநா. சர்வேச்வரன் தனக்குச் சமமாக அமர்ந்து சொந்த நண்பன்போல் இன்புற அளவளாவியிருப்பதற்கு நாமதேவர் எத்தகைய தவம் புரிந்திருக்கவேண்டும்? அத்தவம் அன்பெனும் தவமே யாகும். அன்பெனும் இழையினால் அவனைப் பிணைத்துத் தன்பால் இழுத்துக் கொண்டவர்களுக்கு பெற்றற்கரிய பதவி

சித்திக்கும். சீதை தன்னையகனைக் குறித்துக் கூறுவதுபோல் நாமும் 'இனியார் எனக்கு என்னினும் இனியார்?' என்று கூறுமாறு குறையாவருளை நமக்கு வரையாது அளிப்பவன். உள்ளன்பும் பரிபவமும் துறவினும் சீரிய. மெய்த்தவம் அன்பே. அன்பையன்றி சிறந்த தவம் வேறெதுவுமில்லை.

ஐயனுக்கமுதிட விழைந்தார் நாம தேவர். யாவரும் ஒன்றாய் அமர்ந்து ஜநா பரிமாறவும், பந்திக்கதிபனாய் சர்வலோகாதிபன் வீற்றிருக்கவும், போஜனம் நன்கு நடைபெற்றது. கண்ணனே தனக்கென்றிட்டுப்பட்டவமுதையென்னுதுவைத்திருந்து யாவரும் உண்டெழுந்தபின் ஜநாவிரிடம் சென்று அவளுக்களித்தார். பக்திபெருகும் உள்ளத்தினளாய் அச்சிறுமி சனகாதி களுக்குக் கிடைத்தற்கரிய ஐயனின் உச்சிஷ்டத்தை உண்டாள். குணபாயும், நாம தேவரும் ஜனாவிற்குக் கிடைத்த பாக் கியத்தை விபந்து அவளுடைய பக்தியை மெச்சினார்கள்.

நடுகிசி வேளையானதால் யாவரும் உறங்கச் சென்றனர். கார்கடலில் அருந்துயில் கொள்ளும் அமலனும், நாமதேவர் வீட்டிலேயே சயனங் கொண்டான். சிறிது போழ்தானபின் கண்ணன் எழுந்து சென்று, உறங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஜநாவை எழுப்பி, "ஜநா, உன்னினிய பாடலைக் கேட்டானந்திக்க விருப்புகின் றேன். நாமிருவரும் மாவறைக்கலாம். நீ பாடு" என்றார். கனிந்த வருளைப் பொழியும் கரங்களையுடைய ஐயன் இவ்வாறு கூற, ஜநாவும் இயந்திரத்தை எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பாடிக்கொண்டே கண்ணனுடன் மாவறைத்தாள். கேவலம் ஓர் மானிடஸ்திரீயோடு மாமுனிவர்களுக்

குங் கிட்டாத மகேஸ்வரன் இயந்திரம் அறைப்பதென்றால், அன்பின் சிறப்பினை யும், அவ்வன்பினால் பிணைக்கப்பட்ட ஐயனின் கருணையையும் என்னென்று சொல்வது! ஜநாவின் உள்ளம் ஆனந்தத்தினால் பொங்கிற்று. உள்ளத்தே பெருகும் உயரிய உணர்ச்சிகளைத் தன்பாடல்களில் வெளியிட்டாள்.

பொழுது விடியுந் தருணம் கண்ணன் நாமதேவரகத்தினின்று ஆலபத்திற்குப் புறப்பட்டார். போகும்பொழுது தன்னுடைய பிரதம்பரத்தையும் கங்கணத்தையும் ஜநாவிற்குத் தெரியாமலேயே அவளிடம் வைத்து விட்டுப் போய்விட்டார். காலை யில் கோயில் குருக்கள் சன்னிதியைத் திறந்து பார்க்கையில் புண்டரீகன் பிரதம்பரமற்று நிற்பதை அறிந்தார்கள். மிகவும் கலக்கமும், கவலையும் கொண்டவர்களாய் என்ன செய்வதென்றறிபாமல் திகைத்தனர். பிறகு தீர விசாரித்ததில் கமலக் கண்ணன் நாமதேவரில்லத்திற்கு எழுந்தருளியதைப் பற்றி யறிந்தார்கள். மறுக்கணமே அவர்கள் நாமதேவரின் வீட்டை அடைந்தார்கள்.

நாமதேவர் கண்ணனடியார் தன் வீடு வந்த காரணத்தை அறிந்தார். வீடு முழுவதும் தேடியும் அவருக்குப் பிரதம்பரமும் கங்கணமும் அகப்படவில்லை. குணபாய் 'கண்ணன் ஜநாவோடு நேற்று மாவறைத்தார். அங்கு எங்கேனும் அதைப் போட்டிருப்பாரோ என்ற சந்தேகம் எனக்குத் தோன்றுகிறது' என்றாள். உடனே யாவரும் ஜநாவிடம் சென்று, நடந்ததைக் கூறிப் பிரதம்பரத்தைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். 'பெரியோர்களே, யானொன்றும் அறியேன். அவர் என்னிட

மொன்று மளிக்கவில்லை' என்று ஜநா மிகுந்த பிரதியுடன் கூறினாள். திரும்பத் திரும்பக் கேட்டாலும் இவ்வாறு கூறுவதால், அவர்கள் அவளறை முழுவதும் ஆராய்ந்தார்கள். அங்கு ஓர் மூலையில் பிரதம்பரமும் கங்கணமும் இருக்கக் கண்டார்கள். உடனே, ஜநாவைப் பிடித்துக் கட்டி அவ் ஆர் நியாயாதிபதியிடம் கொண்டு சென்றார்கள். அவன் அவள் மேல் திருட்டுக் குற்றம் சாட்டி அவளைக் கழுவேற்ற உத்தரவிட்டான். என்னே, இம்மடையர்களின் மதி! மயோனின் திருவிளையாடல்களை நன்குணராத அவனடியானுக்கு இன்னல் புரியத் துணிந்தனர்.

ஜநாவைக் கழுமரத்திற்கருகில் கொண்டு சென்றார்கள். அவள் கண்ணனை மனமாரத் துதித்தாள்.

"பாராசர் துகிலுரியப் பரிதவிக்கு
மொரு தெரிவை
சீர்துவரை நகர்கருகிச் சிதை
வொழிந்தானென வரைப்பர்
ஆர்துணையு மறவருக்கு
மறிவிலியானழைப்பதற்குன்
ஊர்தெரியே னாயிடினுமுதுதிதர்
வனக்குரித்தே.
(மனோன்மணியம்)

அவளுடைய கஷ்டத்தைக் காணச்சகிய யாராய்க்கண்ணன் அக்கழுமரத்தை சரம்பாராகும்படி செய்தார். உத்தமி ஜநாவின் உயரிய அன்பைக் கண்டு யாவரும் வியந்தனர். கண்ணனருளைப் பரிபூரணமாக அடைந்த அந்நங்கை நல்லாள், நாளுக்கு நாள் கண்ணன்பால் பக்தி பெருக, அழியாப் புகழ் பெற்று, அடைதற்கரிய அச்சாயுச்சிய பதவியை அடைந்தாள். பொங்கும் மங்களம் எங்கும் தங்குக.

செய்தித்திரட்டு

காதலருக்கு வின்த்சர் உதவி

கிபன்ன புனிவர்ஸியில் சமீபத்தில் தன் படிப்பை முடித்த டாக்டர் நார் பெர்ட் என்பவர் ஸ்தானிஸ்லாவோவைச் சேர்ந்த ஒரு அழகிய வனித்தயின் மீது அளவிலாக்காதல் கொண்டு மணம்புரிய ஆசை கொண்டார். ஆனால் இருவரும் பரம ஏழைகள். தங்களுக்கு ஏதாவது பண உதவி யளிக்குமாறு வின்த்சர் கோம கனுக்கு அவர்கள் எழுதினார்கள். கோம கனுர் அவர்களுக்கு மாறு பெயரில் 100 பவுன் உடனே மணியார்டர் செய்திருக்கிறார். அவர்களும் பேரின்பம் அடைந்தார்கள்.

தாமா மா கின்

தாமா மா கின் பர்மா மாதர் சபைக் காரியதரிசி. இவர் ஒரு பட்டதாரி. உபாத்தியாயர் வேலை செய்கிறார். ரெங்கன் கார்பொரேஷன் கல்வி அதிகாரியின் மனைவி. பொதுவான ஊழியர். இவருக்கு அமெரிக்காவுக்குச் சென்று “குழந்தை வளர்ச்சி சாஸ்திரம்” பயின்று வருவதற்காக சர்க்கார் உதவிச் சம்பளம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தாமா அமெரிக்காவுக்குப் போய் திரும்பும்போது இங்கிலாந்தில் ‘கிண்டர் கார்டன்’ பயிற்சியும் பெற்று வருவார்.

கல்கத்தா ஸ்திரீ பட்டதாரிகள்

வங்காள மாகாணம் பெண்கல்கியில் முன்னணியில் இருக்கிறது. இவ்வருஷம் 177 பெண்கள் பி. ஏ., பி. எஸ்ஸி பரீட்சைகளில் தேறியிருக்கிறார்கள். அதில் 39 பேர்கள் ஆனார்ஸில் பாஸ் பண்ணியிருக்கிறார்கள். 31 பேர் கௌரவமளிக்கத்தக்க அதிகப்படியான மார்க்குகள் பெற்று பாசாயிருக்கிறார்கள்.

டைப்ரைட்டிங் மெஷின்

இன்று எல்லா தேசங்களிலும் முக்கிய ஆபீஸ்களில் சர்வ சாதாரணமாக உபயோகப்படுத்தப்படும் டைப்ரைட்டிங் மெஷின் முதன் முதலில் 1867ம் வருஷம் தான் உபயோகப் படுத்தப்பட்டது.

அழகுக்கு பலி

யூகோஸ்லேவியா தேசத்தில் சராஜுவோ நகருக்குச் சமீபமாயுள்ள கிச்சிச் சிமா என்ற கிராமத்தில் அழகிய இரு சகோதரிகள் இருந்தார்கள். அந்த ஜில்லாவிலேயே அவ்வளவு வனப்பு மிக்க மங்கையர்கள் கிடையாது. அவர்கள் பெயர் அஞ்சிலீஷா, மிலீஷா என்பன. அந்த ஜில்லாவிலுள்ள யுவர்கள், மணமானவர்கள், ஆகாதவர்கள் எல்லோரும் அவர்களின் எழிலில் ஈடுபட்டு தங்கள் மனை

செய்தித்திரட்டு

கிபரை அலட்சியம் செய்தார்கள். இதனால் பொறுமைப்பட்ட ஸ்திரீகள் சதி செய்து ஒரு நாள் இரு சகோதரிகளும் சர்ச்சுக்குப் போகும்போது கொலை செய்து விட்டனர்.

ஸ்திரீ ஆகாய விமான தலைவி

ஜெர்மனியில் ஹன்னா ரீஸ் என்பவள் பிரபல விமானி. அவளை ஜெர்மனி யுத்த மந்திரி ஜெனரல் கோயரிக் ஆகாய விமானப்படையில் கேப்டனாக நியமித்திருக்கிறார். அந்த உயர்ந்த பதவியை வகிக்கும் முதல் ஜெர்மானியமாதா ஹன்னாவே.

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யம்

பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்தின் பரப்பளவு பதின்மூன்று கோடியே தொண்ணூறு லட்சத்து ஒன்பதின்மூன்று எண் பத்திரண்டு சதுரமைல்கள். அதிலடங்கிய ஜனத்தொகை 493,370,000. உலகத்தின் பரப்பில் நான்கில் ஒருபாகம் பிரிட்டிஷாரின் வசம் இருக்கிறது. உலக ஜனத்தொகையில் நான்கிலொருபாகம் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்துக்குட்பட்டிருக்கிறது.

பெண் மோட்டார் ஓட்டிகள்

இந்தியாவில் இன்று ஸ்திரீகள் மோட்டாரோ அல்லது சைக்கிளோ ஓட்டிக் கொண்டு போவது ஆச்சரியமாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால் இங்கிலாந்து முதலிய மேற்பற்றை நாடுகளில் இது சர்வ சாதாரணமாக இருக்கிறது. பிரிட்டனில் கொடுக்கப்படும் மோட்டார் லைசென்ஸ் எண்ணிக்கையில் நூற்றுக்குப் பன்னிரண்டு ஸ்திரீகள் பெறுகிறார்கள்.

ஸ்திரீ புனர் விவாஹ சங்கம்

நாசாப்பூரில் புதிதாக ஸ்திரீ புனர் விவாஹ சகாய சங்கம் என்று ஒரு ஸ்தாபனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது கிதவா விவாஹம் செய்ய முன் வருபவர்களுக்கு உதவிபுரியும். இதன் தலைவர் ஸ்ரீமதி சத்யாவதி தேவி; காரியதரிசி திரு. வி. கே. ராவ்.

காணுமற்போன பெண்கள்

பிரிட்டனில் பிரதி வருஷமும் நாற்பதினாயிரம் நங்கையர்கள் தங்கள் உற்றார் உறவினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ளாமல் காணாமல் ஒடிவிடுகிறார்கள் என்று புகார் செய்யப்படுகிறது. என்ன காரணமோ?

சிறு புஸ்தகம்

மியூனிச் நகரில் குண்டாடிப்பட்ட ஒரு போர்வீரன் ஆஸ்பத்திரியில் கிசிச்சை பெற்று வரும்பொழுது தபால் ஸ்டாம்புக்கும் பாதிபளவில் ஒரு புஸ்தகத்தைத் தயார் செய்தான். அதில் 19,809 வார்த்தைகளும், 21 எண்களும் இருக்கின்றனவாம்.

விலை உயர்ந்த கெடிகாரம்

உலகத்திலேயே விலை உயர்ந்த கெடிகாரம் ரோமாபுரியிலிருக்கும் கத்தோலிக் கிறிஸ்தவ மத குருவாகிய போப்புக்குச் சொந்தமானது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது வெகு அழகாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் மதிப்பு சுமார் 60,000 பவுன்களாம்.

விசித்திரம் ஆனால் வாஸ்தவம்

மாப்பிள்ளை சந்தை

மௌன் என்ற நகரத்தில் மாப்பிள்ளைச் சந்தை நடக்கிறது. அங்கு ஒவ்வொரு வருஷமும் ஜூன்மாதம் 7-உ மாப்பிள்ளைச் சந்தை ஒன்று கூடும். அச்சந்தைக்கு வெளியூரிலிருந்து பலர் வேடிக்கை பார்க்க வருகின்றனர். மணத்தை விரும்பும் யுவர்கள் தங்களை வெகு அழகாக சங்கரித்துக்கொண்டு சந்தையில் நிற்கின்றார்கள். கல்பாணம் செய்துகொள்ள விரும்ப முடைய பெண்களும் அங்கு வந்து கூடுகிறார்கள். எந்த யுவதிக்கு எந்த வாலிபன் மணம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று தோன்றுகிறதோ அவனைக் கைப் பற்றிக் கூப்பிடுவான். பின்னர் ஒரு விருந்து நடைபெறுகிறது. அவ்விருத்தின் செலவை மணமகனே ஏற்றுக்கொள்கிறான். இரவில் ஒரு நடனக் கச்சேரி நடைபெறும். அப்பொழுது எவன் எவன் எவரெவரை மணந்து கொண்டான் என்ற விஷயம் பகிரங்கமாக அறிவிக்கப்படும்.

83 வருஷ உத்தியோகம்

அமெரிக்காவில் ஜான் ஹோரன் என்று ஒருவரிருக்கிறார். அவருக்கு இப்பொழுது வயது 99. அவர் எஞ்சின் பாய்லர் இன்ஸ்பெக்டராக இப்பவும் வேலை பார்த்து வருகிறார். வேலையை வெகு திறமையாகச் செய்கிறார். அதே கம்பெனியில் அவர் 83 வருஷம் சேர்ந்தாற்போல் உத்தியோகம் செய்து வருகிறார். அவருடைய தற்சமய யஜமான் அவரை ஒப்பிட்டு எடுத்துக்கொள்ளச் சொன்ன பொழுது

அவர் தான் அவன் பிறக்கு முன்பே வேலைக்கு வந்ததாகவும், தன் குமாரன் ஒருவன், 66 வயதுள்ளவன், அக்கம்பெனியிலேயே வேலை பார்க்கிறான் என்றும் ஆகையால் 99 வயதில் தனக்கு ஒய் வெடுத்துக் கொள்ள இஷ்டமில்லை யென்றும் சொன்னார்!

இருநாக்கு—ஊமை

சைனாவிலுள்ள ஹோனன் மாகாணத்தின் தலை நகரமாகிய செங்செள என்ற ஊரில் ஒரு இருநாக்குடைய யுவதி இருக்கிறாள். இருநாக்குகள் இருந்தும் பேசும் சக்தி கிடையாது. ஆனால் அவளைப் பார்க்க வருபவர்கள் அவளுக்கு ஏராளமான பணம் கொடுக்கிறார்கள்.

பெரிய பூ

சுமத்திரா தீவில் ஒரு பூச்செடி இருக்கிறது. பூவின் எடை பதினைந்து பவுண்டு (சுமார் நான்கு வீசை) இப்பூவின் மத்தியிலுள்ள காலியான பாகத்தில் 1½ காலன் ஜலம் ஊற்றலாம். இது நல்ல மணம் கொடுக்கவில்லை. தூர்நாற்றத்தையே உண்டாக்குகிறது.

40 வயதில் 30 குழந்தைகள்

ஹங்கேரியிலுள்ள நார்பது வயதுள்ள ஸ்திரீ ஒருவளுக்கு முப்பது குழந்தைகள் இருக்கின்றனவாம். இவளுக்குப் பத்தாவது வயதில் முதல் குழந்தை பிறந்தது. இவள் இதுவரை ஆறு இரட்டைக் குழந்தைகளைப் பெற்றிருக்கிறாள்.

விசித்திரம் ஆனால் வாஸ்தவம்

28 வயதில் பாட்டி

ஹங்கேரியிலுள்ள பொஜாஸா என்ற நகரின் தலைவர் ஸ்ரீமதி ஜானேஸ் மில் லூரிக்ஸ் என்பவருக்கு வயது இப்பொழுது இருபத்தெட்டுதான் ஆகிறது. ஆனால் ஜானேஸ் அதற்குள் பாட்டியாய் விட்டாள். அவளுக்குப் பதின்மூன்று வயதில் மணம் நடந்தது. பதினாறாவது வயதிலேயே ஒரு பெண்ணைப் பெற்றாள். அப்பெண்ணுக்கும் பதின்மூன்று வயதில் கல்யாணம் செய்து வைத்தாள். அப்புதல்வியும் பதினான்காவது வயதில் ஒரு பெண் குழந்தையைப் பெற்றிருக்கிறாள். ஜானேஸ் லூரிக்ஸ் நார்பது வயதுக்குள் கொள்ளுப்பேரன் எடுத்துவிடவேண்டுமென்ற ஆசையாம்.

செயற்கை மழை

ரஷ்யாதேசத்தில் செயற்கை மழை பெய்யும்படி செய்கிறார்கள். 4,000,000 ஏக்கர் சாகுபடி நிலத்தில் செயற்கை மழை வருவிக்கச் செய்து அதன் பலா பலன்களை அறிய ரஷ்ய விவசாய சாஸ்திர சங்கத்தார் ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். பீட்டரூட், பருத்தி, தானியங்கள் இவைகள் விளையும் நிலங்களில் செயற்கை மழை நல்ல பலன் கொடுக்கிறதெனினும் விளைவு இரண்டு மூன்று பங்கு அதிகம் கண்டிருக்கிறது. செயற்கை மழையினுடையால் சாகுபடி செய்யப்படாத பூமியை விட இம்முறையில் சாகுபடி செய்த நிலம் பீட்டரூட் ஐந்து மடங்கு அதிகம் கொடுக்கிறது. விவசாயத்துக்கு இது ஒரு புத்துயிர் அளிக்கும் முறையாகும்.

மணந்ததற்கு அபராதம்

கோலாலம்பூரைச் சார்ந்த மலே ஒரு வன் சமீபத்தில் தான் சென்ற வருடம் தள்ளி வைத்த மனைவியையே மறுபடியும் மணந்து கொண்டதற்காக மூன்று பலன் அபராதம் செலுத்தும்படி உத்தரவிடப்பட்டான். அபராதம் செலுத்தத் தவறினால் இருவாரம் சிறைதண்டனை. முகமதிய சட்டப்படியே தண்டனை விதிக்கப்பட்டது.

நதிக்கு அடியில் மோட்டார் ரோட்

ஹாலந்த தேசத்தில் மியூஸ் என்று ஒரு நதி இருக்கிறது. அந்த நதிக்கு அடியில் குறுக்கே மோட்டார், சைகிள், மனிதர் போக்கு வரவுக்கென்று ஒரு ரோட் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போடு வதற்கு சுமார் எழுபத்தைந்து லக்ஷம் டாலர்கள் செலவாயிற்று.

பெட்டைக்கோழி சேவலாயிற்று

கோலாலம்பூரில் ஒரு பெட்டைக்கோழி முட்டையிடுவதில் ரொம்பப்பேர் போனதாயிருந்தது. திடீரென்று அதன் தன்மை மாறிவிட்டது. சேவல் நடந்து கொள்வது போல் இப்பொழுது நடந்து வருகிறது.

முள் இல்லா ரோஜா

நமக்கு ரோஜாச் செடியுடன் முள் ஞாபகமும் வரும். ஆனால் நியூயார்க் நகரத்தில் ஒருவர் முள்ளே இல்லாத ரோஜாச் செடியைக் கண்டுபிடித்தார். முதலில் தான் கண்டு பிடித்த செடியின் உதவியால் முள்ளில்லா ரோஜா நந்த வனம் ஒன்று பயிராக்கிவிட்டார்.

* * க த ம் ப ம் * *

கிழட்டுத்தாயும் பெண்ணும்

கீழ் எகிப்தில் ஜராஜி நகருக்கருகில் உள்ள ஒரு கிராமத்தில் இரு குடுகுடு கிழவிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வீடு ஒரு சிறிய மண் குடிசை. ஒரு கிழவி அம்மன்; மற்றொருத்தி மகள். இருவரும் முகமதியர்கள். தாயின் பெயர் ரபியா அஸ்ஸீது; வயது 157. குமாரியின் பெயர் முஷாரபாஹாஹிம்; வயது 107. தசரத குமாரிகள் போலும்!

மன்னருக்கு மாம்பழம்

காசி மகாராஜா, ஆராவது ஜார்ஜ் மன்னருக்கு ஆகாயவிமானத் தபால் மூலம் ஐக்கிய மாகாணத்தில் பேர்போன லங்கிரா ஜாதி மாம்பழங்கள் 20 சேர்ஜ்-லி மாதம் 2-ந்தேதி அனுப்பினார். லண்டன் போக மூன்று தினங்கள் பிடித்தது. இதற்கு பார்க்ஸ் சார்ஜ் 136 ரூபாய். என்ன ராஜ வில்வாசம்!

பிரம்மச்சாரிகள் சங்கம்

பிட்டர்ஸன் என்ற பிரம்மச்சாரி உலக பிரம்மச்சாரிகளை எல்லாம் ஒன்று சேர்க்க ஒரு சங்கம் ஸ்தாபிக்கத் தீர்மானித்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளையும் செய்து வருகிறார். தன் செல்வாக்கினால் “உலக பிரம்மச்சாரிகள் தினம்” என்று ஒரு நாளைக் குறிப்பிட்டு அன்று உலகம் பூராவும் அந்நாளைக் கொண்டாடும்படி செய்வாராம். அந்த தினத்தில் எந்தப் பெண்ணும் பிரம்மச்சாரிகளைத் திட்டக்கூடாதாம். பார்க்கலாம்!

மூளையில்லாக் குழந்தை

நியூயார்க் ஆஸ்பத்திரி ஒன்றில் ஒரு குழந்தை பிறந்தது. அதற்குப் பசி பெடுப் பது தெரியாது. வேறு ஒரு வித உணர்ச்சியுமில்லை. அது 27 நாட்களில் இறந்து போயிற்று. டாக்டர்கள் அதை பரிசோதித்துப் பார்த்ததில் குழந்தைக்கு மூளையில்லை. யென்று தெரியவந்தது. மூளைக்குப் பதிலாக நீர் போன்ற ஒரு வஸ்து காணப்பட்டது. இது ஒரு புது மையே!

15,000 பவுன் கழுத்துசங்கிலி

லண்டனில் சமீபத்தில், பிரஞ்சு புரட்சி சமயத்தில் சக்கிரவர்த்தியாக இருந்த லூயி XIV மனைவி மேரி அன்டாயினட்டின் கழுத்துச் சங்கிலி (வைரமாலை) ஏலம் போடப்பட்டது. அதை தர்பங்கா மஹாராஜா 15,000 பவுனுக்கு வாங்கினார். யார்பணம்!

சொத்துக்காரர்

உலகில் பெரும்பாலோர் உழைத்துண்ணும் ஏழை மக்கள். மிகச் சிறுபான்மையோரே சொத்துக்காரர்கள். இங்கிலாந்து ஜனத்தொகையில் பத்தில் ஒரு பங்கு மக்கள் தேசத்தின் மொத்த சொத்தில் பத்தில் ஒன்பது பங்கை உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதைவிட அநியாயம் அமெரிக்காவில். ஜனத்தொகையில் நூற்றுக்கு ஒரு பாகத்தவர் மொத்த சொத்தில் கிட்டத்தட்ட பாதிபை வைத்து ஆண்டு அனுபவித்து வருகின்றனர். தெய்வத்துக்கு அடுக்குமா?

க த ம் ப ம்

பாலிலிருந்து பட்டு

ஜெர்மனி தேசத்தைச் சேர்ந்த திரு. பெஞ்சமின் ரூஸ் என்பவர் இங்கிலாந்தில் இருந்துகொண்டு சில நூதன ஆராய்ச்சிகளில் இறங்கியிருக்கிறார். பாலிலிருந்து பட்டு செய்யும் வழியைக் கண்டு பிடிக்கப் பாடுபட்டு வருகிறார். அதில் வெற்றியும் அடைந்த விட்டார். தான் பாலினின்றும் உற்பத்தி செய்த பட்டைப் பெர்லின் நகரத்துக்கு பரிசோதனைக்கு அனுப்பினார். அதைப்பரிசீலனை செய்த சிபுனர்கள் இயற்கைப் பட்டுக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை யென்று கூறுகிறார்கள். விலைமட்டும் அதிகமாகும். விஞ்ஞானிகள் கல்லிலிருந்தும் நார் உரிப்பார்கள்! மணலையும் கயிறுய்த்திரிப்பார்கள்!!

2½ அடி உருளைக்கிழங்கு

பயிர் செய்யும் விதங்களில் புத்தம் புதிய ஆராய்ச்சிகள் செய்வதிலும், நல்ல நல்ல உரங்களை உபயோகிப்பதிலும் அமெரிக்கர்கள் சமர்த்தர்கள். அங்கு சமீபத்தில் 31 அங்குல நீளமுள்ள உருளைக்கிழங்கு அகப்பட்டது; அதன் சுற்றளவு 16 அங்குலம்; இடை 23 பவுண்டு. அதை நாம் ‘உருளைக்காய்’ என்று கூறவேண்டியதுதான்!

குழந்தைகளுக்கு குடு

வான்கோவர் ஜெனரல் ஆஸ்பத்திரி நிர்வாகஸ்தர்கள் குழந்தைகள் பிறந்தவுடன் ஒருவித ஒளியின் உதவியால் அக் குழந்தைகளின் முதுகில் குடுபோட்டாற் போல் அதன் அதன் பெயரை எழுத ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். குழந்தைகள் வேறு தாயர்களிடம் மாறிப் போகாம

லிருப்பதாக இந்தச் குடு போடப்படுமாம். இந்த அடையாளம் 6 மாதத்துக்கு இருக்கும். நல்ல யோசனைதான்!

கரடிப் பெண்

ஒலிம்பஸ் மலைப்பிரதேசத்திலுள்ள வேடர்கள் ஒன்பது வயதுப்பெண் ஒருத்தியைப் பிடித்து வந்திருக்கிறார்கள். அவள் குழந்தைப் பிராயமுதலே பெண் கரடிகளால் பாலூட்டி வளர்க்கப்பட்டு வந்தாளென்று தெரிகிறது. அவள் இப்பொழுது கரடி மாதிரியே நடந்து கொள்ளுகிறாள். இவள் 1928-ம் வருஷம் புரூசா என்ற கிராமத்தில் 3 மாதக்குழந்தையாக இருக்கும் போது கரடியால் தூக்கிச் செல்லப்பட்டாள். சகுந்தலையின் சகோதரி!

என்னகருணை!

பிரான்ஸில் சென்ற உலகயுத்தத்தில் மடிந்து போன பிரிட்டிஷ் சிப்பாய்களின் பிரேதங்களை இன்னமும் தேடுகிறார்களாம். வேலையற்ற வேலையா? என்ன கருணை பிணங்கள் மீது!

பெண்கள் இருதயம்

ஸ்திரீகள் கர்ப்பமாயிருக்கும் பொழுது அவர்களுடைய இருதயம் சமயத்துக்குத் தகுந்தபடி விரிந்து கொடுத்துக்கொள்ளுகிறது என்று பிரபலவைத்தியமேதாவிகள் சொல்லிவந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அமெரிக்காவில் இரண்டு டாக்டர்கள் கிளம்பி அந்தக் கொள்கைக்கு ஆதாரமே யில்லையென்று பறை சாற்றுகிறார்கள். யாரைத்தான் நம்புவது? மூளை அதிகமானால்!

சினிமா செய்திகள்

“நந்தகுமார்”

பெங்களூர் பிரகிருதி பிக்சர்ஸார் “நந்தகுமார்” என்னும் தமிழ் படத்தைப் பிடிக்க ஏற்பாடு செய்துள்ளனர். ஸ்ரீமதி டி. பி. ராஜலக்ஷ்மி யசோதையாக நடிப்பாடொன்று தெரிகிறது.

பாலயோகினி

சென்னை யுனைட்டெட் ஆர்ட்டிஸ்ட்ஸ் கார்பொரேஷனின் ‘பாலயோகினி’ தெலுங்கிலும், ஹிந்தியிலும் எடுக்கவேண்டிய ஏற்பாடுகள் நடந்து வருகின்றன. இவைகளிலும் குழந்தை சரோஜாவும் நடிப்பாள். மற்ற நடிகர்கள் வேறு. மோஷன் பிக்சர்ஸ் ப்ரொடியூஸர்ஸ் கம்பைன்ஸரின் உயர்தர ஸ்டுடியோவில் படங்கள் எடுக்கப்படும். மிஸ். எஸ். டி. சுப்புலக்ஷ்மி நடிக்கப்போகும் மற்றொரு சமூகக்கதையும் தயாராய் விட்டது. கூடியவிரைவில் அதுவும் படமாகத்தயாரிக்கப்படும்.

எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி

ஸ்ரீமதி எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி நடிக்கும் ஒரு சமூகக்கதை தயாராய் வருகிறது. இதுவும் மோஷன் பிக்சர் ப்ரொடியூஸர்ஸ் ஸ்டுடியோவில்லேயே பிடிக்கப்படும். முன்னர் ‘விபரநாரயண’வில் எம். எஸ். சுப்புலக்ஷ்மி நடிக்கப்போவதாக இருந்தது கைவிடப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது.

வேதாள உலகம்

சேலம் நகரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட சக்ஸஸ் பிக்சர்ஸார் ‘வேதாள உலகம்’

என்ற திரு. சம்பந்த முதலியாரின் கதையைத் தமிழ் படமாக எடுக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்து விட்டார்கள். படமும் சென்னையிலுள்ள ஒரு ஸ்டுடியோவிலேயே தயாரிக்கப்படும் என்று தெரிகிறது.

ஸ்ரீரெங்கா பிலிம்ஸ் லிமிடெட்

மேற்படி பெயர்கொண்ட ஒரு புதிய சினிமாக் கம்பெனி சென்னையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கூடிய விரைவில் தமிழ் படங்கள் எடுப்பார்கள். அவர்களது முதல் படத்தில் பிரபல வித்வான் சித்தூர் சுப்ரமண்ய பிள்ளை பிரதம நடிகராகத் தோன்றுவார் எனக்கூறப்படுகிறது.

ராஜேந்திரா பிலிம்ஸ் லிமிடெட்

இக்கம்பெனியார் “என் ஜீவியம்” (My life) என்ற சமூகக்கதையை தமிழ் சினிமாப்படமாகத் தயாரிக்க வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்திருக்கிறார்கள். இதில் பெரும்பாலும் அமெச்சூர் நடிகர்களே நடிக்கிறார்கள். படம் கல்கத்தா ஈஸ்ட் இந்தியா பிலிம்ஸ் ஸ்டுடியோவில் எடுக்கப்படும் எனத் தெரிகிறது.

ராஜம் புஷ்பவனம்

சென்னை சவுண்டு ஸ்டியில் மதுரை மீனாட்சி ஸினிடோன் கம்பெனியாருக்காக டைரக்டர் பிரகாஷ் அவர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு வரும் “ராஜசேகரன்” என்ற படத்தில் ஸ்ரீமதி ராஜம் புஷ்பவனம் பாட்டுக் கச்சேரி செய்யும் ஒரு காட்சியும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் குறிப்புகள்

சிழவன் குமரி மணம்

நம் நாட்டில் வயது முதிர்ந்த படுகிழவர் களுக்கு சிறு வயது கன்னிகைகளைத் திருமணம் செய்து கொடுக்கும் கொடுமை யான பழக்கம் இன்னும் ஒழிந்தபாடிಲ್ಲ. சில பெற்றோர்கள் சொத்துக்காக தங்கள் அருமைப்புதல்விகளை விற்று வருகிறார்கள். அக்கன்னிகைகளைத் திஷ்டமில்லாத வயோதிகருக்கு வற்புறுத்தி மணம் செய்து அவர்களைத் துன்பப்படுத்தி குழியில் ஆழ்த்துகிறார்கள். இது சம்பந்தமாக சமீபத்தில் தீவாஸ் (ஸீனியர்) சமஸ்தானத்தில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. 50 வயது சிழவன் ஒருவன் சிறு கன்னி ஒருவளை மணக்க ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தான். அச்சிறுமி போர்வால் ஐனை வகுப்பைச் சேர்ந்தவள். அவள் தந்தை சிழவனிடமிருந்து பெண்ணுக்கு ஸ்திரீ சுலகமாக (பெண்கலை) 15000 ரூபாய் பெற்றுக்கொண்டு அவ்விளமங்கையின் இஷ்டத்துக்கு விரோதமாக அக்கிழவனுக்கு கல்யாணம் செய்து கொடுக்கச் சம்மதித்தார். இதை நல்ல சமயத்தில் ஒஸ்வால் ஐனை யுவர்கள் தடுத்தார்கள். அவர்கள் விஷயத்தை சமஸ்தான அதிகாரிகளுக்குத் தக்கசமயத்தில் தெரிவித்தார்கள். அதிகாரிகள் கண்மூடி தப்பார் செய்துகொண்டு ஊங்கலில்லை. “தேவடியாள் சிங்காரிப்பதற்குள் தேர்நிலைக்குப் போய்விடும்” என்ற பழமொழிக்கொப்ப அதிகாரிகள் நத்தை வேகத்தில் நடவடிக்கை எடுக்காது, துரிதமாகவே கவனித்து மணத்தைத் தடைசெய்ததுமன்றி பெண்ணின் தந்தை வயது வராத தன் புத்திரியை இதுபோல் இனிமேலும் விற்காமலிருப்பதற்காக 1000 ரூபாய் ஜமீன் தொகையும் வாங்கினார்கள். சமஸ்தான அதிகாரிகளின் செயல் மாதருலகத்தால்

பெரிதும் போற்றத்தக்கது. நம் பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலும் இம்மாதிரியான அக்கிரமங்களைத் தடுக்க தகுந்த சட்டங்களை இயற்றுவது சமூக சீர்திருத்தவாதிகளின் கடமையாகும். முக்கியமாக சட்டசபைகளில் ஸ்திரீகளின் பிரதிநிதிகளாக விற்ப்ருக்கும் மாதிரோன்மணிகள் இது போன்ற விஷயங்களில் போதிய சிரத்தை காட்டுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

மாதரும் இன்ஷூரன்சும்

எதிர்கால நன்மைக்காகவும், திடீரென்று நேரிடும் ஆபத்துக்களுக்காகவும் இன்சூர் செய்து கொள்கிறோம். இது விஷயத்தில் இன்ஷூர் கம்பெனிகள் ஸ்திரீகளுக்கென சில தனி நிபந்தனைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. அவர்கள் கட்ட வேண்டிய பிரீமியக் கட்டணம் ஆண்களை விட சற்று அதிகமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதாதென்றால் ஒரு தகுந்த டாக்டரால் பரிசோதிக்கப்பட்டு சர்ட்டிபை செய்யப்பட்ட பின்னும், அவளது பாலினி கம்பெனியாரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட பின்னும், யாதொரு முகார்திரமுமின்றி சில வருஷங்கள் அந்த பாலினி அங்கோரம் நிபந்தனைக்குட்பட்டதாகவே இருக்கிறது. அதாவது அப்பேர்வழியின் தேகாரோக்கியம் அந்த குறிப்பிட்ட காலத்தில் ‘சோதனை’யிலிருக்கிறது. அந்த “சோதனை காலத்தில்” மரணம் ஏற்பட்டால் கம்பெனியார் இன்சூர் செய்யப்பட்ட தொகை கொடுக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. அந்தக் காலத்தையும் தாண்டி பாலினி பரிபூரணமாக ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டதென்று வைத்துக் கொள்ளுவோம். பின்னும் கம்பெனியின் பொறுப்பு கட்டுப்பட்டதாகவே இருக்கிறது. அதாவது பிரசவத்திலோ அல்

பொது அறிவு

லது அதை பொட்டிய நேரமுகமான அல்
லது மறைமுகமான காரணங்களினாலோ
பாவினி கட்டிய பெண் இறந்தால் அப்
பொழுதும் கம்பெனியின் பொறுப்பு
குறைந்துவிடுகிறது. இந்த நிபந்தனை
எவ்வளவு விரிவானதென்பதைப் பற்றி
நாம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. தவிர
சில கம்பெனிகள் சுய சம்பந்தம் இல்லாத
பெண்களுக்கு இன்சூரன்ஸ் செய்து
கொள்ள இடமளிப்பதில்லை. ஆண்களுக்கு
இவ்வித வித்தியாசம் கிடையாது. இவ்வாறு
ஸ்திரீகளுக்கு பலவித தடைகள் இருந்து
வருவதை அகற்றவேண்டியது அவசியம்.
எவ்வளவு தடைகளை தங்களுக்கும் நஷ்ட
மின்றி அகற்ற முடியுமோ அவ்வளவையு
ம் கம்பெனிகள் நீக்குவதால் தாங்கள்
லாபமடைவது மன்னியில் ஸ்திரீகளுக்கும்
நன்மை செய்யும். இன்சூரன்ஸ் சட்டத்
தில் வேண்டிய திருத்தங்களை விரைவில்
செய்ய வேண்டிய முயற்சிகளை கம்பெனி
களும், ஸ்திரீ சமூக சேவையாளர்களும்
செய்ய முன்வருமாறு கோருகிறோம்.

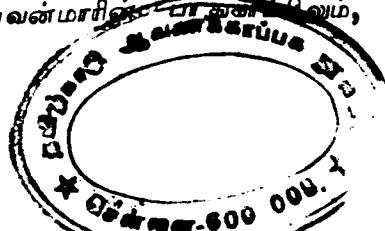
உபாத்தியாயினி உத்தியோகம்

சமீபத்தில் சென்னை சர்க்கார் ஸ்திரீ
உபாத்தியாயினிகள் நியமன சம்பந்தமாக
ஒரு உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதன்
சாராம்சம், இனி ஸ்தல ஸ்தாபனங்களால்
நடத்தப்படும் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு நிய
மிக்கப்படும் உபாத்தியாயினிகள் கூடிய
மட்டும் கன்னியர்களாக இருக்கவேண்
டும், அல்லது விதவைகளாக இருக்க
வேண்டுமென்பதே. அதாவது அந்த
உத்தியோகங்களுக்கு கல்யாணமான
பெண்களைவிட விதவைகளுக்கும், கன்னிப்
பெண்களுக்கும் அதிக சலுகைகாட்ட
வேண்டும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறா
கள். இக்கருத்தை நிறைவேற்றும்படி
ஸ்தலஸ்தாபனங்களுக்கு மாகாண சர்க்கார்
சுற்றறிக்கையும் விடுத்துள்ளார்கள். இதன்
நோக்கம் கல்யாணமானவர்கள் தங்கள்
கணவன்மாரின் உபாத்தியோகம், ஆதர

விலும் ஜீவிக்க முடியும், கன்னியரும்
விதவையரும் யாரும்ற்றவர்கள் என்றும்,
எனவே அவர்களுக்கே சர்க்கார் உதவி
யளிக்கவேண்டுமென்பதாகவே இருக்க
வேண்டுமென்று நாம் நம்புகிறோம். பத்
திரிகைகளில் இந்த உத்தரவைப்பற்றி பூரா
விவரங்கள் வராததால் இதுதான். சர்க்
காரின் நோக்கம் என்று எண்ணவேண்டி
யிருக்கிறது. சர்க்கார் கன்னியருக்கும்,
விதவைகளுக்கும் உதவி செய்யமுன் வரு
வதை யாரும் ஆட்சேபிக்க மாட்டார்கள்.
ஆனால் மணமுடிந்தவர்களுடைய வேலை
யைப் பிடுங்கியும், அவர்களுக்கு நியாய
மாகக் கிடைக்க வேண்டியவைகளை அவர்
களுக்குக் கொடாமல் பெண்களிடையே
பிரிவினை உண்டாக்கி ஒரு பிரிவைமட்டும்
சர்க்கார் ஆதரிப்பது என்பது விரும்பத்
தக்க விஷயமல்ல. மணமானவர்களுக்
குப் பணம் அவசியமில்லை என்று சர்க்
கார் நினைக்கிறார்களா? அதுதப்பு. கண
வன் மார்கள் வேலையற்றவர்களாக இருக்
கலாம்; அல்லது குழந்தை குட்டிகள்
குடும்பத்தில் அதிகமாக இருக்கலாம்.
அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பது பாவமா?
அல்லது பாதுகாப்புடைய கன்னியரும்,
விதவையரும் இல்லையென்று அர்த்தமா?
எல்லாவிதவைகளும், கன்னியரும் பாது
காப்பு இல்லாமலில்லை, எல்லாமணமான
பெண்களும் சகலதேவைகளையும் தங்கள்
கணவன் மாரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்
ளவு மில்லை. இந்த உத்தரவில் பலவித
மாறுதல்கள் இருக்கவேண்டும். விலக்கு
விதிகள் (exceptions) வினே மணமான
வர்கள் மணமான 'குற்றத்துக்காக' கஷ்
டப்படாதபடி செய்யவேண்டும். பொது
வாக படித்த எல்லா ஸ்திரீகளும் விரும்பி
னால் வேலைக்குப்போக சௌகர்யமளிக்க
வேண்டும். பெண்கல்விக்கு ஒருசரியான
திட்டம் வகுத்தால் இப்பொழுது பெண்
களிடமிருந்து வரும் வேலையில்லாததிண்
டாட்டம் மறைந்து போகும். காங்கிரஸ்
சர்க்கார் சரியான வழியைப் பின்பற்று
வார்கள் என்று நம்புகிறோம்.

பஞ்சாங்கம்

இக்கிரீஷ்	சமீபம்	வாரங்கள்	1937ஆ ஆகஸ்டுமீர் ஈசுவரஸ் ஆடி - ஆவணிமீர்.
			திதி, நஷ்டத்திரம், தியாஜ்யம் முதலியவை.
1	17	ஞாய	நவ 7-36, * 34-18, தி 6-13, கிருத்திகா, மூர்த்தி.
2	18	திங்	தச 1-34, உப 53-37, ரோ 30-5, தி 11-29, ரா 11-38.
3	19	செவ்	துவா 48-37, மிரு 25-35, ரா 13-37, வைஷ்ணவை.
4	20	புத	தி 42-8, ஆரு 20-58, ரா 17-26, பிரதோ, சிவரா.
5	21	வியா	சசி 35-56, புந 16-37, ரா 4-1, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கருடன்.
6	22	வெ	● 30-21, பூச 12-49, ரா 11-57.
7	23	சனி	பிர 25-48, ஆயி 9-54, ரா 7-46, ஸ்ரீரவணசுத்தம்.
8	24	ஞாய	துவி 22-34, மக 8-14, தி 28-9.
9	25	திங்	திரி 20-56, பூர 8-0, தி 26-27.
10	26	செவ்	சது 21-7, உத் 9-29, ரா 0-22, கருட-நாக- பஞ்சமி.
11	27	புத	பஞ் 23-7, ஹஸ் 12-47, ரா 3-13, பஞ்சமி திதி.
12	28	வியா	ஷஷ் 26-50, சித் 17-48, ரா 2-8, சூரிய ஷஷ்டி.
13	29	வெ	ஸப் 31-59, ஸ்வா 24-15, ரா 8-47, பக்ஷிராஜர்.
14	30	சனி	அஷ் 38-4, விசா 31-37, ரா 11-45, அஷ்டமி திதி.
15	31	ஞாய	நவ 44-22, அது 39-19, ரா 23-54, ஆடிபண்டிகை.
16	1	திங்	தச 50-15, கே 46-41, விம்மரவி 5-13, கொல்லமாண்.
17	2	செவ்	ஏகா 55-16, மூல 53-10, ரா 17-38, ஸர்வைகாதசி.
18	3	புத	துவா 58-54, பூரா 58-20, தி 19-51, காளஹஸ்திரதம்.
19	4	வியா	தி 60-0, உரா 60-0, தி 19-23, பிரதோஷம்.
20	5	வெ	தி 1-0, உரா 2-1, தி 12-23, வரலக்ஷுமி விரதம், ருக் உமாகர்மம், ஒணம், வராஹஜயந்தி.
21	6	சனி	சசி 1-30, ஸ்ரீவ 4-10, தி 14-17, யஜுருபாகர்மம்.
22	7	ஞாய	○ 0-31, உப 57-44, அவி 4-52, தி 22-42.
23	8	திங்	துவி 55-0, சத 4-19, தி 19-55, ராகவேந்திரர்.
24	9	செவ்	திரி 50-56, பூட் 2-49, தி 25-55, கரிநாள்.
25	10	புத	சது 46-22, உட் 0-33, உப 57-16, தி 29-10.
26	11	வியா	பஞ் 41-25, அசு 54-44, ரா 14-24.
27	12	வெ	ஷஷ் 36-19, பர 51-30, தி 17-26, ஹலஷஷ்டி.
28	13	சனி	ஸப் 31-6, * 48-11, தி 19-50, கோகுலாஷ்டமி.
29	14	ஞாய	அஷ் 25-51, ரோ 44-52, தி 25-58, அஷ்டமி திதி.
30	15	திங்	நவ 20-40, மிரு 41-36, சே 2-6, திதிதுவயம்.
31	16	செவ்	தச 15-31, ஆரு 38-27, தி 1-30, ஏகாதசி திதி.

பிரசவ அட்டவணை

[பொதுவாக ஸ்டிரிக்ஸ் காட்டப்படுகின்ற 280 நாட்களில் பிரசவிக்கிறார்கள். கடைசித் தாரத்துக்கும் முதலாவது விரிந்து கணக்கு வைத்துக்கொள்ள வேண்டியது. இங்கண்ட அட்டவணையில் உதாரணமாக ஜனவரி 1-உ காட்டப்பட்டுள்ளது. அக்டோபர் 8-உ குழந்தை பெறுவான் என்று முதலில் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதன்போலவே மேல்வரிசையிலுள்ள தேதியில் காட்டப்படுகின்ற அந்த எண்ணுக்கு கீழே ஜனவரிசையிலுள்ள தேதியில் பிரசவிப்பான்.]

ஜனவரி	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	ஜனவரி
அக்டோபர்	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 1 2 3 4 5 6 7	செப்டம்பர்
பிப்ரவரி	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28	பிப்ரவரி
செப்டம்பர்	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5	செப்டம்பர்
மார்ச்சு	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	மார்ச்சு
மார்ச்சு	6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 1 2 3 4 5	ஜனவரி
ஏப்ரல்	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	ஏப்ரல்
ஜனவரி	6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 1 2 3 4	பிப்ரவரி
மே	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	மே
பிப்ரவரி	5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 1 2 3 4 5 6 7	மார்ச்சு
ஜூன்	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	ஜூன்
மார்ச்சு	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 1 2 3 4 5 6	ஏப்ரல்
ஜூலை	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	ஜூலை
ஏப்ரல்	7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 1 2 3 4 5 6 7	மே
ஆகஸ்டு	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	ஆகஸ்டு
மே	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7	ஜூன்
செப்டம்பர்	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	செப்டம்பர்
ஜூன்	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7	ஜூலை
அக்டோபர்	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	அக்டோபர்
ஜூலை	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 1 2 3 4 5 6 7	ஆகஸ்டு
செப்டம்பர்	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	செப்டம்பர்
ஆகஸ்டு	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 1 2 3 4 5 6	செப்டம்பர்
டிசம்பர்	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31	டிசம்பர்
செப்டம்பர்	7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 1 2 3 4 5 6 7	அக்டோபர்

Printed and Published by Dr. K. N. Kesari at the Lodhra Press, Egmore, Madras.

பிரசவ அட்டவணை

2-வது பெறுமானமுள்ளதும் பல அழகிய படங்களுடனாகிய நமது காட்லாக் இலும்.

மகிழ்ச்சியுடன் உங்களுக்கு - நமது அட்டவணை - இலும் காட்லாக் இலும்.

2-வது பெறுமானமுள்ளதும் பல அழகிய படங்களுடனாகிய நமது காட்லாக் இலும்.

மகிழ்ச்சியுடன் உங்களுக்கு - நமது அட்டவணை - இலும் காட்லாக் இலும்.

மகிழ்ச்சியுடன் உங்களுக்கு - நமது அட்டவணை - இலும் காட்லாக் இலும்.

பி. சி. நாசு விவரப்பா அள நோ,
280 வால்டாக்கோட், மார்க். பவுன், மதராஸ்.

வாஜ்கா

(REGD.)

ஓர் வரப்பிரசாதம்

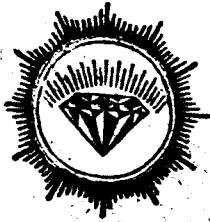
ஆச்சரியமாக சீக்கிரத்தில் யௌவனம் தரும்.

இதற்கு நிகர் வேரொன்றில்லை.

பெரிய புட்டி 1க்கு ரூ. 5. சிறிய புட்டி 1க்கு ரூ. 2-8-0.

மலபார் ஆயுர்வேதிக் ஸ்டோர்ஸ், 107, பிராட்வே, சென்னை.

Trade Mark

Regd. No. 1983

விலை தோடு சைஸ்

கமலம் ஒன்றுக்கு

அரை எட்டு

விலை பேசரி சைஸ்

கமலம் ஒன்றுக்கு

அரை ஆறு

ஒரிஜினல்

கல்ச்சர் வைரங்கள்

கல்ச்சர் வைரம் எங்களிடம் தவிர வேறு இடங்களில் கிடையாது.

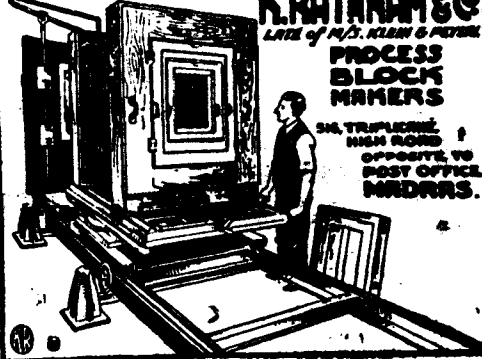
கேட்லாக் இனம்!

சொ. அருணாசலம் செட்டி,

மு. ராமசாமி செட்டி,

ஷாஹ்பு வியாபாரம், திருச்சிஞ்செப்பள்ளி.

TRADE MARK

எம். எஸ். எம். ரயில்வே, பிரபல பிலிம் கம்பெனிகள், கிராமபோன் வியாபாரிகள், புஸ்தக பிரசுரகர்த்தர்கள் முதலியவர்களுக்கு நாங்களே ஆப்டோன், லயன், கலர் பிளாக்குகள் அழகாகவும் நேர்த்தியாகவும் செய்து கொடுக்கிறோம். விவரங்களுக்கு எழுதவும்:

கே. ரத்னம் அண்டு கோ.,
(Late of Klein & Peyryl),

291, ஹைரோட், திருவல்லிக்கேணி, மதுரை.

TELEPHONE 2696.

பாபாலாஸ்

உயர்ந்த சைபரங்களுக்கும்
யோனவெள்ளி சாமான்களுக்கும்
நம்பிக்கையுள்ள இடம்

216. சைபரங்கு பத்திரம்.

சுவை மிகுந்த

உண்டிகள் — பானங்கள்.

இணையற்ற ரகம்—வகையான உபசாரம்—

உல்லாசமான இடம்—நல்ல காற்றோட்டம்

முதல் தரமான வசதி.

சாஸ்திரி

ஹோட்டல்

89, சிக்பேட், பெங்களூர் சிடி.

1. டோங்ரேயின் பாலாமிருதம் குழந்தைகளுக்கு மேன்மையான டானிக்.
 2. டோங்ரேயின் பாலாமிருதம் குழந்தைகளின் கனசூட்டையும், பலவீனத்தையும் குணப்படுத்தும்.
 3. டோங்ரேயின் பாலாமிருதம் எலும்பை வளர்க்கும் சக்தியைக் கொடுக்கிறது.
 4. டோங்ரேயின் பாலாமிருதம் ஜீரணசக்திக்கு உதவுகிறது.
 5. டோங்ரேயின் பாலாமிருதம் பலத்தைத் தந்து சுகத்தைக் கொடுக்கிறது.
 6. டோங்ரேயின் பாலாமிருதம் அநேக நாட்களாய் கஷ்டப்படுத்தும் இருமலையும் சாதா ஜூரத்தையும் போக்கும்.
 7. டோங்ரேயின் பாலாமிருதம் தித்திப்பானதால் குழந்தைகளால் சந்தோஷத்துடன் சாப்பிடப்படுகிறது.
 8. எவ்விதத்திலும் "டோங்ரேயின் பாலாமிருதமே" வளரும் குழந்தைகளுக்கு சரியானதாக யிருக்கிறது.
- எல்லா மருந்து வியாபாரிகளிடமும் கிடைக்கும்

ஜூரங்களுக்கு

ரோகங்களில் முதன்மையானது ஜூரம். பலவித ஜூரங்களினால் நாடி தாக்கப்படுகிறது. லாஜூரம், பித்த ஜூரம், கப ஜூரம் முதலிய எல்லாவித ஜூரங்களையும் ஆச்சரியமாய் நிவர்த்தி செய்வதில் முகன்மையானது.

அர்க்கா

இந்த அர்க்காவை உடந்த இருபத்தைந்து வருஷங்களாய் ரோகிகளும், வைத்தியர்களும் உபயோகித்து இதன் குணநிச்சயத்தை நன்கு உணர்ந்து புகழ்ந்து நுகர்கின்றார்கள். இளம் குழந்தைகளின் சந்த இவ்வகை கொடுக்கலாம். இன்புணர்வுகள் ஸ்வாஸை கண்டிப்பதில் சித்தி பெற்றது.

வயிற் சண்டலங்கள் முதலானவை எந்தவிதவிதம் கொடுக்கலாம்.

குதிரை 6 கவுன்ஸ் மீட்டர் 2 8 0

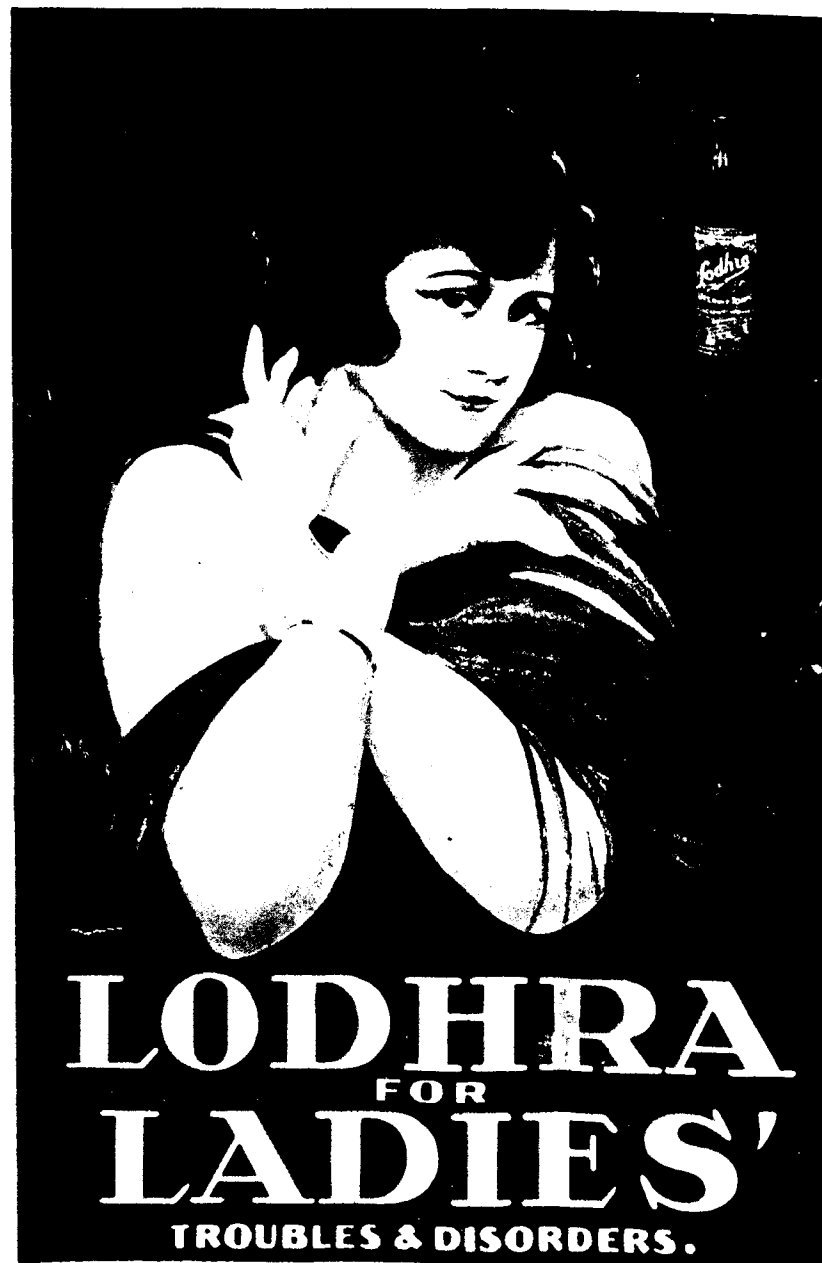
" 3 " " 1 8 0

" 1 " " 0 8 0

கேஸரி மருதம் - எழும்பூர் - மதராஸ்.

QUEEN OF TONICS

an $\tilde{b} \in \mathcal{B}$, $a_j \in \mathcal{A}$, $\mathcal{Z} \subseteq \mathcal{Y}$ satisfying $\mathcal{A} \cap \mathcal{B} = \mathcal{Z}$.

357, 111

[illegible][illegible]